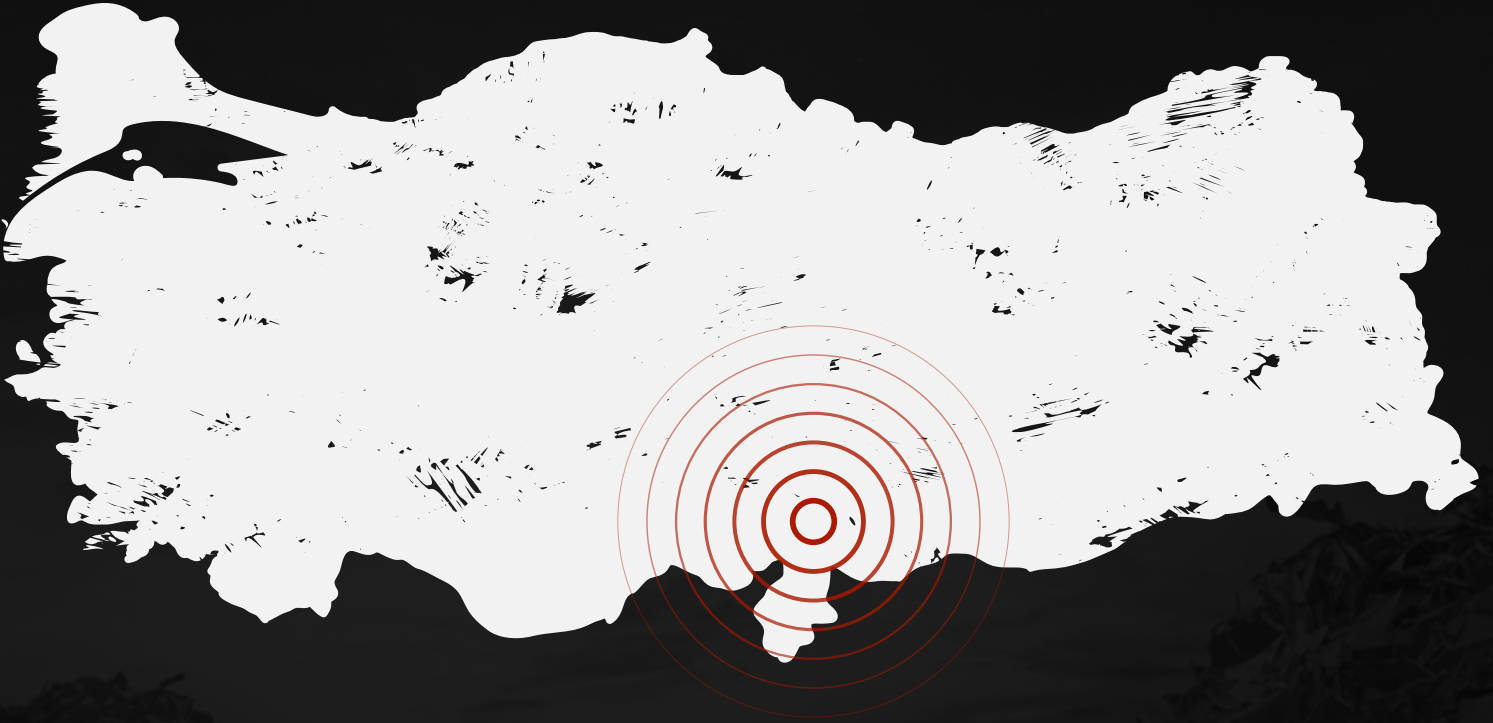

Asıl Harç "Önce Ahlâk ve Maneviyat"

Milletimizin Başı Sağ Olsun

06.02.2023

ÖĞ-DER, Şuurlu Öğretmenler Derneği Yayın Organıdır.

- » Eğitim ve Başarıda Rol Model Arkadaş Seçimi
- » Sosyal Medya Araçları: Kısa Videolar
- » Mimarının Dili veya Yeni "Tower Plaza" Dili

Acil!

**DESTEĞİNİZE
İHTİYACIMIZ VAR!**

Elektirikli Isıtıcı

Çadır

Büyük - Küçük Tüp

Uyku Tulumu - Yastık

Soba - Odun - Kömür

Yatak ve Nevresim takımı

Cep Isıtıcı

Tek Kullanımlık Tabak

Power Bank

Tek Kullanımlık Bardak

Jeneratör

Tek Kullanımlık Çatal

Mont - Yağmurluk - Panço

Tek Kullanımlık Kaşık

İç Giyim ve Çorap

Tava - Ketil

Ayakkabı

Su - Ekmek - Hazır Gıda

CANSUYU

Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

Online Bagis | cansuyu.org.tr

ZİRAAT

62 62 62 62 - 5113

BANKASI:

TR 7500 0100 1395 6262 6262 5113

Açıklama alanına:

DEPREM + GSM NUMARANIZ yazmanız yeterli olacaktır

SAHİBİ

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına

Hamdi SÜRÜCÜ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Abdurrahman ERBAŞ

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

İsmail Hakkı AKKİRAZ

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

İbrahim DEMİRKAN

Mustafa ALKAN

Hayrullah KOLAN

Erdal BİLİR

Tacettin ÇETİNKAYA

Kemal OKUMUŞ

TASHİH

Yusuf AYDIN

Recep TOPÇU

Mahir KILIÇOĞLU

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

505 403 15 15

reklam@ogder.org

DAĞITIM

ÖĞDER

GRAFİK TASARIM

Sisal Medya

Söğütözü Mahallesi 2177 Sokak

10/B Blok 135 Çankaya/Ankara

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Kasım 2022

YAYINCI

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği

İktisadi İşletmesi

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ÇANKAYA/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com

e-posta: millisuur@ogder.org

Editörden

Yeniden merhaba,

Bir sarsıntı ile gündemimiz aniden değişti. Hayatta bilmekten önemli şeyler olduğunu fark ettik. Nice acı tecrübelerin üstüne yeniden.

Ölenlerimize Allah'tan rahmet, yaralılarımıza acil ve hayırlı şifalar diledik yüreklerimizin ta derininden.

Ders almıyor muyuz yaşanan bunca felaketin sonuçlarından?

Neden?

Bir eğitimcinin ifadesi ile "ahlak yoksa eğitim de yoktur" derken ne kadar haklı olduğunu söylemek ne işimize yarayacak?

Depreme dayanıklı binanın yapılma şartı depremlere dayanıklı insan yetiştirmekten geçiyor. Hani müfredatımızda yer almayan!

Ölenlerin hesabı hepimizin payına düştü bilesiniz, kimisine az kimisine çok.

Yüreğimiz yanıyorken yine ilmin feryadına kulak tıkıyoruz bilerek mi, bilme-yerek mi bilmiyorum. Ama şu bir gerçek ki deprem bölgesinde, fay hatları üzerinde yaşadığımız herkes tarafından bilinirken gereğinin yapılmaması göz göre göre insan katliamı değil de nedir, sormalıyız. Tedbir almamak suça ortak olmaktır.

Ahlak da burada önemini ortaya koyuyor. Hiçbir kaygı erdemli insanın ahlaklı davranmasına engel değildir. Ahlak daima ve her ortamda yapılması gerekeni yapmaktır. Bunu okullarımızda öğretmediğimizde demirinden, çimento-sundan bilmem nesinden çalan ahlaksız, arsız bizim hırsızımız çıkıyor aynada karşımıza.

Belki bir dahakinde bu kadar zamanımız bile olmayabilir yaşanacak büyük felaketin öncesinde ilim ve ahlaka gereken yatırım yapılmazsa.

Söylemenin kar etmediği yerlerde söylenmenin manası yoktur ve beyhudedir söz sağır kulakların kepçesinde.

Deprem yaralarının henüz sarılamadığı günlerde ilk feda edilen eğitimin olması ise ayrı bir garabettir ülkem ve insanımızın geleceği adına.

Uzaktan üniversite eğitimi tartışmaları arasında yurtlarından kapı önüne konulan gençlerimiz ile nasıl helalleşebileceğiz, bilen var mı?

Milli Şuur Dergimiz enkazın atında kalmadan çeşitli fedakarlıklarla hamt olsun elinizde. Bu sayımızda yine de eğitim diyoruz. Bıkmadan usanmadan maarif yolunda, ahlak maneviyat ve erdem ile.

Mustafa AYDIN

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur dergisine aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

4 Şuurlu Müslüman Olmak

"Ümmet; ne yaptığini bilen şuurlu topluluk demektir."

8 Arapça Öğretiminin Yaklaşım Sorunları ve Çözümleri

"Deneşimsel öğrenme; iletişimi şansııtma, davranışları tecrübe ederek edinme ve değışimi deneyerek benimsemeşu savunan bir teoridir."

12 Hz. Ebubekir'in (r.a) Ruhaniyeti ile Bir Söşleşu

"Nefsin haksız isteklerine uymaktan sakınınız. Şüphesiz ondan, tamah ve öfkeden korunan kurtulur."

16 "Eğitim Ve Öğretim" Kavramını Harf Harf Yiyen Sorunlar'a Genel Bir Bakış Ve Değerlendirme

"Milli Eğitim meselesi çerçevesinde öğretmen yetiştirme sorunumuz daha da kronikleşerek devam ediyor."

20 Şahsiyet Ve Şahsiyet Eğitimi Üzerine

"İnsan doğasının ve şahsiyetin en büyük düşmanı kibir ve kendini beğenmedir."

22 Eğitimimiz Eleştirel Düşünceye Açık Mı?

"Gençler kendini tanımıyor; "eleştirel düşünce ahlâkı"ndan yoksun!"

24 Çocukların Eğitiminde Anne-Baba Sorumluluğuşu

"Çocuklar üzerindeki en büyük etki onların eğitiminden sorumlu kişilerin sözleri ile değil, davranışlarıyla oluşmaktadır."

28 Deprem

"Arama Kurtarma faaliyetlerinin ne kadar önemli olduğunu tekrar yaşadık ve anladık."

30 Gençliğin Sosyal Medya Dili

"Arapça öğretimi, yabancı dili öğretim işlemler dizisini koordine ederek uyarlamaktır."

32 Arama Kurtarma İzlenimlerim

"Enkaz altında bizi bekleyen insanların manevi çağrılarına kulak verip Amasya AFAD ekibiyle dört gün sürecek 'kader birliğı'miz başladı."

34 Endonezya'daki Türk Şehitliğı

"Şaştım kaldım ama belli edemedim. Demek burada bir şehitliğımiz varmış."

İçindekiler

36 Farklılığımız (Zenginliğimiz)

"Çocuklar ve gençler gelişim dönemi özelliklerinin gereği olarak anne, babaları ve öğretmenleri büyük oranda sorgulamadan otorite olarak kabul etmektedirler."

38 Ne Çabuk Unuttuk Uzaktan Eğitimi

"Bir yıl önceki maskesiz günlerimizi tahattur edelim. Bu yüzden verilen nimetlerin değerini bilip nimet bizdeyken şükürünü eda etmek lazım."

40 Kendimizi Bulabilmek, Kendimiz Olabilmek

"Doğruyu, iyi ve güzeli bulabilmek için önce kendimizi bulabilmek, kendimiz olabilmek zorundayız."

44 Pedagojik Formasyon Ve Öğretmen Olmak

"Hani bir söz vardır; "uyuma numarası yapmanı uyandıramazsınız" işte tam da böyle."

48 En Sevgiliye Armağan: İsra Ve Miraç

"İsra ve Miraç mucizesi bize kesin haber yani mütevatir olarak olarak nakledilmiştir."

52 Türkiye'de Bir İlk; Mekke'nin Fethi Resim Sergisi

"Canlı ve Türkiye'de bir ilk olan Mekke Fethi temalı resim sergisinin ileride farklı çalışmaların öncüsü olacağını da kanısındaım."

54 Popüler Kültürün Yeni Dayatması: Fenomenler

"Sağlıklı rol modellerin ortaya çıkmasını engelleyen en önemli etken ise popüler kültürdür."

56 Besmele Neyi Değiştirir ki?

"Hareketi başlatan insandır. İnsanı harekete geçirence bilinçtir. Bilincin insandaki karşılığı düşünceden önceki duygusal arayıştır."

56 Dünya'ya At Gözlüğü İle Bakmak: Metaverse Evreni

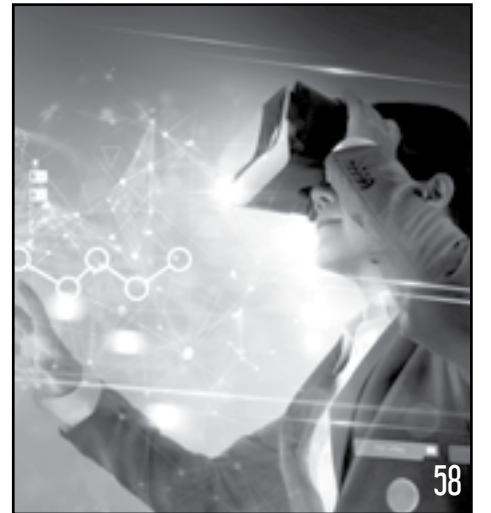
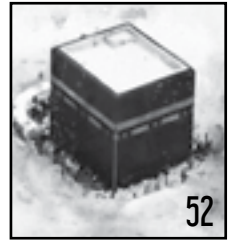
"Ortaça bir icat çı- karmak, insanların faydalanabileceği bir şeyler üretmek bun- lar oldukça önemli gelişmeler ve olması da gerekiyor."

60 Yeryüzünde Peygamber Kokulu Bir Mabet Mescidi Nebevi

"Memlükler döneminde Hücre- saadetin üzeri ahşap bir kubbe ile örtüldü."

62 İnsan Değişir mi?

"Mizaç dediğimiz fabrika ayarları yani fıtratı civil civil olan bir insanı sakinleştirebilir miyiz?"

ŞUURLU MÜSLÜMAN OLMAK

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah'a hamd, Peygamberimize, âline ve sahabelerine salât ve selam ederiz.

İslâmca düşünüp İslâmca yaşamak istiyorsak, şuurlu Müslüman olmaya mecburuz. Hakkı üstün tutmak, nefis terbiyesini esas almak, maneviyata yani ahirete ve hesap gününe inanmak, bunun gereği olarak insanlığın dünya ve ahiret saadetine teminatı, adil bir düzeninin fert ve toplum hayatına ikame edilmesi için çalışmak, şuurlu Müslüman olmanın esaslarındandır. Bu şuur neticesinde elde ettiğimiz hidayeti, feraseti ve dirayeti koruyabilmek İslam'a din ve hayat düzeni olarak tam bir teslimiyetle bağlanmakla mümkündür. Mülk de, ilim de Allah'ındır. Bütün insanlar Allah'ın kullarıdır. Bu dünya hayatında Allah, verdiği nimetler sebebiyle kullarını imtihan ediyor. Bunun için hakka uyanlar ile batıla sapanlar arasında bir Hak-Batıl mücadelesi yaşanmaktadır. Bu mücadelede duracağı tarafı tayin

edemeyen; hakkı hak olarak bilip hakka tabi olmayan, hak kapısını tutup hâkimiyeti için çalışmayan, batılı batıl olarak bildikten sonra, ona karşı mücadele etmeyen bir kimse, hak nazarında Müslüman sayılmaz. Günümüzde hakkın kapısını tutan hareketin adı Milli Görüş'tür. Milli Görüş; İslam'ca düşünüp, İslam'ca yaşamak isteyenlerin davasıdır. Ölüm niçin yaratılmıştır, insan bu dünyada niçin yaşar, enine boyuna düşünmesi gerekir. Ölümü ve hayatı hakikaten anlamak isteyen herkes, bu iki kavramı, Kur'an ile okumalıdır. İnsanın dünya hayatıyla ilgili gerçeği, felsefi tartışmaların konusu yapıp içinden çıkılmaz hale getirmek, kimseye bir fayda sağlamaz. İnsanın dünya hayatı ile ilgili gerçeği Kur'an, çok boyutlu olarak ele almış, açıklamış, herkesin anlayabileceği netlikte ortaya koymuştur. Ali İmran 14: "Kadınlara, oğullara, tartılarcaya yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet, insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar dünya hayatının metayı, geçimlikleridir. Varılacak yerlerin güzel olanı ise Allah katındadır." Dünya hayatı bir oyun ve eğlen-

ceden ibarettir. İnsan bu dünya hayatında pozitif, aktif ve faydalı bir hayat, yaşayacaksa, bunu sadece İslam ile yaşayabilir. İslam'ın dışında, hiçbir felsefi akım, din ve medeniyet, insana böyle aktif bir hayat yaşatmaz. Şuur, bunun farkında olabilmektir. Şuur; hakkı hak, bâtılı bâtıl olarak bildikten sonra hakka bağlanmak ve âdil bir düzenin kurulması için çalışma halidir. Şuur; insanın Allah'ı hak ilah olarak bilip tanıdıktan sonra, varlıklar içindeki gerçek konumunu bilmek, bu konum gereği ıslah, inşa ve imar görevini yerine getirmek çabasıdır. İnsana verilen cüz'i iradenin Kur'an, Sünnet ve Salim fıkıh ile kullanılması ve bunlarla yol almasını ifade eden bu şuur, şuurlu müminlerin güçlü bir kaynağa dayanmasını ve hayatın akışı içinde ahlaki bir duruş sergilenmesini sağlamıştır. İstikamet sahibi bir Müslüman, neyi neden dert edinmesi gerektiğini bu dert karşısında kendi üzerine düşen sorumluluğun ne olduğunu yine bu şuur üzerinden idrak eder. Müslüman bir toplumu İslam'ca yaşadığı zaman, mekânın ötesine taşıyan şey, işte bu şuurdur. Bu şuur anlaşılmadan Milli Görüşü tanımak, tanıtmak, anlamak ve anlatmak, bu yolda sağlam ve istikamet üzere kalabilmek mümkün olmaz. Şuurlu Müslüman olmanın bir takım göstergeleri vardır.

ÜMMET OLMAK

İnsan, sosyal bir varlıktır. Hiyerarşik bir düzen içinde hayatlarını, bir arada topluk halinde yaşamak zorundadırlar. Ümmet, millet, halk, kabile, sülale, Avrupa Birliği, İslam Birliği, bir topluluğu ifade etmek için kullanılan kavramlardır. Ümmet; ne yaptığını bilen şuurlu topluluk demektir. Bakara Suresinin 128. Ayeti, Hz. İbrahim'in oğlu İsmail'le birlikte şu duayı yaptıklarını beyan eder: "Ey Rabbimiz, bizi sana boyun eğen, İslam'ı yaşayan, senin hükmüne razı olan Müslümanlar olarak yetiştir. Soyumuzdan yalnız sana boyun eğen, senin hükmüne razı olan Müslüman bir ümmet, İslam'ı yaşayan Müslüman bir nesil meydana getir. Bize ibadet edeceğimiz mübarek makamları, ibadetimizin usullerini, yollarını, icra şeklini göster, öğret. Tövbemizi, Sana itaate yönelişimizi, rahmetinle kabul et. Sen, sadece Sen, insanları tövbeye sevk eden ve tövbeleri kabul edensin, engin merhamet sahibisin." Bu duayı, anlam ve eylem bütünlüğü içinde tefekkür etmek gerekir. Ümmet; bir liderin başkanlığında sağlam bir topluluk oluşturup düzenli bir şekilde faaliyette bulunan ve diğer insanlara önderlik yapabilen bir topluluktur. Bu topluluk, iman üzere olduğu gibi küfür, şirk ve nifak üzere de bulunabilir. İnsanlardan dileyen ıslah ümmetinin, dileyen de inkâr, şirk ve nifak üzere olan ifsat ümmetinin bir üyesi olabilir. Hayra çağıran, marufu; Adil Düzeni emreden, münkeri; faizci kapitalizmi, materyalizmi önlemeye çalışan, Allah'a iman edip güvenen ıslah ümmeti, insanlığın saadeti için mücadele eden hayırlı bir ümmet olarak tanımlanmıştır. Ali İmran 110: "Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; iyiliği emreder kötülükten alıkoyarsınız ve Allah'a iman edersiniz..." İslah ümmeti, tek bir ümmettir. Enbiya 92: "İşte sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyleyse bana ibadet edin." İslah ümmeti; hakka yönelten ve adalet ile yöneten teşkilatlı bir topluluktur. Araf 181: "Yarattıklarımız içinden Kur'an ile hakka yönelten, hakkı ayakta tutarak adaleti yerine getiren teşkilatlı bir ümmet de vardır." İslah ümmeti; ifsatçı diğer ümmetlere karşı üstün bir konumdadır. Ümmet olmak; ittifak halinde olmayı gerekli kılar. Ali İmran 103: "Hepiniz, Allah'a olan bağınıza, taahhüdünüze, Kur'an'a, İslam'a sadakatle sarılarak, Allah'ın himayesine sığınınız. Tefrika edip birbirinize düşmeyin, bölük pörçük olmayın, parçalanmayın..." Ümmet olmak; bir disipline bağlı kalarak "itaat ve biat" esasıyla bir lider etrafında kenetlenmek ve insanlığa karşı sorumlulukları kuşanmaktır. İnanalar kardeşler esası, ümmet olmanın ruhudur. İslah ümmeti; vasat bir ümmettir. Bakara 143: "Böylece sizi, Kur'an'ı bilen ve bütün insanlara tebliğ eden, çözüm üreten ve hakkı savunan şahitler olmanız, ilahî hükümleri icraya, ülkeyi imara, dünya düzenini kurmaya memur tek yetkili Resulün de üzerinize şahit olması için, sizi mutedil, adil, hayırlı, ıslah eden makul bir ümmet haline getirdik..." Bu ayette ifade edilen "vasat ümmet"; ölçülü ve dengeli olan, hiçbir şeyde aşırıya kaçmayan, ifrat ve tefritten kaçınan, orta yolu takip eden ümmettir. İfrat; radikalizm, tefrit ise; liberalizmdir. İslam'ın getirdiği bütün ahlaki, sosyal, iktisadi ilkeler, ümmet çapında bir dayanışmanın gerçekleştirilmesi içindir. Biz Müslümanlar İslamca bir bakışla, ilişki biçimlerini, ahlaki, medeni ve iktisadi hayatı, eğitimi, yargıyı, siyaseti ortak bir insanlık bilinci haline getirmeye mecburuz. Ümmet olmak böyle bir şeydir. Müslüman toplumlarda en kuşatıcı, en genel, en derin bağlar; ümmet olma şuuruyla sağlanır. Ümmet olmak; Hak-batıl mücadelesinde Adil Düzenden ve İslam Birliğinden yana saf bağlamaktır.

CİHAH ETMEK

Cihat kelimesi; bir meselenin çözümü için bütün gücü ile çalışmak demektir. Diğer bir manası da zorluklara tahammül

mül ederek canla başla çalışmaktır. İslam'ın bir esası olarak cihat: "Hakkın hâkim, yani Kur'an'la bildirilen hak ve adalet ölçülerine dayanan bir hayat düzeninin inşa edilmesi, batılın zail kılınması ve tüm insanlığın huzur ve hürriyete kavuşması, barış içersinde yaşaması için bütün gücümüzle ve hiçbir dünyevi karşılık gözetmeksizin çalışmaktır. Halkın cihadı, itikat ve düzen olarak İslam'ı yaşama gayretidir. Alimin cihadı, Kur'an'ın hakikatini izhar etmektir. Siyasetçinin cihadı, ülkeyi adalet üzere yönetmek, halkın saadet ve refahını sağlayacak tedbirleri almaktır. Sanayicinin cihadı, ülkeyi güçlendirecek, halkın ihtiyacı olan malları üretmektir. Tüccarın cihadı, millete helal ve ucuz mal satmaktır. Öğretmenin cihadı, milletin evlatlarını salih nesiller olarak yetiştirmektir. Kadının cihadı, analık ve eşlik görevini hakkıyla eda etmektir. Çiğçinin cihadı, toprağı işleyip tarımsal üretimi artırmaktır. Kimin elinden ne geliyorsa, en iyisini yapmaktır cihat... Cihat, konuşulacak şey değil, eda edilecek farzdır. Cihat: Allah'ın rızası olan İslam'ın dünya hayatımızda fert, toplum ve kurum olarak yaşanılır hale gelmesi için çalışmaktır.

FAKİRLERİ GÖZETMEK

Mülk Allah'ındır, insanlar mülkün emanetçileridir. Küçülen dünyamızda muhtaçlara yardıma koşmak, bunu da en yakın komşusundan başlatmak, her olgun ve imkânı olan müminin temel görevidir. Fakirleri gözetmek, kâmil imanın alametidir. Bir hadislelerinde Peygamberimiz "Hangi mahallede bir kişi aç kalırsa, o mahalle halkı Allah'ın korumasından uzak düşer." buyurmuştur.

Bazı fıkıhçılar; "Bir belde bir kişi açlıktan ölecek olursa, o belde halkının tümü ölenin katili sayılır ve ölenin diyeti onlardan tahsil edilir" içti-hadında bulunmuştur. Diğer bir hüküm

Teslimiyetin ölçüsü "işittik ve itaat ettik" esasıdır.

ise "zengin komşuya, komşularını aç bırakması haramdır. Onları açlıklarını giderecek kadar yedirmek, çıplak iseler giydirmek vaciptir." Kişinin servetinde zekâtta başka mükellefiyetler de bulunmaktadır. Gerçek ve olgun müminler, çevrelerine karşı ilgisizliğe ve duyarsızlığa düşmezler.

HAKKI ÜSTÜN TUTMAK

Hak: İslam'dır. İslam: İnsanların dünya ve ahiret saadetine ulaşmaları için Allah Teâlâ tarafından gönderilen nizamın adıdır. İslam ıslah yoludur. Marufu, adaleti, iyiliği emreder. Münkeri, zulmü, kötülüğü yasaklar. Allah, insana verdiği nimetlerini İslam ile tamamlamış ve razı olduğu hayat nizamı olarak da İslam'ı göndermiştir. Maide 3: "... Bugün size dininizi ikmal ettim, (böylelikle) size olan nimetimi tamamladım

ve sizin için razı olduğum din olarak İslam'ı seçtim..."Dünya hayatında saadet ve refah arayan kimse için İslam, mecburi istikamettir. Ali İmran 85: "Kim, İslam'dan başka bir din ve düzen ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din ve düzen) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır."Hakkı üstün tutmak; insanlığı dünya ve ahiret saadetine taşır. Bunun şuurlunda olmak gerekir.

TESLİMİYET

Bütün peygamberlerin tebliğ ve telkin ettiği İslam'ın hakikati, "Hakk'a ve O'ndan gelene tam bir teslimiyet" ten ibarettir. Bu teslimiyet, körü körüne bir teslimiyet değil, hidayet, feraset ve dirayet ile şuurlu bir şekilde Allah ve Resulünün emirlerine tam bir teslimiyettir. Hucurat 15: "Müminler, kesinlikle Allah'a ve Resulüne iman edenler, dahası, İslam'da şüpheye düşürecek konular aramayanlar, şüphe içinde bocalamayanlar, ithamlarda bulunmayanlar, Allah yolunda, İslam uğrunda mallarını, servetlerini, canlarını ortaya koyarak cihat edenlerdir. İşte onlar, imanlarında sadık olanların ta kendileridir."Teslim olmak, Müslümanlıktır. Teslimiyetin ölçüsü ise "işittik ve itaat ettik" esasıdır. Selam hidayete tabi olanlara...

Kur'an'dan

“Ey iman edenler! Kendinizin, ana babanızın veya akrabalarınızın aleyhine olsa bile, adaleti titizlikle ayakta tutan ve sırf Allah için şahitlik eden kimseler olun;[45] (haklarında şahitlik ettikleriniz) ister zengin, ister fakir olsunlar. Çünkü Allah, her ikisine de (sizden) daha yakındır. Haktan ayrılarak heva ve hevesinize uymayın. Eğer (şahitlikte), dilinizi eğip бүker (yalancı şahitlik eder) seniz veya (şahitlikten) kaçırırsanız, (bilin ki bu, kul hakkını ihlaldır, zulümdür.) Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.”

(Nisa Suresi 135)

ARAPÇA ÖĞRETİMİNİN YAKLAŞIM SORUNLARI VE ÇÖZÜMLERİ

Yaklaşım; Arapça öğretim-öğrenim etkinliklerinin temel ilkelelerini oluşturan fikir ve düşünce-leri üreten teori veya nazariye denilen felsefi kuramlardır. Yaklaşımlar sınıf içinde öğrenme eylemine dönüşen öğretim işlemiyle ilgili bilgileri açıklama yollarını belirleyen bir dizi inanç, ilke ve düşünceden oluşur. Bir kentin planını gösteren harita gibi öğretim müfredatını tümler düzenleme ve izleme işlemlerini örgütler. Öğretim sürecinin bilinçli işlemesi için harita-kent ilişki mantığıyla stratejilerin içeriğini oluşturan yöntem, teknik ve taktiklerin tasarımına kaynaklık yapar. Dil, hayatın her alanını kapsayan en karmaşık sistem ve en geniş etkinlik alanını yönettiği için pek çok farklı yaklaşımlarla öğretimi gerektirir. Bu ise öğretme-öğrenme sürecinin tüm işlem detay ve beklentilerini belirleyen yaklaşımların her Arapça öğretmenin ayrıntılı bilmesini zorunlu kılar.

Arapça öğretim yaklaşımları, öğretim-öğrenim sürecinin genel ilke ve kurallarını belirler, tüm işlemleri

bilinçli öğretim mantığı üzerine inşa eder. Başarılı Arapça öğretimi ancak şartlara en uygun yaklaşımlar ve hedef öğrenme çıktıları belirlenerek hedef öğretim yapılabilir. Arapça öğretim-öğrenim sürecini düzenleyip yöneten teorik modeller olan yaklaşımlar, şu tarihsel ve modern dil edinim formlarına tasnif edilerek incelenir:

1. Tarihsel Dil Edinim Yaklaşımları

Tarihsel dil edinim yaklaşımları; sistemli deneysel gözlemler yerine iç gözlem, daha çok gelişigüzel süreçlerle yönetilen bir çeşit varsayımları esas alan teorilerdir. Bu teoriler, dil sisteminin bileşenlerini ve ilişkilerini nitelik ve nicelik esaslı nesnel ve gerçek verilere dayalı inceleyerek neredeyse imkânsız başarmaya çalışır. Diğer yandan da günümüzde Arapça öğretiminin nerede olduğunu anlamak için nerelerden buralara geldiğinin bilinmesi gerekir. Bu nedenle yaklaşımları ortaya çıkaran genel fikirler, şartlar ve tarihi evrelerini anlayarak özele geçilecektir. Bu maksatla

tarihsel dil edinim yaklaşımlarına kısa bir göz atılacaktır.

1.1. Doğuşancı Yaklaşım

Doğuşucu (nativism); insanın dil öğrenmeye uygun genlerle yaratıldığını kabul eden bilimsel dayanakları en güçlü olan teoridir. Başta Platon ilkçağ filozofları, dilin doğuştan gelen bir yetenek olduğuna kabul ederler. Dünya dillerini evrensel bir dil-bilgisinin yönetmesi, isim ve fiillerin düşünceyi yapılandırmada benzer yollar izlemesi, dilin genetik bir birim olduğuna kanıtlar. Tüm dillerin sınırlı sayıda kural ile sonsuz sayıda kelime öbeği oluşturması beynin dil edinim cihazıyla gerçekleştirilir. Bu, vücut ısı-sını hipotalamusun düzenlemesine benzeyen bir "dil cihazının" varlığını gösterir. Dünyanın yaşayan en eski dili, Hindistan'daki 3.000 yıl önceki Sanskritçenin halen doğru anlaşılma nedenini doğuştan veya geleneksel öğrenme olup olmadığını 12 yüzyıldan fazla süredir araştıran bilim dünyası, sonunda "Tanrı vergisi" olduğu

sonucuna varmıştır. Aynı sonucu John Locke ve Thomas Hobbes gibi filozoflar da dilin soyut duyuların izlerinden doğduğunu savundular.

1.2. Davranışçı Yaklaşım

Davranışçılık (behaviourism); dil öğrenimini deneysel (experimental) veya davranışsal tutumlarla ortaya çıktığını kabul eder. Aslında 19. yüzyıldan 20. yüzyılın başına kadar egemen olan davranışçı öğrenme; Watson, Pavlov, Skinner, Thorndike, Guthrie gibi filozofların geliştirdiği bir teori-dir. Öğrenme ortamında oluşturulan uyarılar ile öğrencinin gözlenen tepkileri arasında ölçülebilen ilişkilerin edinimi, takviyesi ve uygulanmasıyla kazanılan davranış değişikliğini öğrenme sayar. Genelde dil yapısını iletişim hedefine ulaşma aracı, doğal dil edinim davranışları için de dil kullanımını esas alır, iletişim eylemiyle çok yönlü ilgilenir. Öğrenimi, öğrenci girdileri “mesajın” yeterlilik seviyesi katılımı olarak tanımlar. Skinner, sözlü davranış çevre şartlarına doğal bir tepki ve insan etkileşimine etkilerini işlevsel analiziyle programlı öğrenme, karmaşık doğru davranışların ödül, ceza, aşamalı tekrar ve teşvikle edinimi sayar. Thorndike, uyarıya verilen cevabın ödüllendirici, egzersiz ve tekrarlarla güçlendirmesi gerektiğini ekler.

1.3. Bilişçi Yaklaşım

Bilişsel teori; dil öğrenmeyi dış uyarılara verilen cevaplar olarak gören davranışçılara tepki olarak 1950'lerin sonunda ortaya çıktı. Bilgisayarın, insan zihnine benzeyen bilgi işleme cihazı olarak ortaya çıkmasından etkilenen; Piaget, Bruner ve Ausubel öğrenmeyi bilgi işleme saydılar. Yabancı dil öğrenimini öğrencilerin kendi stiliyle uyumlu öğrenme stratejileri üzerine kurdular. Dili “performansa” dayalı ezberler ve “yetkinlik” kazandıran genellemeler, kolaylaştırıcı kavram ve tekniklerle öğrettiler.

Öğrenci, bilgiyi emen, üzerinde bilişsel işlemler yaparak belleğe alan bir bilgi işlemcisi gördükleri için ders kitaplarını okuyarak bilginin pasif öğrenilmesine karşı çıktılar. Jean Piaget, dil gelişiminin önce çevreyle etkileşim, sonra kendi dünyasındaki anlayışları aktif yapılandırma ile olduğunu savundu. Bunun için bir kavramı ifade eden dili öğretmek için önce kavramı anlama, sonra da kavramı ileten kelime ve kalıpların öğretilmesini önerdiler. Bilinmeyen bir kavramın ses iletimi imkânsız olduğu için önce çevreyle ilgili bilgi edinimi, sonra da dilin kendi geçmiş tecrübelerle eşleştirilmesi gerektiğini belirtti.

1.4. Yapısalcı Yaklaşım

Yapılandırmacı; dilin aktif olarak çevreyle etkileşim kurularak zihinsel yapıların yeniden düzenlenmesiyle öğrenildiği benimseyen teoridir. 18. yüzyılda başlayan gelişimi Vico, Piaget, Vygotsky, Barlett, Bruner, Kant, Hegel, John Dewey, Kelly ve Ausubel’in katkılarıyla gelişimini sürdürmüştür. Yapılandırmacı teori; dil öğretimi “bilgi edinme” yerine uygulamayla “bilginin inşasını” benimser. Öğretimi, dilin yapısını açıklayıcı uygulamalara ve karşıtsal dilbilim çözümlemelerine dayandırır. Dilbilgisi konularını önceden belirlenen sırada tümdengelim veya tümevarım taktikleriyle öğretir. Hedef yabancı dilin öğrenimi için çok fazla meta-dilsel içerikler ile “dil öğrenme” araçlarını kullanır.

1.5. Etkileşimci Yaklaşım

Etkileşimci teori; dil öğreniminin sosyal bağlam yapısını gözlem, olumlu modelleme, çevre etkisi ve bireyin realitesine uygun gerçekleştiğini varsayar. Rotter, modelleyerek öğrenmeye dikkat, bellek ve isteklendirme ilkelerini eklemesiyle Albert Bandura da bilişsel ve davranışsal boyutlarını geliştirdi. Öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişki, ortam rahatlığı, öğrenme

motivasyonu, yatkınlık ve psikolojik gelişim veya engellemeyi etkiler. Vygotsky, sosyal etkileşim teorisini bireyin aile ve çevreden aldığı dil girdileriyle açıklar, Skinner, Chomsky ve Piaget iletişimde bağlamı önemli ve çocuğu karşılaştığı yetişkin konuşma dilini analiz eden küçük bir dilbilimci olarak görür. Etkileşim kuramı, iletişim görevli dili, sadece çocuklar değil, yetişkinler de etkileşimle öğrendiklerini savunur.

2. Çağdaş Dil Edinim Yaklaşımları

Çağdaş dilbilim, dili insana özgü, öğrenme olgusunu da biyolojisine uygun doğal bir işlem sayar. Beynin sahip olduğu doğal dil kodlarının çözülerek melekeye dönüşmesiyle devasa karmaşık sistemin gizemlerini çözer. Beynin dil edinim donanımlı olması, tüm dillerde ortak olan dilbilgisi kurallarının kolayca kavranmasını sağlar. Dili biyolojik bir olgu kabul eden, çocuklarda beyin dil programının dinleme, anlama ve kullanımla aktifleştirdiğini varsayan modern dil edinim teorileri şunlardır:

2.1. Kullanımcı Yaklaşım

Kullanım temelli teori; çocukların anadil öğrenimlerini duyma, anlama ve konuşma temelli bireysel kelime ve cümlelerden oluşan somut yapılar oluşturma düşüncesini esas alır. Tomasello, çocukların dil öğrenme deneyiminden öğrenme ve kullanma ilkelerini çıkardı. Yaklaşım dilin biçim ve anlam eşleşimini temel dilbilgisi birimleri sayar ve çocukların bu sistemle dilsel yapıları öğrendiğini kabul eder. Çocuklar basit örneklerle dilde ustalaşır, yapısal ayrıntıları sonra genel kullanımla öğrenirler. Dilin iletişimde tekrarlanan sembol dizileriyle dilsel yapılar oluşturularak dilbilgisi kullanımı gelişir. İletişim tekrarları, modeller, dili mekanik ve otomatik hale getirir, kullanım sıklığı da bilişsel etkiyi geliştirir.

2.2. Optimizasyoncu Yaklaşım

Optimizasyon; kaynakları en verimli kullanan, dil girdilerinin özünü temsil ve çıktıları yüzey gerçekleşme sayan, kapasiteyi en yükseğe çıkaran, en az çabayla, en yüksek başarı elde eden bir teoridir. Düşünce, 1991'de Alan Prince, Paul Smolensky ve J. McCarthy'nin, kural çelişkilerini gözleme, en uygunu modelleme ve analizle çözme girişiyle gelişti. Dilin girdi-çıkı uyum kısıtlaması, öğrenimi engelleyen; ses-bilgisi, heceleme, morfoloji ve sözdizimini etkileyen çatışmaların çözümünü güçlendirdi. Dilsel doğruluk desteklenirse sözel formlar "temel biçime" en yakın evrensel ve özel dil gerekleri girdi-çıkı farkları oluşturur. İletişim problemleri önce bilgisayarda simüle edilerek çözülerek sonuçları iletişimde uygulanınca dil öğrenimi ölçülebilir nitelik kazandı. Simülatör girdi-çıkı eşleşimi hem dilbilgisi sisteminin öğretimi hem de girdi-çıkı ilişkili dilbilim modelleri etkileşimini en iyileştirdi.

2.3. Sosyo-yapılandırmacı Yaklaşım

Sosyal yapısalcılık; dil öğreniminin kültürel etkileşim, sosyal bağlam ve toplumsal işbirliğiyle yapılması gerektiğini savunan bir teoridir. Öğretme ve öğrenmede sosyal çevre ve bireysel farklılıkları gözetir, yeni bilgi ile eskileri ilişkilendirir, deneyimle yapılandırmayı odağa alır. Düşünce; Durkheim, Alfred Schutz, Peter L. Berger ve Thomas Luckmann ile başlar, 20. yüzyılın sonunda, sosyal etkileşime odaklandı ve "yerleşik bilişsel öğrenme" fikriyle gelişti. Bilgiyi, sosyal iletişim ortamı, bağlam ve kültürün ortak ürünü gördüğü için "katılım" ve "sosyal müzakere" yoluyla öğretir. Öğrenmeyi sınıfta hem öğretmen hem de öğrencinin bilgiyi sürekli yaşanan ortam dinamiklerinin değişimiyle yeteneğe dönüşümü olarak niteler. Aynı öğrenme tecrübesine sahip olsa bile her birey kendine özgü sistemle öğrenir. Aktif öğretme ve bilgi-

nin inşa sürecinin sürekli olması için problem çözme sınıfındaki ana etkinlik yapar. Öğrencinin öğrenme sorumluluğunu yüklenmesi için soru sorma, cevaplama, araştırma, problem çözme gibi teknikleri kullanmasına rağmen öğrenmeyi pasif bir süreç olarak görür.

2.4. Deneyimci Yaklaşım

Deneyimsel öğrenme; iletişimi yansıtmada, davranışları tecrübe ederek edinme ve değişimi deneyerek benimsenmeyi savunan bir teoridir. Aristo'yla başlar, 1970'lerde David A. Kolb, John Dewey, Kurt Lewin ve Jean Piaget'le modern deneyimsel öğrenme teorisine dönüştü. İnsan doğal öğrenme yeteneğinde olduğu için Carl Rogers, deneysel öğrenmeyi "kendi kendine öğrenme" olarak tanımlar. Rogers, başkasına doğrudan öğretim yapmaz, aşırı tehdit öğrenimi zorlaştırır, asgari tehdidin ise kolaylaştıracağı görüşündedir. Deneyimsel öğrenme, "yaparken yansıtmada yoluyla" deneyim, algı, biliş ve davranışla birleşik dört aşamalı döngüsel ve bütüncül aktif öğrenme sürecidir. Dil edinimi; uyarı, tepki, taklit, tekrar, ezber, kontrollü tekrar, olumlu veya olumsuz geri bildirim, takviye sırasını izleyen adım şartlı dilsel alışkanlıkları deneysel veya davranışsal taklit etmedir. Dil uygulama esaslı olduğundan çocuklar duydukları sözleri taklit eder, tekrarlar ve düzeltmelerle konuşmayı öğrenirler. Çünkü dil öğrenme ile başka bir şeyi öğrenme arasında bir fark yoktur. Her şartta egzersizler odağa alınarak mekanik tatbikatlarla aynı şartlarda, farklı şeyler öğrenilebilir.

2.5. Çoklu Zekâcı Yaklaşım

Çoklu zekâ; bilgileri işleyen, problemleri çözen, kültüre değer katan biyo-ruhsal genel bir potansiyel zekâ yerine özel zekâların varlığını kabul eden bir varsayımdır. Öğrencileri tek genel bir "IQ" zekâyla sınırlamasına karşın, Howard Gardner, 1983'te farklı

zekâların (EQ) varlığını belirleme-siyle gelişmiştir. İnsanın zekâ potansiyeli öğrenme tercihlerine bağlı olarak değişebilir ve her birey kendine has bir öğrenme zekâ türüne sahiptir. Geleneksel öğrenimde bilgi tekrar ve ezberle zihne yerleştirilirken çoklu zekâ, problem çözme, başarı artırıcı kültürel ortam etkinlikleriyle bilgileri işleyerek biyo-fiziksel potansiyel olan farklı zekâları kullanılarak daha iyi öğretir. Her bireyin dilsel, mantıksal, görsel, bedensel, müziksel, içsel ve sosyal gibi zekâ türlerinden en az birine baskın sahip olması, öğrenme stilini belirler. Öğretim baskın olan zekâyı hedefleyen yaklaşımlarla yapılırsa öğrenim daha başarılı olur.

2.6. Psikodilbilimci Yaklaşım

Psikolinguistik; zihninin sözlü ve yazılı dili edinimiyle algıların gelişmesi ve mantıklı üretimin iletişime dönüştüğünü varsayan bir teoridir. Öğrenmeyi genel rasyonel analiz ve bilişsel işlevlere benzeten Chomsky, McNeill ve Lenneberg geliştirdi. Beynin diğer işlevlerinin ayrılmaz parçası olan dilin genetik ve biyolojik yapısı, genel "akıl yürütme" esaslı öğrenilmiş yetenek görüşünün yeni şeklidir. İletişimde mesajların alıcıların motivasyon ve emeğine bağlı olarak az ya da çok etkisinin olacağını kabul eder. Konuşma seslerini fonetik, fonolojik, morfolojik açıdan kelimeler arasındaki ilişkileri, kalıp ve cümlelerin oluşumunu sözdizimi kurallarıyla inceler. İleriki aşamada kelime ve cümlelerin ifade ettiği anlamları anlambilimsel inceler. Anlamanın bağlam yorumunu pragmatik açıdan inceleyerek dili öğretir. Pragmatik bilincin gelişimi için öğretime fonetikle başlar ve dili tüm boyutlarıyla bütünler öğretir. Çünkü dil pragmatik bütünlük içinde öğretilmezse "kalbim kırık" ifadesinin "üzgünüm" anlamına geldiği bilinemez.

2.7. Yerleşik Öğrenmeci Yaklaşım

Yerleşik öğrenme; soyut bilgiyi bağlamından çıkarıp sınıfta öğretme yerine, öğrenme işlemini bağlamına taşıyan bir kuramdır. Yerleşik veya yerinde öğrenmeyi geliştiren Jean Lave ve Etienne Wenger, öğrenmenin kasıtsız, otantik etkinliklerle kendi bağlam ve kültürü içinde yapılması gerektiğini savunur. Dil, düşünceyi örgütleyen, rafine eden, kavramları oluşturan, analiz eden, karmaşık fikirler üreten ve zor kavramları açıklatan bir sistemdir. Yerleşik öğrenme teorisi, bu işlevlerin ancak bağlamında öğrenilebileceğini kabul eder, bilgi ve öğrenmenin ilişkisel müzakere özelliğini ve öğrencilerin öğrenme etkinliğini doğal ortamlarda yapar. Çünkü en etkin dil öğrenme, toplumun içinde problem çözme, güven inşa etme, anlayış etkileşimi ve işbirlikleriyle gerçekleşir. Dil kasıtlı olmaktan daha çok kasıtsız etkinlikler, bağlam ve kültüre gömülü “gerçek çevresel katılımla” doğal öğrenildiği için sosyal etkileşim ve işbirliği, yerleşik öğrenmenin vazgeçilmez unsurlarıdır.

Sonuç

Yaklaşımlar, tarihi süreçte Arapça öğretiminin ele alınış biçimiyle ilgili çıkarımlarla geliştirilen tüm düşünce biçimlerini sistematize eden teorilerdir. Aslında yaşanan her öğretim sorunu aklın gereği gibi kullanılmaması ve düşünce gücünden yeterince faydalanmamaktan kaynaklanır. Arapça öğretim veya öğrenimiyle ilgili sorunların varlık sebebi aynı şeyler olduğu için çözümü de aklın etkin kullanımı, tarihi gelişimini bilme ve sistemli yaklaşım uygulamalarıyla olacaktır. Çünkü her yaklaşım, öğretme-öğrenme işlemlerini farklı nitelikleriyle en etkili biçimde düzenler. Her dil öğretim yaklaşımı, dilin ne olduğu ve nasıl öğrenileceğiyle ilgili teorik görüşleri esas alır. Bunun için her yaklaşım, öğrencilerin öğrenimini düzenleme, sınıf etkinliklerinin verimini artırma, tekniklerin etkin kullanımıyla

Deneyimsel öğrenme; iletişimi yansıtmaya, davranışları tecrübe ederek edinme ve değişimi deneyerek benimsemeyi savunan bir teoridir.

hedef bilgilerin öğretimini sistematize ederek kesin başarı teorileri geliştirir.

Yaklaşımlar, Arapça öğretim başarısını organize eden, başarısızlığı önleyen en ideal fikirlerin uygulamasını düzenleyen mantıki nazariyelerdir. Arapça öğretim yaklaşımları; beynin sahip olduğu doğal dil kodlarını çözmeyi, öğrenme-öğretme biyolojisini biçimlendirerek melekeye dönüştüren işlemleri sistemleştiren felsefi kuramlardır. Dili zekâ, beyin, öğretme, öğrenme, kültür ve iletişim olgusu içinde doğasıyla analiz eder, hayatın devasa çeşitli alanlarına hükmeden dilin oldukça karmaşık gizemlerini ve ürünü olan iletişimin insicamlı geliştirilme sorunlarını çözmeye çalışır. İdeal Arapça alan ve metodoloji bilgisi donanımlı öğretmene bilgi çıraklığı yapan öğrencileri nasıl yetiştireceğini ilham eder, tüm boyutlarıyla işlemleri yürütme düşüncesini geliştirir. Öğretmen, yaklaşımlara hükmet-

tiği kadar öğretimi sistematize eder, gerçek hayatla ilişkilendirir ve uygulamalarla canlandırır.

Yaklaşımlar, Arapça öğretmeni olmak isteyen bir öğretmenin temel donanımdır. Çünkü Arapça öğretmeni, Arapça alan bilgisini düzenleyen yaklaşım bilgisine sahip olduğu oranda başarılı olur, yoksa düzensiz alan bilgisi hiçbir değer ifade etmez. Yaklaşım bilgisi yeterli olursa öğrencilere yeni öğrenme ufukları açar, zor sanılan Arapça zevkli, ödüllendirici ve kolay öğrenilir. Öğretimi geleneksel kalıplardan çıkarır, öğrenci ihtiyaç duygusuyla imrenerek öğrenir. Öğrenciyi olumsuz Arapça inanç ve düşüncelerden arındırır, olumlu düşünceler geliştirir, buhran, stres ve öfkeden kolayca kurtularak başarılı olur. İletişimi düşünce, davranış ve beyin frekanslarıyla bakışık düzenleyerek tarafların tüm enerjisini öğretme ve öğrenmeyi algılamaya odaklar, akıl ve ruhu bilgiyle doyurarak başarıya ulaştırır.

Yaklaşımlar, öğretmene Arapça alan bilgisini sistemli, ustaca sunma ve anlık sorunları hemen çözme becerisi kazandırır. Arapça öğretimini kitap bilgileriyle sınırlamaz, öğrenciye istediği farklı öğrenim imkânları sunar, gereksiz sorunlar yaşamayı önler. Öğretmeni sistemi derinliğine düşünerek öğretme ustalığına, öğrencileri de sürekli öğrenimle meşgul ederek ideal öğrenmeye hazırlar. Her tür önyargılardan arındırır, sabır, sevecen ve nazik yapar. Gereksiz gazap, taassup, kabalık, asabilik ve başkasını suçlamanın kaynağı acizlik ve onun da kaynağı cehaletten kurtarır. Arapça öğretmeni önce bilgi, sonra fikir sahibi yaparak Arapça öğretim sistemini derinliğine idrak ettirir, sistemli Arapça öğretme bilinç ve becerisi kazandırarak değişime hazırlar, değişimle ideal öğretmenliğe ilk adımı atar.

HZ. EBU BEKİR'İN (R.A.) RUHANİYETİ İLE BİR SÖYLEŞİ

Muhterem Okuyucularım,

İslam'ın ilk halifesi ve peygamberimizin (sav) en yakın sahabilerinden olan Hz. Ebu Bekir (r.a.) ile yaptığımız sohbetimizin manevi âlemde yapıldığına bakarak bunun faydası olmayan hayalî bir kurgu olduğunu düşünmeyiniz. Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) aşağıdaki sohbetimizdeki sorularımıza verdiği cevapların hepsi, kaynaklarda geçen orijinal ifadeleriyle aynen derlenerek, tırnak içinde verilmiştir. Tırnak içinde verilmeyen sorularımız ve parantez içinde verilen çok az sayıdaki söz, sohbet akışına uyum sağlaması amacıyla ilave edilen ifadelerdir. Söyleşi çerçevesinde sorularımıza verilen cevaplar, başka kaynak gösterilmedikçe ağırlıklı olarak Mehmet Yılmaz'ın "Dört Halifeden Vecizeler Sözlüğü" (Şûle Yayınları; İstanbul; 2003; ss. 33-86) kitabından alıntılanmıştır. Okurken, inşallah kendinizi asr-ı saadet döneminde gibi hisseder ve sohbetimizden feyiz alırsınız.

Soru: Selamünaleyküm. Efendim; Siz Peygamberimizin (sav) vefatından sonra İslâm'ın ilk halifesi oldunuz. Şöyle geriye baktığınızda halifelüğünüzü nasıl değerlendirirdiniz?

Ebu Bekir: (Aleykümselem). "Ben Peygamberimizin (sav) yerini dolduramayan bir halifeydim."

Soru: Siz halife olduğunuzda yönetim anlayışınızla ilgili olarak halka ne dediniz ve hangi ilkeleri ortaya koydunuz?

Ebu Bekir: Ben, "Allah ve elçisine itaat ettiğim sürece bana itaat ediniz, onlara isyan edersem bana itaat etmeyiniz." dedim. Ayrıca "Ey İnsanlar; En iyiniz olmadığım hâlde yönetiminizi üstlenmiş bulunuyorum. İyi yönetirsem bana yardımcı olunuz. Kötü yönetirsem beni uyarınız ve düzeltiniz." dedim.

Soru: Bugün devlet başkanı olan herhangi bir siyasî lidere ne dersiniz, ona ne gibi tavsiyede bulunurdunuz?

Ebu Bekir: “Devlet başkanı halkın imamı yani (örnek) önderi olmalıdır. O, ne yaparsa halk da onu yapar.”

Soru: Peki zalim devlet yöneticileri hakkında ne dersiniz?

Ebu Bekir: “Bir insan, halkın yönetimini üstlenir de halkını Allah’ın kitabı ile yönetmezse, Allah ona lanet eder.” Diğer yandan “Kim (hangi yönetici), bir insana zulmederse Allah’a verdiği sözü bozmuş olur.” “Bir insanı zulmeden, Allah, en aşağı bir duruma düşürür.” Zaten ayette de ifade edildiği gibi “Zulmedenler, hangi akıbete uğrayacaklarını görecekler.”

Soru: Bu bağlamda halkımıza yani yönetilenlere ne tavsiye edersiniz?

Ebu Bekir: “İyi emreden, kötülüğü yasaklayan yöneticiye itaat eden kurtuluşa erer. Onun üzerinde bulunan hakkını ödemiş olur.”

Soru: Siz halife olur olmaz bazı kavimler, namazla zekâtın arasını ayırmak maksadıyla ‘Namazı kılarız ama zekâtı vermeyiz’ dediklerinde siz onlara “Deve yularınız (yular değerinde zekâtı) vermeyenlerle savaşıyorum.” şeklinde bir cevap verdiniz. Devlet yönetiminde zekât sizce neden bu kadar önemlidir?

Ebu Bekir: “Çünkü zekât, (yoksulların sosyal-refahını sağlamak için) maldan alınan bir haktır” da onun için.

Soru: Demek ki zekâtın bir sosyal fonksiyonu olduğu için, siz böyle yapma gereği duydunuz. Zekât, bir yönüyle toplumsal dengeyi sağlamak için, zenginlere sosyal olduğu kadar ahlakî bir sorumluluk yüklemektedir. O hâlde toplumsal ahlak sizce neden bu kadar önemlidir?

Ebu Bekir: Çünkü “bir toplumda ahlâksızlık yaygın hâle gelirse, Allah, o toplumun tümünü cezalandırır.”

Soru: Efendim; Toplumsal ahlâk ne kadar önemli ise bireysel ahlâk da o kadar elzemdir. Sizce güzel ahlâk açısından Allah’ın en iyi kulu ve ona en çok itaat eden insan kimdir?

Ebu Bekir: Kanaatimce “Şu dört özelliği taşıyan kişi, (ahlâkî yönden) Allah’ın en iyi kullarındandır: Tövbe edene seviyen, günahkârların bağışlanmasını dileyen, kötü insana (ıslahı için) dua eden, iyiye yardımda bulunandır.” “Allah’a en itaatkâr insan ise günahına en çok düşman olandır.” Bu doğrultuda “Amellerinizi Allah için yapmaya devam ettiğiniz sürece, Rabbinize itaat etmiş olursunuz.”

Soru: Peki, bu bağlamda insanlardan Allah’a en yakın olan sizce kimdir?

Ebu Bekir: “İnsanların Allah’a en yakın olanı, O’nu (c.c.) en çok sevendir.”

Soru: Sizce akıllılığın ve acizliğin/ahmaklığın en ileri derecesi ve derekesi nedir?

Ebu Bekir: “Akıllılığın en üst derecesi, Allah’a karşı mesuliyet şuurunda olmaktır. Acizliğin/ahmaklığın en aşağısı/derekesi ise doğru yoldan sapmaktır.”

Soru: İnsana zarar veren üç haslet veya huy söyler misniz, desem aklınıza ne gelir?

Ebu Bekir: “Şu üç huy, yani azgınlık, döneçlik ve düzenbazlık bir kimsede bulunursa, bunların zararlarını yine kendisi görür.”

Soru: Anladım. Bir özel soru soracağım, müsaadelerinizle. Siz zengin bir tüccardınız. Peygamber Efendimiz (sav), sizin cömertliğinizi hep övmüştür. Hatta bir defasında, “Yaptıklarına karşılık mükâfatını veremediğimiz kimse yoktur; ancak Ebu Bekir müstesna... Bizim yanımızda Ebu Bekir’in öyle bir cömertliği vardır ki, kıyamet gününde onun mükâfatını ancak Allah verir.” demişti. Zamanında zenginliği görmüş bir insan olarak siz, bize mal konusunda kısaca ne tavsiye edersiniz?

Ebu Bekir: “Dünya malı ile insanların gönüllerini kazanmaya çalışınız.”

Soru: Ne güzel bir yaklaşım. İnsanların gönüllerini kazanmak, Allah’ın (c.c.) rızasına kazanmak anlamına geldiği için,

bu tavsiyeniz çok önemli. Efendim; siz dünya malına sahip olduğunuz hâlde ölümü hiç unutmayan bir şahsiyet sahibiydiniz. Ölüm hakkında ne düşündüğünüzü bize söyler misiniz?

Ebu Bekir: “Ölüm, bir kapıdır. Herkes o kapıdan geçecektir. Ölümünden sonra ahiret yurdu nedir, keşke bilsem.” Ama şunu biliyorum: “Ölüm, ahiret belalarının hepsinden kolay; dünya belalarının hepsinden daha zordur.” (Ama dünya belalarına karşı da şu tavsiyem olacaktır “Allah’ın elçisinin ölümünün anın, o zaman başınıza gelen dert ve belalar, gözünüzde küçülür.”

Soru: Size çok özel bir soru sormak istiyorum. Siz, dünyada en çok neyi veya neleri sevdiniz?

Ebu Bekir: (Neyi veya neleri sevdimden ziyade bana ne sevdirdi diye sorarsanız daha isabetli olur diye düşünüyorum. O hâlde size şöyle cevap veriyim:) “Bana dünyadan üç şey sevdirdi: Allah’ın elçisinin yüzüne bakmak, onun (sav) uğruna mal harcamak ve ona (sav) indirilen Kur’ân’ı okumak.” Bunun yanında tabii ki “Kızım Ayşe’nin onun (sav) eşi olması, nafakamın onun (sav) üzerine olması da bana sevdirdi.”

Soru: Madem konu kızınız Hz. Ayşe’den açıldı. Size bu bağlamda bir soru soracağım: Mistah bin Üsâse isminde sizin maddî korumanız altında olan yoksul bir akrabanız vardı. Bu kişi, hicret etmiş ve Bedir Muharebesine katılmış bir sahabi olduğu hâlde her nedense kızınız Hz. Ayşe hakkında yapılan dedikodulara katılmıştı. Allah, Hz. Ayşe hak-

kında ortaya atılanların, birer uydurma haber olduğunu şu şekilde bildirmişti: “Muhakkak ki (Hz. Ayşe hakkında) ifk (iftira, uydurma haber) ile gelenler, sizden bir gruptur. Sizin için onun bir şer olduğunu zannetmeyin. Hayır, o sizin için hayırdır. Onlardan her birinin günahından kazandıkları (cezalar) vardır. Ve onun büyüğünü yönetene (uydurup, yayana) büyük azap vardır.” Bu ayeti öğrenince sizin ilk tepkiniz ne oldu?

Ebu Bekir: (Tabii ki ilk tepkim çok ağır oldu. Gayri ihtiyari olarak şöyle bir yemine bulundum): “Vallahi, ben (iftiralara katılmış olan) Mistah’a artık yardımda bulunmayacağım.”

Soru: Fakat, enteresandır bu sözlerinizin üzerine bir ayet daha nazil oldu: Ayeti, mealen okuyorum: “Sizden dinde fazilet ve dünyada servet sahibi olanlar, akrabasına, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere (malî) yardımda bulunmayacağız diye yemin etmesinler ve onları affetsinler, feragat göstersinler (aldırış etmesinler). Allah’ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok mer-

hametlidir.” Peki, bu ihtar niteliğindeki âyeti duyunca ne yaptınız?

Ebu Bekir: (Böyle bir yemine bulunduğumdan dolayı hemen pişmanlık duydum ve alenî olarak şöyle dedim): “Ben Allah’ın beni affetmesini nasıl istemem. Vallahi istiyorum. Mistah’tan da hiçbir zaman yardımımı kesmeyeceğim.”

Soru: Çok takdir edilecek örnek bir sosyal davranış sergilemişsiniz. O hâlde siz, ahir zaman Müslümanları olarak bizlere ne tavsiye edersiniz?

Ebu Bekir: “Allah’tan korkmanızı öğütlerim. Çünkü O (c.c.), sizi görüyor, siz O’nu göremezsiniz. O, sizi gözetir, siz O’nu gözetemezsiniz.” “Allah’tan af, sağlık ve belalardan korunma dileyiniz.” “Allah ve elçisinin size müjdelediği rahmete koşunuz.” “Böbürlenmekten sakının. Toprakdan yaratılan, bugün diri olduğu hâlde yarın ölüp O’na dönecek ve kendilerini kurtlar yiyecek olan insanlar, böbürlenmez.”

Soru: Hakikaten tavsiyeleriniz çok manidar. Sizi yakalamışken sizden son olarak birkaç nasihat daha alabilir miyiz?

Ebu Bekir: “Nefsin haksız isteklerine uymaktan sakının. Şüphesiz ondan, tamah ve öfkeden korunan kurtulur.” “Yardıma Allah’tan isteyiniz. Size O (c.c.) yeter. O’na verdiğiniz sözünü tutunuz. O da isteğinizi yerine getirsin.” “Size bir süre verilmiştir. Ötesinde ecel vardır. Umutlarınız yok olup, kötü amellerinizle baş başa kalmadan önce ömrünüzü değerlendiriniz.”

Temel Karamollaoğlu @T.K... - 08 Şub
Şurası çok net olarak görüyor ki; büyük bir
beceriksizlikle karşı karşıyayız!
İmkan var, koordinasyon yok!
Kriz yönetimi yok, yönetim krizi var!
Üstüne üstlük şimdi bir de internet ulaşımını
engelliyorlar!
Bu nasıl bir akıl tutulmasıdır? Anlamak
mümkün değil!

Hamdi SÜRÜCÜ @surucu_hamdi - 1 gün
Depremde yıkılan binaların sadece
mühahitlerinin değil mühahitlerle birlikte
mühendislerinin, denetçilerinin, imara uygun
olmayan yerleri imara açan ve bina
yapılmasına izin veren belediye başkanı ve
yetkililerinde hesap vermesi gerekir.

Sahih TURHAN @AGOSANTURHAN... - 1 gün
Bu gördüğünüz anıçlar ve yüdencesi sadece
içerisinde kömür, gıda, temel ihtiyaç
maddeleri, kıyafet taşıyorlar. Ayrıca reçip
milletimizin umutlarını, sevgi ve kederlik
bağlarını da omudanna yük alıp yola
çıktılar. Tüm Teşkilatlarımız, kardeşlerimizin
yanında!
#deprem Türkiye Tek Yürek

AGD Anadolu Gençlik ve Cansuyu Derneği

Cansuyu Derneği @CansuyuD... - 1 gün
"Kamuoyunun Bilgisine"

Cansuyu, AGD-MGV ve tüm Millîkollarımızın
seferberliği ile, depremin 8 gününde
yaptığımız çalışmalar, ekte özet olarak
sunulmuştur.

-İşimiz vaktimizden çok!

DEPREMİN İLK 8 GÜNÜNDE NELER YAPTIK?

Bölgelerde Toplam 4000+ gönüllü	Toplam 250 Tr Acil İhtiyaç Yardım
Cansuyu Arama Kurtarma 100 Kişilik Uzman Ekib	15 Tr Kömür Yardım
10 il ve ilçelerinde Koordinasyon Merkezleri (Lojistik Merkezler)	1200 Çadır
10 ilde, 12 Aşevi	20 Su Tankı
4500 Battariye	100 Mobil Tuvalet
2400 Yatak	3600 İlaç
Oygun	1300 Tüp
Jeneratörler	Muhafız Gıda
	Elmek - Su

Cansuyu Derneği, AGD - MGÜ ve Millîkollarımızın iş birliğinde,
10 ilimizdeki depremin ilk anlarından itibaren;
Arama - Kurtarma, Acil İhtiyaç Yardımları, bölgelerde
gerçekleşecek çalışmalar ve tüm organizasyonu süreçleri için
seferberiz.

AGD Anadolu Gençlik

Online Başla

Teramiciyn. @CL... - 19 sa
Tüm çalışanların ve emeklinin
hakkını verirsiniz gelir böyle
alınırızdan öperler.

Peki ya şimdikiileri?

Ali ERKOÇ @alierkoc - 3 sa
Millî Eğitim Bakanlığı'nda tüm
işlerin sevk ve idaresinde kilit
rol oynayan
#MebSubeMudurleri 'nin
Öğretmenlik Meslek
Kanununda hiç bir hakkı yok.
Fıkra bu kadar.
@RTERdogan
@tcmeb
@NureddinNebati
@_aliyalcin_

Necmettin ÇALIŞKAN @nec... - 6 gün
Deprem bölgesine en acil MAZOT !!!! lazım....
Doğalgaz elektrik tüp yok. @TCEnerji
@fatih_donmez Sn Bakanım... jeneratör mobil
aşevi fırın hatta hilti cep tlf her şeye mazotla
çalışıyor... Gelen mazotlara yetkililer el
koyuyor

28 152 388 318

Selahattin Turan @... - 10 sa
Eğitimde ölçülmeyen,
izlenilmeyen
değerlendirilmeyen,
raporlanmayan, hesap
verilmeyen; çok güzel yazılmış
kazanımlar çöplüğünde
boğulmak üzereyiz.

SemseMest @Semse... - 1 dk
Bırakın artık şu çoluğun
çocuğun sınav sonuçlarını;
sosyal becerilerini, farklı
ortamlara uyum yeteneğini
geliştirmeyi tartışalım
öğretirsek maymun da telefon
kullanıyor #eğitim #öğretim

“EĞİTİM VE ÖĞRETİM” KAVRAMINI HARF HARF YİYEN SORUNLAR'A GENEL BİR BAKIŞ VE DEĞERLENDİRME

Değerli dostlar konu eğitim sorunları olunca; akan sular durmak şöyle dursun tersine akmakta, yaz-kış arpa yiyerek azgınlaşan ve gözleri kararan atlar gemi azağına almakta, tersine akan sulara yeni rotalar çizilmekte ve gemi azağına alan atlar da artık binicisine göre at gibi kışnememektedir!.. Tüm eğitim Bilimciler ve Eğitimciler olarak şuana kadar hep “Eğitim Bilimleri Literatüründeki” bilimsel kavram ve ifadeleri kullanarak çok yazdık ve çizdik ancak; ne yıkılmaya başlayan okul duvarlarına bir tuğla koyabildik, ve ne de daha yeni ve modern bir okul ve eği-

tim - öğretim yaklaşımlarını inşa edebildik. Kronikleşen ve çözümü olmayan sorunlar; hep yeni sorunlar üretmekte ve adeta öğrenilen çaresizlikler misali tükenmişlik sendromu yaşamaya başlıyoruz. Çünkü alabildiğine harmanlanarak tersyüz edilen bir dünyada, doğal olarak at izi it izine karışmaktadır. Hatta ben daha da ötesine giderek, diyebilirim ki; atlar et yemeye ve itler de ot yemeye başlamışlar. Ne kadar başarılı olabilirler bilmiyorum ama, yaratılış, biyolojik ve fitrati gerçekliklere aykırı olsa da; atlar kendilerini it sanarak havlamaya ve itler de kendilerini at sana-

rak kışnemeye başlamışlar. İşin garip tarafı; ne at it olabilmış ve ne de it at olabilmış. Sadece kendilerini öyle sanmaya devam etmekten başka bir çıkar yolları da muhtemelen kalmayacaktır.

Son günlerde LGBT temelinde bir cinsiyet farkındalığı tartışması ve buna bağlı olarak ta eğitim sistem ve programlarının yeni kuşakları kültürleme misyonu ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır. Eğer bir toplum varlığını yine kendisi olarak sürdüreceksen; tartışmasız kendi öz ve millî kültürünü elbette ki maddi ve manevi boyutlarıyla yeni

kuşaklara sağlıklı olarak aktarmak, yeni nesillerin bu kültürel değerleri özümsemelerini ve benimsemelerini sağlamak, nihai olarak ta; gençlerin bu değerleri bilim ve teknolojik gerçekliklerle yeniden düzene koyarak bütün insanlığa katkı sağlayabilecek medeniyet değerlerine dönüştürmek olacaktır. Türk ve Avrupa Eğitim Tarihi incelendiği zaman, geçmişte bu ve benzeri sapkın zihniyetlerle inşa edilmiş bir medeniyet göremezsiniz. Medeniyet inşa etmek şöyle dursun, böyle bir zihniyetin geliştiği toplumlar, içlerindeki iyilerle beraber toptan helak edilmişlerdir. Burada; “iyilerle beraber” ifadesi de çok iyi değerlendirilmelidir. Bilinmelidir ki; bin yıl yaşayacak olan bir zehirli yılanın, “bana değmeyen yılan bin yıl yaşasın” diyene değmesi ihtimal dışıdır.

Değerli kardeşlerim, bunca yıllık bir “Eğitim Bilimci” olarak şu ana kadar edindiğim öğrenme ve okuduğum yaklaşım ve kuramlar, gelişim ve öğrenme psikolojisi çerçevesinde çocukların bebeklik ve çocukluk dönemlerinde cinsiyetlerinin farkında olmamaları diye bilimsel bir ifade ve ibareye rastlamadım. Aksine bu rollerin mutlaka farkına varılmasının gerekli olduğu, cinsiyet statüsünün gereği ve toplumun beklentisi olan rollerin de mutlaka kavratılmasının önemli olduğu hep belirtilmiştir. Sağlıklı toplumsal yapının temeli olan aile kurumu bütün toplumların en vazgeçilmez toplumsal kurumdur. Bir toplumu imha etmenin yegâne yolu, o toplumun aile kurumunu dejenere etmek ve çökertmektir. Aile üyelerinin statü ve rollerini insanın varlık nedeni olan ahlâkî ve kültürel değerlere maddi ve manevi bir müdahalede bulunmak, suyun tersine akmasına rota çizmeye benziyor. Değerli dostlar, kimsenin kendi tercihi olan yaşam alanına müdahale etmek gibi bir derdimiz yok. Bizim derdimiz çocukları-

mızı ve gençlerimizi kendilerine verilmemiş statülerini kavratmak ve o statülerin toplumun beklentisi olan rollerini ideal roller olarak ifa edebilmelerini sağlamaktır. Çünkü toplumun sağlıklı olarak devamlılığı da buna bağlıdır.

Muhterem kardeşlerim, ahlâk ancak başkalarıyla olan ilişkilerde ortaya çıkar ve insanların ahlâklı olup olmadıklarına karar verilebilir. Henüz kendi cinsiyetinin farkında olmayan ve cinsiyetinin rollerinin ne olduğunu bilmeyen bir çocuğun/gencin ahlâkî olan ve olmayan davranışları kime ve neye göre belirleyeceği kaotik bir sorundur. Bu duruma bağlı olarak bir karakter ve kişilik zafiyeti ortaya çıkar. Varlığın ve var olmanın doğasına uygun olarak kendisi olamayan, olmamış bir çocuğun bir başkası olması; aklın bilimi felsefesi olan mantığa aykırı, imkân ve ihtimal dışıdır. Bazı istatistiksel verilere bakıldığı zaman, cinsiyet değiştirme temayülü olan veya değiştiren bireylerin olduğuna şahit oluyoruz. Kim neden ve hangi ihtiyaçlar çerçevesinde böyle bir yola başvurduğu konusu üzerinde detaylı inceleme ve araştırmaların yapılması çok önemli bir zaruret halini almıştır. Bir sorunu çözmek için o sorunun sebeplerini bilmek gerekir. O zaman soru şu; peki neden bazıları böyle bir yola giriyor ve neden böyle

bir tercihte bulunuyor? Böyle bir halin sebeplerini; 1. psikolojik ve 2. sosyolojik ve hatta belki biraz da ekonomik açılardan ve hatta topyekun bir istismar boyutuyla değerlendirmek durumundayız. Yansıtma; yaşayan organizmaların geçirdikleri yaşantı, tecrübe ve deneyimler temelinde edinmiş oldukları öğrenmeleri bir türlü işe koşmaları, çevreye ve ortama uyum sürecinde tutunma argümanları olarak görürler. Bireysel psikolojik terapi uygulamalarında benzer temayüller fark edilmektedir. Birinci derece yetişkin yakınları veya başka akranları tarafından ahlâksızca isteyerek veya istemeyerek bir türlü istismara hatta cinsel istismara/tecavüze maruz kalan bireylerin toplumun genel ret alanına giren bu durumun psikolojik travmasından kurtulmak için yaşadıkları olayı ve ona bağlı olarak gelişen olguları legalleştirmeye çalışmaları; kendilerine ortam oluşturma ve yansıtarak taraf devşirme şeklinde yansıtma olarak düşünülebilir. Tam da bu noktada toplumsal düzeyde dillendirilen bir gerçekliğe vurgu yapmak istiyorum. Hani halk diliyle; “Ya olduğun gibi görün ya da göründüğün gibi ol.” Eğer olduğun gibi görünmezsen, ortaya koyduğun sahte/sapkın görünüme uyan oluşlar ihdas etmeye ve peşinden koşmaya başlarsın. Değerli kardeşlerim, muhtemel fiz-

yolojik ve biyolojik problemler temelinde ortaya çıkabilecek sorunların tıp biliminin geldiği bu noktada çözüm yolları bulunmuştur. Onların durumu bu konu dışındadır.

Bahse konu olan bu sorunun çözümü; toplumun en temel ve çekirdek birimi olan aile kurumuna temel gerçekliklerle ilişkisi olmayan, insan doğasına ve fitratına uymayan naylon ve sentetik gerçekliklerle üretilen sahte kurumlarla alternatif oluşturmak olamaz. Çünkü bu sürecin kendisi başlı başına deforme edici ve çürütücü bir süreç ve onun sonucudur. Toplumsal ve bireysel açıdan tüm ahlâkî ve kültürel değer ve normların dışında olan bu sorunun ortadan kaldırılması için öncelikli olarak ailelerin ve tüm gençlerimizin gelişim ve öğrenme psikolojisi bağlamında eğitilmesi gerekiyor. Her zaman olduğu gibi batı emperyalizmi kendileri dışındaki toplumsal yapıları asimile etmek, deforme etmek ve bir daha ayağa kalkamayacak şekilde çürütmek için çok önemli kaynaklar ayırmakta ve bu durumdan yararlanmaya çalışmaktadır. Varlık sebebimiz olan ve kadim milli ve manevi değerlerimizin inşa edildiği kurum olan aile kurumuna alternatif bir model gibi yeni bir aile kurumu tanımlaması yapmak; aynı zamanda sosyolojik bir tasarımdır. Aziz dostlar, çocuk ıslah ve bakım evlerinde yaşanan istismar olaylarının sosyal medyada tartışma konusu haline geldiğini görüyoruz. Bu yuvalara korunma adına sığınan bu yavruların henüz çocukluk dönemlerinde, imansız, namussuz ve ahlâksızca istismar edilerek uyuşturucu ve fuhuş çetelerine mahkum edilmeleri, mahkemelere intikal eden soruşturmalara rağmen, insan ve onun eğitimi odaklı önleyici tedbirlerin eksiksiz alınmadığı gibi bir algı oluşmaktadır.

Eğer bir toplumda yetim hakkına el uzatanlar, haksız ve hukuksuz kazanç elde edenler, adaletin temeline mülkü

Milli Eğitim meselesi çerçevesinde öğretmen yetiştirme sorunumuz daha da kronikleşerek devam ediyor.

koyanlar, hiç yorulmadan dinlenenler, acıkmadan doyanlar varsa; orada ortaya çıkan hırsız ve arsızların aslına beş aşık verdikleri servetlerini harcamak istedikleri en öncelikli alan nefse ve bedene haz veren uğraşı alanları olacaktır. Bunun bir ayağı fuhuş ve bir ayağı da uyuşturucudur. Çocuk ıslah evlerinde yaşanan istismar olaylarının kurbanlarının bu manada ilişkilerinin ne olduğu konusunda çok ayrıntılı incelemelerin yapılması, belki yeni kurbanlar ortaya çıkmadan korunmaları için önemli olacaktır. Değerli dostlar, bütün bunlar temel değerler eğitimi sorunlarıdır. Yüzleştığımız eğitim sorunlarıyla bireysel ve toplumsal düzlemde karşı karşıya geldiğimiz zaman, hep ortaya çıkan sonuçlar üzerinden okumalar yapıyoruz. O durumda bile sonuçlara müdahale ederek geleceği kurtaramıyoruz. Hatta iyimser hayaller bile kuramıyoruz.

Milli Eğitim meselesi çerçevesinde öğretmen yetiştirme sorunumuz daha da kronikleşerek devam ediyor. Uzman öğretmenlik ve baş öğretmenliği sadece maddi gelir boyutuyla bir sınava bağlı hale getirmek doğru değildir. Unutulmamalıdır ki; bilim parmak hesabıyla yapılamaz. Eğer bunlar birer kariyer se, işin bir bilimsel boyutunun olması gerekmez mi?!. Bu konuda yapılan araştırmalara katılan öğretmenlerimizin görüşleri de bizi teyit etmektedir. Bunun toplam kalite

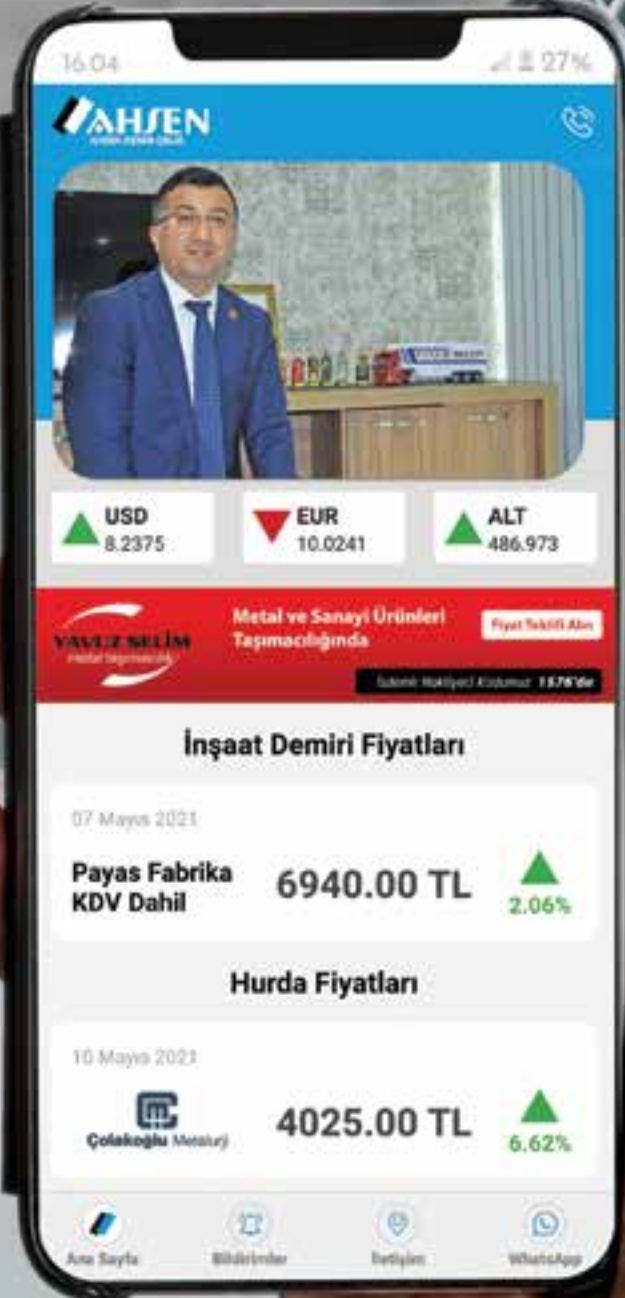
yönetimiyle alâkası yoktur. Yüksek lisans eğitimi alan hocalarımız yasal olarak uzman öğretmen ve doktora yapanlar ise doktor unvanını almaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı üniversitelerin ilgili bölümleriyle protokol yaparak öğretmenlerimize yüksek lisans ve doktora yapma imkânı verebilmektedir. Öğretmen kalitesinin artırılması ancak bu tür planlama ve uygulamalarla mümkün olabilir.

Şu an belki baş vurmadığı için atanmamış ve özel eğitim kurumlarında görev yapan ve hali hazırda yüksek lisans yapmış ve doktora eğitimlerini bitirmiş veya devam eden öğretmen öğrencilerimiz var. Birkaç kez dile getirmeme rağmen Milli Eğitim Bakanlığının bu öğretmen adaylarını hiçbir başka şarta bağlamaksızın atanmaları ile ilgili talebim dikkate alınmadı. Umarım kıymetli Bakanlık yetkilileri bu talebimi dikkate alır ve bu konuda bir karar alırlar. Özel okullarda ve dershanelerde görev yapan öğretmen adaylarımızın durumları içler acısıdır. Bu konuda bakanlık yetkililerinin sorunu kökünden çözecek çözümler üretmesi kaçınılmazdır. Esasında bu öğretmen adayları da yeteri kadar tecrübe ve deneyime sahiptirler.

Bir diğer acıtıcı sorun da pedagojik formasyon eğitimi sertifika programıdır. Bu programın gerekip gerekmediği üzerinde durulmalı, ancak alan uzmanlarından oluşacak çalışma komisyonlarıyla yapılacak istişarelere dayalı olarak kararlar alınmalı ve uygulanmalıdır. Formasyon eğitimi derslerinin lisans düzeyinde seçmeli ders olarak verilmesi veya tezsiz yüksek lisans eğitimi şeklinde uygulanması düşünülebilir. Bu eğitimi verecek fakültelerin kendi bünyelerinde Eğitim Bilimleri Bölümleri oluşturmaları ve yeteri düzeyde öğretim üyeleri almaları düşünülebilir.

Selam, sevgi ve saygı ile.

Cepte mobil uygulamayı indir DEMİR ve ÇELİK'ten HABERDAR OL!

AHSEN DEMİR ÇELİK
MAMÜLLERİ PAZARLAMA
NAKLİYE TAAHHÜT
ve TİC. LTD. ŞTİ.

Yıldırım Beyazıt Mah. Menekşe Fevzi Çarımak Cad.
Anadoluhisari Merkezli No:6 Kat:4 Daire No:12
Payas-HATAY
T: 0 326 755 19 42 F: 0 326 755 19 41

[ahsendemircelik](#)

[ahsendemircelik](#)

[ahsendemircelik](#)

ahsen@ahsendemircelik.com

www.ahsendemircelik.com

ŞAHSİYET VE ŞAHSİYET EĞİTİMİ ÜZERİNE

Çağımızda insanlar gün geçtikçe artan bir şekilde yaratılış gayesinden ve insanlık değerlerinden uzaklaşıyor. Hepimiz için olmazsa olmaz değerlerimiz (aile, kültür, inanç, ahlâk, hak, adalet, dürüstlük, sadakat, onur, şeref, haysiyet, saygı, sevgi, sabır, hoşgörü, kardeşlik, güven vb.) maalesef kaybolmak üzere. İnsanların bir kısmı gerçeği değil de, daha çok birer gölge gibi yaşam sürüyor. İlginç olanı da bu durumdan memnunlar ve kurtulmak için pek te çaba gösterilmiyor.

Yapıları itibarıyla insanlar birbirinden çok farklı özellikler arz ederler. Bu özellikler onların diğer insanlardan, daha iyi ayrıştırılmasını ve tanınmasını sağlamaktadır. Bu anlamda yeryüzünde genel olarak insan sayısı kadar karakter, kişilik, mizaç ve şahsiyet vardır. Ancak bunlar büyük ölçülerde birbirlerine yakınlık oluşturdıkları için genel gruplamalar halinde tasnif edilir.

Şahsiyet; Türkçeleştirilmiş karşılığı ile kişilik, kişi olma, kişilik taşıma, tanınan kişilik anlamına gelmektedir. Genel anlamı; daha insanın annesinden doğuşunu takiben beliren bu kelime giderek özel anlamlar yüklenmekte ve genel anlamını taşıyarak bir özgünlük ifade etmektedir. Daha özel anlamda ise şahsiyet bir belirginliğin ve bu belirginlikle ayırt ediciliğin ifadesi haline dönüşmektedir. Bu dönüşüm daha çocuk yaşlardan itibaren kendini göstereceği gibi, daha ileri yaşlarda da temayüz etmeye başlayabilir.

Şahsiyet; yapıcı insandan, düşünen ve hisseden insan seviyesine çıkma, merhamet hareketi ile fertten şahsa yükselmektir. Şahsiyet sahibi insan sorumluluk taşıyan insandır; kendi hareketinden sorumlu olduğu gibi şuurunun eriştiği bütün hareketlerden kendine sorumluluk payı çıkaran insandır.

Şahsiyetin üç unsuru bulunmaktadır. Maddi unsur, ruhi unsur ve ictimaî unsur. Şahsiyetin maddi unsur, biyolojik varlık olarak vücudumuzdur. Ruhi unsur; duygular, tasavvurlar, istek ve ideallerle örülen iç varlığımızdır. İctimaî unsur ise aile ve cemiyetteki yerimiz, şöhretimiz ve başkalarının bize bağışla-

dığı vasıflarımızdır.

Şahsiyet sahibi olmak deyimi de; doğru düşünceliliğin, dürüst davranmanın, özü-sözü bir olmanın, güvenilir, sağlam, saygılı ve tutarlı davranışların sahibi olmak anlamında kullanılmaktadır. Şahsiyet sahibi olmak güven vericidir ve herkese de nasip olmayabilir. Herkes fitraten güven verici olmayı ister ve sever. Şahsiyetli insan, aşlanmış meyve ağacı gibi güzellikler neşreder. Şahsiyetsiz insan ise kurumuş-meyvesiz ağaç, dikenli çiçek, kurnaz tilki gibidir, çevresine ve de kendisine zarar verir, kötülük saçar.

Kişinin şahsiyetinin gelişmesinde, sağlıklı bir kişilik ortaya çıkarabilmesinde onun terbiyesinde rolü bulunanların, yaşadığı ortamın hatta daha öteye giderek söylemek gerekirse yiyip içtiğinin bile rolü bulunduğu gözden irak tutulmamalıdır. Giyinmesi, oturduğu semt, aile çevresi, akrabaları, dostları, okul ve oyun arkadaşları, anne-babanın birikimiyle çocuklarına kazandırabildiklerinin tümü çoğunun kişiliğinin teşekkülünde önemli ve öncelikli rol oynarlar.

Ferdin şahsiyet kazanabilmesi için üç aşamadan geçmesi gerekmektedir. Birincisi; aileden, okuldan ve toplumdan aldığı hazır bilgiler. İkincisi; nefis muhasebesi. Üçüncüsü ise; ilk ikisinden kazandığı şuurla çevreyi etkileyecek hale gelmesi.

İnsan doğasının ve şahsiyetin en büyük düşmanı kibir ve kendini beğenmedir. İnsanın kendine güvenmesi ile kendini beğenmesi ilk bakışta aynı gibi görünmesine rağmen biri diğerinden çok farklı; biri hayat veren ama diğeri hayatı karartan iki ayrı şeydir. Kibir, yani gurur koftur, içi boştur. Kendine güvenin ise içi doludur ve bir kofluk değildir.

Kibir bilmediği halde biliyorum sanmadan, kendini çok büyük görmekten, kendisinde bulunmadığı halde bulunduğunu zannetmeden kaynaklanır. Zaten sahih bilgi insana gurur vermez, kendine güven verir. İnsan bildikçe, öğrendikçe bilmediklerinin farkına varır. Bu fark ediş insanı bilmediklerini de öğrenmeye ve öğrendikleriyle amel etmeye sevk eder-

ken, kibir öyle değildir. Ünlü düşünür Sokrates'in "En iyi bildiğim şey hiçbir şey bilmediğimdir" sözü bu anlamda önem arz etmektedir. Kibir, büyüklük taslamadır. Kibirlenerek önce nefesine (kendine) sonra da başkalarına zulmetme sürecinin bir diğer adıdır kibirlenmek. Gerçek büyüklük yalnız Allah'a has olduğuna göre O'nun kulları büyüklüğü de, sahibi Allah'a bırakmalı ve "ben büyüğüm" havalara girmemelidir.

Eğitim; bireylerin toplumda hak ettiği yeri bulabilmesi, bu yer ya da meslekten toplum ve kendisi için her zaman yüce olan ereklere ulaşmasında bileceği bilgi, davranış ve yeteneklerle donatılmasıdır. Klasik tanımına göre de kalıcı izli davranış değişikliği meydana getirme sürecidir.

İnsanların ve toplumların; hak, hukuk, adalet, ahlak, dürüstlük, kardeşlik, yardımlaşma, dayanışma, vicdan, empati, hoşgörü, iyilik, güzellik, sevgi, saygı vb. insanlık değerlerine ulaşması için önce eğitim gerekli. Eğitim, en başta da şahsiyet eğitimi. Şahsiyet eğitimi alınmadan, iyi bir insan olunamaz ve onurlu bir toplum-millet durumuna gelinemez. Gelinebilir ama kuru insan kalabalığı olur, toplum halinde kitleler olur, gruplaşmalar, tahammülsüzlükler, ötekileştirmeler, çekişmeler ve partilileşmeler olur.

Şahsiyetsiz toplumlar; çok şey yaparlar fakat gelecek nesilleri de yok ederler. İşin ilginç de bu yaptıklarını halk (a rağmen) adına yaptıklarını söylerler. Şahsiyet ve şahsiyet eğitimi temel kabul edilmedikçe, yapılan ne varsa sonunda verimsizliğe dönüşür.

Şahsiyet eğitimde hedef ise; "kişilikli ve şahsiyetli" yaşamak ve yaşatmaktır. Herkesin bilmeyerek de olsa aradığı, bulmak, görmek ve kendisinde olmasını istediği şahsiyetlilik. Zira ikiyüzlülük, karakersizlik, onursuzluk, özü-sözü bir olmak, başkasının gölgesinde yaşamak, dalkavukluk yapmak, birkaç günlük geçici dünya hayatı, makam-mevki sevgisi, para-mal-mülk, güç, şöhrat ve şahsi çıkarları için değerlerinden ödün vermek değildir.

Şahsiyet eğitimi tüm eğitimlerin temelidir. Beşikten mezara kadar eğitim insan için çok önemlidir. Eğitilmiş insan, aşılانmış meyve ağacı gibi güzellikler neşreder. Eğitim -özellikle şahsiyet eğitimi- olmadan hiçbir şeyin sıhhatli olacağına inanılmaz.

Şahsiyet Eğitimi Niçin Gereklidir?

Kendimizi bilmek, bulmak ve tanımak, kendimize yakıştıramadığımız insanı küçük düşüren alışkanlıklardan kurtulmak için, iyi, güzel doğru olduğunu bildiğimiz şeyleri yapmak; çirkin kötü, zararlı, yanlış olduğunu bildiğimiz şeyleri yapmamak için, Verdiğimiz kararları bozmamak, verdiğimiz sözlerden dönmemek, irade zayıflığından kurtulmak için,

Boşluğa düşüp, insanlıktan başka sıfatlarda (gölge, eşya, bitki, hayvan vb) yaşamamak için,

Diş tesirlere kapılıp mukaddes dinimizin çizgisinden çıkma-

yıp, her yerde aynı halislikle yaşamak için,

İkiyüzlü değil, özü, sözü bir insan olmak, etkilerin, tutkuların esaretinden kurtulup, hür ve gür yaşamak için,

İnsanın kendine güvenini hiçe düşüren, tereddüt, şüphe, korku, zan, hayal, meçhul gibi sıfatlarla yaşamamak için,

Nefretle, ummakla, kızmakla, küsmekle, soğuk gönülle sevgisiz yaşamamak için,

Sorunların, problemlerin altında ezilmeden, sorunların üstesinden gelecek gücü kendimizde bulmak ve aklımızı kendimize kullanıp, zihnimizi lüzumsuz şeylerle meşgul etmemek için,

Güvensizliğe düşmemek, çaresizlik duygusuna kapılmamak, yeteneklerimizi açığa çıkarıp güçlü ve hükümlü yaşamak için,

Hiçe sayılarak yaşamaktan kurtulmak, onun bunun gölgesinde onursuz bir şekilde yaşamaktansa güçlenip, kendimize yeterli hale gelerek, bağımsız yaşamak için,

Vicdanımızla barışıp gönül huzuru ile yaşamak ve kendimizi saygı ile kabul etmek için ve vicdan özgürlüğüne ulaşip, insanca yaşamak için "şahsiyet eğitimi" gereklidir

Çünkü şahsiyet eğitiminden yoksun kişi bir eşya gibidir

Sonuç Olarak

Üzülerek belirtmek gerekir ki günümüzde insanların bir kısmı hak, hukuk, adalete riayet edip şahsiyetli-dürüst-güvenilir ve yaratılış gayesine göre yaşamaktan çok; birer gölge gibi, dalkavuk, amaçsız, ikiyüzlü, sinsi ve şahsiyetsiz bir yaşam sürdürmektedirler.

Birkaç günlük fani dünya işleri, şahsi çıkarları, makam ve mevki, şan ve şöhrat, para-mal-mülk ve güç için şahsiyetlerinden aşırı taviz vermektedir. Fakat bu tavizleri verirken ne kadar küçüldüğünün ve düştüğünün maalesef farkına varmamakta ya da başkalarının bunu görmediğini-bilmediğini zannetmektedirler.

Kısacası gerçek bir kişilik taşımanın, imrenilecek bir şahsiyet olmanın en sapmaz yolu iyi bir Müslüman ve iyi bir insan olmaktan geçmektedir. İslâm'ın değerlerini gereği gibi kavramak, anlamak ve hayatına geçirebilmek şahsiyettir.

Peygamberimiz hazâ bir şahsiyet sahibidir. Bu şahsiyetini İslâm'la bulmuş, İslâm'da bulmuştur. Kur'an'daki esasları hayatına geçiren Resulullah örnek kişiliğini bu kitaptan edinmiştir. Hepimiz için de yol budur. Başka yol arayan hem yanılır, hem de boşa aramış olur. Boşa çalışmak ise insana yakışmaz. İnsan kendisine verilen akıl ile şahsiyetinden ve yukarıda belirttiğimiz insani değerlerden ödün vermeden yaratılış gayesine uygun dolu dolu bir hayat yaşayabilir, hayatını anlamlandırabilir...

Kaynakça:

TOPÇU, Nurettin. Türkiye'nin Maarif Davası, İstanbul, Dergâh Yayınları. 2018.
TOZLU, Necmettin. Eğitimden Felsefeye. Bayburt Üniversitesi Yayınları, 2014.
KUMRU, Mustafa. Şahsiyet Eğitimi. Anadolu'da Günlük Gazetesi. 28/11/2016.
www.doguturk.com/nicin-sahsiyet-egitimi-makale,4809.html03/10/2019.
www.iygder.com/makale/120/sahsiyet-egitimi-nicin-gereklidir.html.

EĞİTİMİMİZ ELEŞTİREL DÜŞÜNCEYE AÇIK MI?

NEREDEYSE eğitim konusunda konuşmayan kalmadı. Eğitimciler, düşünürler, ilim insanları, yazarlar gibi her seviyedeki insan görüş bildirdi. Nurettin Topçu, "Türkiye'nin Maarif Meselesi" kitabını yazdı. Millî Eğitim Bakanları büyük ümitlerle eğitime kalite kazandırmaya çalıştı. Hepsi iyi niyetliydi. Bunlar milletimizin beklentisine cevap veremedi. Bugün, eğitim sisteminden yakınmayan yok. Bunda bir "bit yeniği" yok mu, dersiniz?

Eğitimi mesele edinenler millîlik, yabancılaşma, kalite, öğretmen yetiştirme modeli, katılımcılık, müfredat, fitrat, aile, insanı tanıma, öğretmenlik meslek kanunu gibi pek çok konuda görüş bildirdiler. Niyetleri, bünyemize uygun bir eğitim sisteminin kurulmasıydı. Hepsi eğitimin problem veya çözümlerini dile getirdiler. Konuyla ilgili sempozyumlar, çalıştaylar, akademik çalışmalar yapıldı. Kitaplar hazırlandı. Güzel fikirler ortaya çıktı. Faydalı olduğundan şüphe yok.

SİSTEM VE MÜFREDAT

NURETTİN Topçu, eğitimin temel prob-

leminin "sistem" ve "müfredat" olduğunu söyler; "vasıflı öğretmen" yetiştirilmesini ister. Öğrenimde seviyeyi esas alır: "Çocuğa ilköğretimde "merhameti", ortaöğretimde "adaleti" kazandırın."

Millî Eğitim; Kültür ve Turizm Bakanlıkları da yapmış olan Erkan Mumcu, eğitimdeki bugünkü sınav sistemini "tasarlanmış cinayet" olarak görür: "Seçme, yerleştirme, yani sıralama sınavları cinayettir. Bizden olanları muktedir, bizden olmayanları mağdur yapmaktadır. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bir cinayet yok." (Haberglobal, 24. 9. 2020)

Bunları duyduktan sonra, Amerikalı Yazar John Taylor Gatto'nun, "Zorunlu Eğitimin Karanlık Dünyasında Yolculuk" alt başlığıyla yazılmış, "Eğitim: Bir Kitle İmha Silahı" adlı eseri aklıma geldi. Eğitimin kitlelere olan negatif etkisini düşünerek ürperrdim.

İçte ve dışta, İslâm'a, kutsal kitabımıza yapılan saldırıları düşündüm. Nurettin Topçu'nun eğitimde kademeli olarak "merhamet", "adalet" duygularının kazandırılması tavsiyelerini yeniden

hatırladım. İslâm'a saldıranların bile kurtuluşunun Kur'an'da olduğu gerçeği aklıma geldi. İslâm "barış", "esenlik" anlamında.

EĞİTİMDE YABANCI PARMAĞI

EĞİTİM konusundaki tartışmalardan biri de emperyalistlerin bu alana müdahalesidir. Buna, Amerika'nın, Cumhuriyet'in kuruluş yıllarında hazırladığı John Dewey raporlarını; 1950'den itibaren de Fulbright Eğitim Komisyonu'nun eğitimimize müdahalesini örnek gösterebiliriz. Ne yapılsa, bir türlü eğitimde kendimizle örtüşen bir "sistem" oluşturamıyoruz. Yusuf Kaplan yabancı etkisini şöyle anlatır:

"Kültürde bir şey yapamıyoruz; bu masonik, baronik şebeke tam anlamıyla iktidar! Nefes aldırıyor! Eğitimde elimiz, kolumuz bağlı; en güçlü eğitim kurumları masonik şebenin kontrolünde; eğitim bakanlığına onlar çekidüzen veriyorlar. Bu ülkenin bin yıllık kültürünün altı oyuluyor; bu ülkenin genç kuşakları mankurtlaştırılıyor." (Yeni Şafak, 19. 6. 2020)

Millî Gazete, 17. 3. 2017'de, "Rotary'e Eğitim Desteği" manşetinde, yayınla-

nan “gizli” genelgeyle Rotaryenlerin desteklenmesi talimatının verildiği açıklanıyordu.

BİR HABER

MİLLÎ Gazete, 8. 9. 2021’de de, Masonlar AKP döneminde güç kazandı, diyerek, “Millî Eğitim Mason Kıskaçında” başlığıyla şu haberi geçiyordu:

“İzmir, İstanbul, Gaziantep, Samsun, Aydın, Kars, Adana, Bursa gibi illerde Rotary, Lions isimleri ile pek çok ilk, orta, lise düzeyinde okul, bilim ve sanat merkezi, kulüp, eğitim merkezi bulunuyor. Çoğuna Ziya Selçuk döneminde -pandemi de fırsat bilinerek izin verildi.”

KENDİMİZİ SORGULAYALIM

EĞİTİM konusundaki çalışmalarıyla tanınan akademisyenlerden biri de Prof. Dr. Selâhattin Turan! “Gençlik ve Liderlik” başlıklı sunumunu dinleme fırsatı buldum. Konuşmasına, “Batı’nın Rönesans’la kendini sorgulama sürecine girdiğini” söyleyerek başladı. Farabî’yi örnek göstererek, İslâm’ın ilerlemesinin “tenkit ahlâkı” sayesinde olduğunu anlattı. Fulbright’in “Eğitimin Batılılaştırılması” olduğunu belirtti. “Millî Görüş’ün kökünün bu topraklarda olduğunu” söyledi.

Sayın Turan, analizinde gençlerin yetersiz kaldığı alanları maddeler halinde sıraladı:

1. Gençler kendini tanımıyor; “eleştirel düşünce ahlâkı”ndan yoksun!
2. Problem çözme; karar verme yönü yetersiz.
3. Kendini tanımayan başkasını tanıyamaz.
4. İletişim becerisi, okuma alışkanlığı eksik.
5. Ahlâkî duygusu zayıf!
6. Sorumluluk duygusu; rol-modelleri eksik!
7. Sosyal ağları aktif kullanıyor; okumuyor, ama izliyor. Görsel öğreniyor. Fikir, edebiyat, sanat, şiir, musikî yanı

Gençler kendini tanımıyor; “eleştirel düşünce ahlâkı”ndan yoksun!

zayıf. Dünyayı tanıma, anlama, anlamlandırma yönü eksik.

Bunlar karşılıklı müzakerelerle ele alınmalı. Plan ve programlı olarak gençlerin eksik kaldığı yönleri tamamlanmalıdır.

ELEŞTİREL DÜŞÜNME DERSİ

BOSNA-Hersek’in efsane liderlerinden Bilge Kral Aliya İzzetbegović, Müslüman toplumlardaki eleştirel düşünme eksikliğini şöyle anlatır: “Ben olsam, Müslüman Doğu’daki tüm merkeplere eleştirel düşünme dersi koyardım. Batı’nın aksine Doğu, bu acımasız mektepten geçmemiştir; birçok zaafın kaynağı budur.”

Bizde “eleştirel düşünme” kavramı anlaşılmış değildir. Eleştiri (kritik) deyince toplumda, bir yazar veya eseri karalama, yerden yere vurma anlaşıyor. En belirgin örneğini de sözde politikacılar; onların işbirlikçilerinde görebilirsiniz. Bunun eleştiri (kritik) ile uzaktan, yakından ilgisi yok. Buna ancak “karalama” veya “kara propaganda” diyebilirsiniz.

Eleştiri (kritik) bunlardan farklıdır. Eleştiri, bir düşünce, proje veya eserin zayıf ve güçlü yanlarını görmektir. Bu neyi sağlar? Bir düşünce veya eserin eksik veya başarılı yanlarını görmeyi!.. Bu; daha güçlü, etkili, kalıcı eserler ortaya koymanın kapısını aralar.

Eski eserlerde, eleştiri (kritik) anlamında, “Tenkit ahlâkı” gibi bölümler olurdu. Tenkidin usulü, yöntemi anla-

tılırdı. Şark toplumları olarak, “Allah’a inanıyoruz. Dinimiz İslâm! Kitabımız Kur’an! Bunlar ifrat ve tefritten uzak, eksiksiz, fazlasız tastamam bilgilerdir” diye inanırız. Bunlarda hepimiz hemfikiriz. Eleştirel yaklaşımda ele alınacak konu; kadim değerlerimizi, İslâm’ı, Kur’an’ı doğru anlıyor ve iyi temsil edebiliyor muyuz?, meselesidir.

ELEŞTİRİ YAZARI

GÖRÜLÜYOR ki, eleştiri yazarı; eser verenlerden daha birikimli, donanımlı, çok okuyan, dünyayı tanıyan, öngörüsü sağlam, vukuf ehli olmalıdır. Düşünce disiplinine sahip olmalı; analitik düşünmeyi bilmelidir. Âdil, entelektüel, alçak gönüllü, tarafsız, güvenilir, dürüst bir insan olmalıdır!

Bunun için, okuma ve öğrenmenin bir sevda, tiryakilik haline geldiği bir atmosfer oluşmalıdır. Okullar, önce okuma ve öğrenme sevgisi kazandırmalıdır. Cahillerin yaptığına eleştiri (kritik) değil; “karalama” denir. Eğitim, önce öğrenciye “eleştirel düşünmenin yolu”nu açmalıdır.

SİSTEMATİK DÜŞÜNME

SİSTEMATİK düşünen insan olarak Erbakan Hoca’yı tanıdım. Motor profesörü olarak makineyi parça parça ele alırken, onun “bütün” içindeki yerini dikkatten uzak tutmazdı. Parçaların uyum içinde çalışmasıyla makinenin (sistemin) sağlıklı işleyeceğini biliyordu. Parçalar var; fakat, makinenin (sistemin) kurulması gereklidir.

Erbakan Hoca, ilim adamlarına verdiği bir konferansında “bina” örneğini verdi. Evin kapı, pencere, merdiven benzeri parçaları yapıp depoya konuluyor. Bunları bir araya getirirsek bina (sistem) ortaya çıkar.

Sistemi kurmayı öğreten adres Millî Görüş’tür. “Sistem” anlayışıyla yapılmayan çalışmalar kişisel çıkara hizmet eder. Böyle bir zihniyetten “sağlıklı bir sistem” çıkmaz. Türkiye Millî Eğitimi, bunca ayırık otlarına rağmen “eleştirel

ÇOCUKLARIN EĞİTİMİNDE ANNE-BABA SORUMLULUĞU

İnsan, fıtratı gereği akıl ve düşünce sahibi olmasına rağmen, doğumundan itibaren başkalarından yardım almaya, aşama aşama bilgi edinmeye ve terbiye edilmeye muhtaç bir varlık olarak yaratılmıştır. İnsanın yaratıcısını tanıması, O'nun emir ve yasakları doğrultusunda kulluk görevini ifa etmesi kişinin aldığı eğitim ve terbiye ile doğrudan ilgilidir.

Sağlıklı eğitim; eğitimli anne baba, “nitelikli eğitimci”, bilinçli devlet aklı

ve “fıtrat merkezli bir eğitim sistemi ile mümkündür. Halkı adaletle yönetmek, can ve mal emniyetini sağlamak, Devletin halkına karşı görev ve sorumlulukları olduğu gibi; beşikten mezara kadar fıtratı merkeze alan bir eğitim felsefesi oluşturmak, bu felsefeye uygun nitelikli eğitimciler yetiştirmek, toplumun temeli olan aile yapısını güçlendirmek, sağlıklı nesiller yetiştirmek için ana baba eğitimine önem vermek maddi imkânsızlık içinde olan aile çocuklarının sağlıklı

eğitim almaları, sağlıklı beslenmeleri ve sağlıklı gıdalara erişimleri için gerekli tedbirleri almakta devletin halkına karşı sorumlulukları arasında yer almaktadır.

Zira hayat okulunda anne baba ailenin, öğretmenler okul çağındaki gençlerin devlet ise halkın öğretmenidir. Eğitim öğretimden istenilen neticenin alınabilmesi; annelerin, babaların, eğitimcilerin devlet ve hükümet yetkililerinin görev ve sorumlulukla-

rını müdrik “rol model” bir yetiştirici gibi davranış içinde olmaları gelecek nesillerin sağlıklı yetişmeleri açısından zorunluluk arz etmektedir.

Eğitim; öğretileni ve öğrenileni yaşamak ve yaşatmaktır. Eğitim yetişmiş neslin yetişmekte olan nesle bilgi, görgü, kültür ve medeniyet değerlerini aktarma olayıdır. Bu açıdan bakılınca her birey kendinden önceki neslin talebesi, kendinden sonraki neslin öğretmeni konumundadır. Yetişen nesil yol haritasını büyüklerin sözlerine göre değil davranışlarına göre almaktadır. Eğitimde istenilen netice- nin alınması; yetişkinlerin dini, milli, manevi ve ahlaki değerlerini, örf, adet, gelenek ve göreneklerini sözden ziyade davranışları ile ortaya koymalarına bağlıdır. Hz. Ali: "Anneler, babalar çocukları tarafından taklit ve takip edildiklerini bilselerdi çocuklarının eğitim ve terbiyesinden çok kendi eğitim ve terbiyelerine önem verirdi." Buyurmuştur.

Çocuklar üzerindeki en büyük etki onların eğitiminden sorumlu kişilerin sözleri ile değil, davranışlarıyla oluşmaktadır. Çocuklar için en etkili öğretim yöntemlerinden birisi de iyi bir model olma yöntemidir. Çünkü çocuklar çevrelerinde gördükleri her türlü davranışı iyi kötü ayırımı yapmadan kopya etmektedir. Hiç kimse kendisinde olmayan bir şeyi karşısındakine veremez. Olumlu davranışlara sahip çocuk yetiştirmek isteyen analar babalar önce kendi davranışlarını gözden geçirmek zorundadır. Çünkü; davranışları ile sözleri birbirini yalanlayan eğitimciler çocuklar üzerinde olumsuz etki bırakmaktadır

Çocukların yaşadıkları büyüklerin yaşadıklarından başka bir şey değildir. Çocuklarımız insanlık ailesinin

Çocuklar üzerindeki en büyük etki onların eğitiminden sorumlu kişilerin sözleri ile değil, davranışlarıyla oluşmaktadır.

içine bırakılmış bir tohumdur. Her çocuk anasından kalbi ve zihni berak, üzerine hiçbir şey ekilmemiş temiz bir toprak gibi doğmakta, daha sonra zihinler gerekli gereksiz büyükleri tarafından öğretilen şeylerle doldurulmaktadır. Çocuklar, dünya hayatının süsü olduğu gibi analar babalar için bir imtihan vesilesidir. Çocuğun dünyada gözünü ilk açtığı yer ana kucağı ve baba ocağıdır. Çocuklar isimleri, cisimleri, iyi ve kötü sözleri, olumlu ya da olumsuz davranışları burada öğrenmekte, hayatlarını burada şekillendirmektedir. Aile ocağı çocuklar için bir okul, anneler ve babalar ise bu okulun ilk öğretmenleridir.

Çocukların küçük yaşlarda edindikleri alışkanlıklar kolay kolay sökülüp atılamayacak şekilde zihinlere yerleşmektedir. Günlük hayatta “huy ve alışkanlık” dediğimiz kişilik özelliklerinin pek çoğunun temeli çocuklukta aileler vasıtasıyla atılmaktadır. Rol model ana-babaların yetişmediği ve yetiştirilmediği toplumlarda çocuklar kötü modellerin etkisi altında kalmakta, dünyaya gözlerini açtıklarında kendilerini ya çatışma içinde olan ailenin ortasında ya da süreç içinde terörün, şiddetin, savaşın, kaosun kısırcasında boğuşan bir toplum içinde

bulmaktadır.

Bilimsel veriler çocuklarda eğitim ve terbiye temelinin evlilik ile atıldığını, hamilelik ile devam ettiğini ve hayat boyu sürdüğünü, karakterin 0-2 yaş arasında oluştuğunu, hayallerin 3-4 yaşlarında kurulmaya başladığını, öğrenme temelinin 04-06 yaşlarında atıldığını, dine ve dünyaya ilginin bu yaşlarda yoğunlaştığını ortaya koymaktadır.

0-6 yaş döneminin çocukların gelişiminde zihinsel, duygusal ve sosyal açıdan çok önemli izler bıraktığı bir altın çağ olduğu, bu yaşlarda çocuğun alması gereken adabı muâşeret kurlarının, temel dini bilgilerin ve değerler eğitiminin daha sonraki yaşlarda verilmeye çalışılsa da çocuklar üzerinde tesirinin yetersiz kaldığı, sadece bilgiyi ders olarak öğrenmiş olmaktan öteye geçmediği ifade edilmektedir.

Gazali; çocuk eğitiminin doğumla birlikte başladığını anne ve babanın sahip olduğu kişiliğin, çocuğun ileride sahip olacağı kişilik üzerinde etkili olduğunu; çocuğun iyi bir kişiliğe sahip olabilmesi için annesinin veya sütannesinin helâl gıda ile beslenen birisi gerektiğini, haram yolla kazanılan süt ile beslenen çocuğun vücut temizliğini kaybettiğini böylelikle kötü işlere meyilli hale geldiğini ifade etmektedir. İbn Haldun çocuklarının nasıl terbiye etmesi gerektiğini soran bir babaya: "Ne yaparsanız yapın en sonunda çocuklarınız sizin gibi olacaklardır." cevabını verir. "Ağaca tırmanan keçinin dala bakan oğlağı olur." Modeller her türlü davranışlarında rol modellere özendikleri için çocuklar da anne ve babaların aynası olurlar. Onlarda görülen iyi ve kötü davranışlar anne ve babaların eseridir. Anne ve babalar nasıl bir çocuğa

sahip olmak istiyorlarsa kendileri de öyle olmak zorundadırlar.

Peygamberimiz (sav) de Hadisi şeriflerde; " Her doğan çocuk İslam fıtratı üzerine doğar. Onu Yahudileştiren, Hristiyanlaştıran ya da Mecusileştiren anne ve babasıdır." " Her çocuk günahsız ve kötülüklerden arınmış olarak doğar, çocuk kötülüğe meyletilirse o çocuk kötülük üzere, hayır ve edep öğretilirse hayır ve edep üzere büyür." "Çocukların terbiyesiyle mükellef olan anne ve babalar çocuklarının günahlarına ve sevaplarına da ortak olurlar." "Bir baba çocuğuna güzel ahlaktan daha üstün bir miras bırakamaz" "Çocuğun ismini ve terbiyesini güzel yapmak, ana babanın çocuğuna karşı olan görevlerindedir." "Çocuklarınıza hoş muamelede bulunun ve onları güzel terbiye edin". Buyururken; Yüce Rabbimiz de: "Ey inananlar, kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki, onun yakıtı insanlar ve taşlardır." (Tahrim, 6) uyarısında bulunmuştur.

Bilindiği üzere ülkemizde anne ve babalar için evlilik öncesinde çocuk eğitimi ve terbiyesi konusunda herhangi bir eğitim alma zorunluluğu bulunmamaktadır. Çocuklarımız okul öncesi eğitim dediğimiz kreşlere 3 yaştan, anaokullarına ve ana sınıflarına ise 4-5 yaşlarından itibaren kabul edilmektedir. Durum böyle olunca özellikle dezavantajlı bölgelerde 0-6 yaş arasındaki çocuklarımızın sağlıklı eğitim almaları konusunda tam bir fetret devri yaşanmaktadır.

Evlilik öncesi ana-baba eğitimi zorunlu hale getirilmelidir. Anne baba adaylarına doğumdan itibaren çocuk bakımı, eğitimi ve terbiyesi, yeteneklerinin keşfedilmesi ve geliştirilmesi, dil kullanımı, din, gelenek, görenek, adabı muaşeret gibi değerlerin öğre-

Evlilik öncesi ana-baba eğitimi zorunlu hale getirilmelidir.

tilmesi ve yaşatılması gibi konuları da içine alan konuların programlandığı, alanında uzmanlarının görev aldığı "evlilik öncesi" eğitim kursları açılmalı ve bu eğitimi alma zorunluluğu getirilmelidir. Zira aile bir milletin beka meselesi olduğu gibi eğitilmiş gençlik de bir milletin en önemli güç kaynağıdır.

Mevcut okul öncesi okullar ise çocukların hem fiziksel hem bilimsel açıdan becerilerini ve yaratıcı yönlerini ortaya çıkaracak, sosyal birey olarak yetiştirmelerini, karakter ve şahsi-

yet oluşumunu sağlayacak rol model eğitimcilerin sorumluluk üstlendiği aile eğitimini de içine alan kurumlara dönüştürülmelidir.

Her ne kadar eğitim-öğretim işlelerinden okul ve öğretmenler sorumlu tutulmuş olsa da çocukların terbiyesinden Allah katında birinci derecede anneler, babalar sorumlu tutulmaktadır. Çocuğa, Müslümana yakışan güzel bir isim koymak, helal süt, temiz ve helal gıdalarla beslemek, talim ve terbiyesini güzel yapmak, gerekli sanat ve becerileri öğrenmelerine yardımcı olmak, namaz kılmaya ve oruç tutmaya alıştırmak, adabı muaşeret kurallarını öğretmek millî, manevî, ahlaki değerlerimize bağlı, adil, hoşgörülü, merhametli, uzlaşıcı, paylaşımcı bir şekilde yetiştirmek ana ve babanın görevleri olduğu gibi çocuğu alkol, sigara, uyuşturucu, kumar, şans oyunları, müstehcenlik gibi kötülüklerden korumak da ana ve babanın sorumluluğudur.

HAMİDİYE ZİRVE KENT

9000m² yeşil alan olmak üzere,
18000m² üzerine kurulu; 456 konut,
28 dükkan, 17 ofis katı.

PROJE ALANI

Hamidiye Mah. Kaçkar Sok. (Kaçkar
Devlet Hastanesi Yanı) No: 39/B Pazar/RİZE

KAÇKARLARIN ETEĞİNDE DENİZ VE DOĞA BİR ARADA

RİZE ARTVİN HAVALİMANI'NIN YANI BAŞINDA

SARP SINIR KAPISINA 45 DAKİKA

TAMAMLANAN PROJELERİMİZ

FIRTINA KONUTLARI 1. ETAP / ARDEŞEN

48 DAİRE / 4 İŞ YERİ

FIRTINA KONUTLARI 2. ETAP / ARDEŞEN

100 DAİRE / 8 İŞ YERİ

CANKURTARAN SİTESİ / HOPA

125 DAİRE / 2 İŞ YERİ

SAHİL KONUTLARI / ARDEŞEN

10 DAİRE / 2 İŞ YERİ

PAZAR KONUTLARI / PAZAR

76 DAİRE / 2 İŞ YERİ

SATIŞ OFİSİ

0464 623 57 57 - 0537 622 39 59 - 0530 044 14 94

www.hilorsaninSaat.com

zirvekentrise@gmail.com

@ / hamidiyezirveKent

DEVAM EDEN PROJELERİMİZ

HAMİDİYE ZİRVE KENT / PAZAR

456 DAİRE / 17 OFİS KATI / 28 İŞ YERİ

HİLORSAN PLATİNÜM / ARDEŞEN

175 DAİRE / 8 İŞ YERİ

DEPREM

6 Şubat 2023 günü Kahramanmaraş merkezli ülkemizin doğu ve güneydoğusunda bulunan 10 ilimizi etkileyen, 13 milyon insanımıza bir nevi mahşer gününü yaşatan deprem felâketi tüm ülkemizi derinden etkiledi ve yasa boğdu.

Sabah saat 4.30 civarında meydana gelen depremden aynı saatlerde AFAD merkezli haberleşme ile saat 5 gibi haberdar olup hazırlıklarımızı tamamladık. Sabahın ilk saatleriyle birlikte 17 kişilik ekip ile yola çıktık.

AFAD tarafından Ankara Cansuyu Arama Kurtarma (CAK) ekibine ilk önce görev yeriniz Osmaniye diye haber verildi. Akabinde yolda görev yerimiz Kahramanmaraş olarak değiştirildi.

Ankara ekibi haricinde Cansuyu Yardımlaşma ve Dayanışma Derneğimizin ülkemizde 4 ayrı ilde Samsun, Adana, Konya ve İstanbul'da kurduğu Cansuyu Arama Kurtarma (CAK) Ekipleri Milli Görüş teşkilatlarından gelen disiplin ve organize gücü ile deprem bölgesine gelen ilk arama kurtarma ekipleri olmalarını sağladı.

6 Şubat sabahı yola çıktığımızda kar, tipi yolların ve açılmaması nedeniyle akşam saatlerinde Kahramanmaraş'a ulaşabildik. Samsun ekibimiz 17 saat gibi meşakkatli bir yolculuktan sonra intikal edebildi. Adana ve Konya'nın bölgeye yakın olması intikallerini hızlandırdı.

Kahraman Maraş AFAD merkezine intikal edip Ankara CAK

ekibi olarak emirlerinde olduğumuzu söyleyip görev yerimizin tespiti için beklemeye başladık.

Ekibimizce Kahramanmaraş merkezde bulunan Kayabaşı Mahallesi Mevlüt Apartmanı ve yanındaki yıkılan binalar da arama kurtarma çalışmaları yapacağımızı ve canlı insanların bulunduğu ihbarı geldi diyerek bölgeye görevlendirildik.

Şehre ilk girdiğimizden itibaren yangın tehlikesine ve büyük patlamalara engel olmak için bölge kurumları tarafından elektrik su ve doğalgaz kesilmesi, Kahramanmaraş'ımızı mahşer yerine çevirmiş depremin sabahın ilk saatlerinde olması ve insanları uykuda yakalaması Kuranın tasviriyle

«–Eyvah, eyvah! Bizi uyuduğumuz yerden kim diriltip çıkardı? Bu, Rahman'ın vaat ettiği'dir. Peygamberler gerçekten doğru söylemişler!» derler.” (Yâsîn, 51-52) süresinin ayetlerini zihnimizden geçirirken ekipteki arkadaşlarımız ile Allah cc sığınıp dualar etmeye başladık.

Görev yerimize ulaştığımızda sadece bir dozerin yolları açmaya çalıştığını gecenin karanlığında sokaklarda insanların yağmurun altında çaresizce yıkılan evlerinin üzerinde yakınlarını aramaya çalıştıklarını gördük.

Teşkilatlardaki eğitimlerimizden ve anlayışımızdan gelen "kim var dendiğinde sağına soluna bakmadan burdayım" anlayışı, inisiyatif almamıza ve çözüm üretmemize insanla-

rın gözlerindeki kurtaran yok mu bakışı Allah cc yardımı ile çalışmalarımıza hızlı bir şekilde başlamamızı sağladı.

Teknik ekipmanlarımızın yetersiz olması az sayıda insanımızı bu sebepten kurtarabildiğimizi içimiz acıyarak yaşadık.

Gece geç saatlerde Maraş AFAD a döndüğümüzde yaptığımız istişareler sonucunda teknik ekipmanları olan bir AFAD grubuna dahil olmamız gerektiği görüşü üzerine CANSUYU genel başkan yardımcısı Medet Bulut beyin görüşmesi sonucu Amasya AFAD a dahil olabileceğimiz yetkililere söylendi. Onay verdiklerinde hızlı bir şekilde olay yerine intikal ettik.

Amasya AFAD'ın yanına gittiğimizde sayılarının 4 kişi olması deprem gününün öğleden sonrası başladıkları çalışmalarda gece boyunca uykusuz ve yorgun olduklarını gördük. Gelişimiz ile CAK ekibinin hızlı ve sorumluluk alarak çalışmalara başlaması, Amasya AFAD ekip müdürü Serhat Bey ve ekip başı Yakup ASLAN teknisyenimizin "Aynen isminiz gibi Cansuyu oldunuz." sözleri bizi daha çok motive etti.

Diğer CAK ekiplerimizden aldığım bilgiler Elbistan'a ve diğer ilçelere ulaştıklarında ilçelerdeki sıkıntıların da illere göre büyük olduğunun farkına varmamızı sağladı.

Samsun CAK ekibimiz AFAD'ın ve resmi kuruluşların hızlı bir şekilde insani yardımları ve ekipmanları getirilmemesinden kaynaklanan sıkıntıları gidermek için çözüm üretmeleri ve özellikle tuvalet ve temizlik malzemeleri ihtiyaçlarını karşılamaları, milli görüş teşkilatlarının hızlı bir şekilde çözüm üretebilme yeteneğini de ortaya koydu.

Adana, Konya ve İstanbul ekip arkadaşlarımızdan aldığımız bilgilerde bizleri teyit ediyor. Bu yazıyı kaleme aldığım saatlerde bile (130. Saat) kurtarma çalışmalarının devam ettiğini ve müjdeli haberler aldığımızı görüyoruz.

Arama Kurtarma faaliyetlerinin ne kadar önemli olduğunu bu büyük imtihanda tekrar yaşadık ve anladık.

Yaşadığım olaylardan biri de enkaz altında yakınlarını kurtarmak için gelen ve Osmaniye'de görev yapan bir öğretmen arkadaşımız kız kardeşinin enkaz altında olduğunu söyledi. Biz de o anda o kız kardeşinden ses aldığımızı ve hızlı bir şekilde Amasya AFAD ile ona ulaşmaya çalışıyoruz, dedim. Kız kardeşini çocuğuyla birlikte kurtardık.

Bana mesleğimi sordu. Beden Eğitimi öğretmeni olduğumu söyledim. Cansuyu Derneğine nasıl dahil olduğumu sordu. Ben de Cansuyu Yardımlaşma ve Dayanışma Derneğini Cennet mekân Erbakan hocamızın talimatıyla kurulduğunu söyledim. Cansuyumuzla birlikte organize olup arama kurtarma çalışmaları için AFAD'da eğitimler aldığımızı ve akredite olduğumuzu beyan ettim.

Kendisi ben de arkadaşlarıma gönüllü olarak afet eği-

timleri alalım önerisinde bulunduğunu söyledi. Gözümün içine baktıktan sonra bundan sonra ben de Osmaniye'de Cansuyu ekibine dahil olup arama kurtarma ekibi kuracağını öğretmen arkadaşlarını da organize edeceğini söylemesi bizim güzel bir teşkilat olduğumuzun en büyük örneklerinden bir tanesi oldu.

MİLLETİMİZİN ASIL GÜCÜ

Bölge insanının manevî gücünün yüksek olması trajedinin çok daha büyük olmasını engelledi.

2. gün sabahın ilk saatlerinde Amasya-AFAD'a katılmadan önce sabah namazı için bir camiye girdiğimizde elektriğin ve suların doğal olarak kesildiğini ve camide su olmadığını gördük. Biz teyemmüm abdesti veya karda abdest almayı düşünürken 60 yaşlarında sırtında battaniyesi olan bir amcamız evlerinin hasarlı olduğunu komşularına yardım etmek için buralarda olduğunu söyledi. Bizim de arama kurtarma olduğumuzu anladıktan sonra bize damlardan akıtılan evinde biriktirdiği sulardan getirip abdest almamızı sağladı. Biz bu su sana evinde lazım değil mi dediğimizde "Siz bizim için bu zor günde yanımızda olduğunuzu gösterdiniz ya, biz size suyu mu çok göreceğiz" deyip bize suyu ikram etti ve bizlerde namazımızı eda ettik yola devam ettik. Bu metanet bizleri duygulandırdı ve gücümüzü daha da arttırdı.

Kısacası bölge halkımızın manevi gücünün yüksek olması CAK ekiplerimizin ve diğer arkadaşlarımızın da duygusal anlar yaşamasına sebep oldu. Mesela; ateşin başında sokakta ısınan baba ve çocuğu bir kısmı öğretmen arkadaşlarımızdan oluşan Samsun CAK ekibini gördüklerinde çocuğuyla birlikte ateşin başından kalkıp siz bize lazımsınız, siz bizim için buralara kadar geldiniz, deyip ekibimize yer vermesi....

Erbakan hocamızın "Bu milletin asıl gücü ne tankıdır nede parasıdır milletin asıl gücü imanı ve inançlı evlatlarıdır." "Bin yıl İslam'a hizmet te öncülük eden bu aziz millet yeniden aslına dönüp tarihteki mümtaz yerini alacak ve yeni bir dünyayı kuracaktır. "Sözlerinin ne kadar isabetli olduğunu şahit olduk.

Depremden etkilenen illerimizde vatandaşlarımız vefat etti yaralandı ama elhamdülillah millet olarak insanlığımızın ölmediğini birçok kez müşahade ettik.

Depremi ilk gününden itibaren sahada olan Cansuyu Ankara Arama Kurtarma ekibinden biri olarak gördüğüm manzara, satırlara sığmayacak kadar hüznü ve sevinci ile birlikte...

Bir Sonraki yazımda öneriler ve teklifler kaleme alacağım inşallah.

GENÇLİĞİN SOSYAL MEDYA DİLİ

Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük (2011) gençliği; insan hayatının ergenlikle orta yaş arasındaki dönemi olarak tanımlamaktadır. Bununla birlikte, gençlik; çocuklukla erişkinlik arasında yer alan, gelişme, ruhsal olgunlaşma ve yaşama hazırlık dönemidir (Yörükoğlu, 1990). Gençliğe yüklenen anlamlar ve gençlik özellikleri tarihin her döneminde değişmekle birlikte, günümüz gençine yüklenen anlam ve gençlik özellikleri teknoloji merkezli olarak belirlenmektedir. Çünkü insanoğlu teknolojinin kendisine sunduğu sanal bir dünyada zamanını harcamakta ve dünya algısı bu sanal gerçeklikle şekillenmektedir. Otobüste, metroda yolculuk eden ya da kırmızı ışıkla aracıyla bekleyen bir insanın elindeki akıllı telefonla TikTok'a, Instagram'a ya da farklı sosyal medya araçlarına baktığına her gün her dakika şahit olmaktayız. Kısacası bu alanlar, alışkanlık hâlini almış bununla birlikte

bu durumlar insanı her anlamda derinden etkilemiştir. Örneğin bir TikTok ünlüsünün alışveriş yaptığı bir marka, kolaylıkla diğer insanların da tercihi olabiliyor. Tıpkı kullandığı dil gibi... Bu yazının amacı da gençlerin sosyal medyada kullandıkları dil ile ilgili bir farkındalık oluşturmaktır. Bu amaç doğrultusunda gençlerin ya da bu alanları kullanan bizlerin (!) sosyal medya yazışmaları incelenmiş ve aşağıdaki kelimeler, kelime grupları, kısaltmalar tespit edilmiştir:

Sağ sayfadaki tabloda sıralanan kelimeler İngilizce-Türkçe bir sözlük denemesi değildir. Bu kelimeler listesi gençlerimizin günlük hayatta sosyal medya yazışmalarında kullandıkları kelimelerden oluşmaktadır. Tespit edilen bu kelimelerden, kelime gruplarından ya da kısaltmalardan kaçını biliyoruz ya da kaçını günlük hayatımızda kullanıyoruz? Özellikle günümüz teknoloji üreticilerinin dili İngilizceyi bilmeyen

Anadolu insanı yabancı bir dile ait bu kullanımları biliyor mu? Buna benzer birçok soru akla geliyor. Bu soruların cevabını sizlere bırakıyorum... Türkçenin başka dillerden kelime alması doğal; bu kelimeleri kendi sesletim kurallarına göre yapmaması ise yapay bir durumdur. Örneğin "kitap" kelimesi Arapçadan Türkçeye geçen kelimelerdenken bir Arap bu kelimeli "kitab" şeklinde seslendirmektedir. Yani Türkçe kitap ile Arapça "kitab" birbirinden farklı sesletimlerdir. Bu nedenle "kitab" Türkçeleşmiştir. Bununla birlikte sosyal medyada sıklıkla kullanılan "like" kelimesini ise "like" olarak yazmakta, "layk" şeklinde seslendirmektedir. Mehmet Kaplan "Kültür ve Dil" isimli eserinde "Bir dili bilmek demek, konuşulanı, yazılanı anlamak ve bizzat konuşmak ve yazmak demektir." (Kaplan, 1991: 9). Gençliğin sosyal medyada, İngiliz gibi yazdığı bu kelimelerin ya da İngiliz gibi seslendirdiği bu kısaltmaların ne

kadarını biliyoruz? Örneğin evladınız size BTW ya da LOL kısaltmalarını yazsa ne anlayacaksınız? Bu kısaltmalar “kib” (Kendine iyi bak!) gibi dilin “en az çaba kanunu” doğrultusunda

Türkçe oluşturulmuş olsaydı bir nebze anlayacaktık. Maalesef İngilizce oluşturulan kısaltmaları doğal olarak anlayamıyoruz. Çünkü bu konuda bir deneyim sahibi değiliz. Bu kullanım-

lar, gençler ile yetişkinler arasında, iletişim kopukluğuna yol açmaktadır. Çünkü belirli bir yaşın üstünde sosyal medya gibi sanal teknoloji uygulamalarını kullanmayan biri; favlamak ya da before-after gibi ifadeleri anlamamaktadır. Gençler ile üst kuşak arasında oluşan iletişim kopukluğu ise gençlerin, kendi geçmişlerinin duyusu, düşünüşü ve inanışı ile değil de özellikle Batı’da üretilen teknolojinin sunduğu Batı’nın duyusu, düşünüşü ve inanışına göre bir nesil oldukları / olabilecekleri anlamını taşımaktadır. Valentine Days (Sevgililer Günü) ya da Halloween (Cadılar Bayramı) gibi kültürel kodlarının sosyal medya gibi uygulamalarda hatırlanması ve yirmi yıl önce çokça bilinmeyen bu kültürel kodların kutlanmasında yaygınlaşan belki de zorunlu hâle gelen sosyal medya araçlarının etkisi yadsınamaz bir gerçektir. Sosyal medya araçlarının bir diğer özelliği de birçok dilde hizmet seçeneği olsa bile zaman zaman “beğen” yerine “like” ya da “takipçi” yerine “follower” gibi kavramları kullanmasıdır. Bu durum sosyal medyanın oluşturulduğu dillerdeki kelimeleri hedef dile yani Türkçeye vermesidir. Sosyal medyayı alışkanlık hâline getiren gençler de bu kelimeleri kullanmaktadır. Çünkü, “insan alışkanlıklarının çocuğudur. İnsan alışkanlıklarıyla kaynaşmış, bütünleşmiştir.” (İbni Haldun) Bununla birlikte, gençlik; dil kullanımında teknoloji üreticilerinin dilini tercih etmektedir. Bu nedenle her alanda olması gerektiği gibi özellikle de gençlerin kullandığı teknolojinin bizler tarafından üretilmesi ve kullanılacak kelimelerin şuurla seçilmesi önemlidir.

Kaynakça

Türk Dil Kurumu (2011). Türkçe Sözlük. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Yörükoğlu, Atalay (1990). Gençlik Çağı. Ankara: Özgür Yayınları.

Kaplan, Mehmet (1991). Kültür ve Dil. İstanbul: Dergâh Yayınları.

Tablo 1. Gençliğin sosyal medyada kullandığı kelimeler, kelime grupları, kısaltmalar ve bunların Türkçeleri.

Kullanılan İfade	Kullanılan Kısaltma	Türkçesi
As far as I know	AFAIK	Bildiğim kadarıyla...
Baby face		Bebek yüzlü
Before after		Öncesi sonrası
By the way	BTW	Bu arada
Chatleşmek		Yazışmak
Direct message	DM	Doğrudan mesaj
Face to face		Yüz yüze
Fake		Sahte
Favlamak		Favorilerine eklemek
Fear of missing out	FOMO	Asosyallik
Follower		Takipçi
For the win	FTW	Kazanmak için oynamak
Greatest of all time	GOAT	Tüm zamanların en iyisi
Hashtag	TAG	Başlık etiketi
I don't know	IDK	Bilmiyorum.
I love you	ILY	Seni seviyorum.
Laugh out loud	LOL	Yüksek sesle gülmek
Like		Beğenmek
Mention		Bahsetmek, yorum yapmak
Okey	Ok	Tamam
Private message	PM	Özel mesaj
Profile photo	PP	Profil fotoğrafı
Retweetleme	RT	Paylaşmak
Screen shot	SS	Ekran fotoğrafı
Selfie		Özçekim
Story		Hikâye
Throwback thursday	TBT	Eskiye anma perşembesi
Trend topic	TT	Rağbet görmek
Troll		Sahte hesap
Unfollow	UNF	Takipten çıkmak
Yeap		Evet
You are welcome	UREWE	Hoş geldin!
You only live once	YOLO	Özgür ve cesaretli bir yaşam

ARAMA KURTARMA İZLENİMLERİM

Selamün aleyküm kardeşlerim. Sizlere arama-kurtarma çalışmalarına dair fikirlerimi paylaşmak istiyorum.

Malumunuz, "Size gelen musibet, kendi ellerinizle işlediğiniz (günahlar) yüzündendir." (Şura 30) ayeti Kerime'de olduğu gibi, Hadisi-i Şerifin ifadesiyle de "Zina, zulüm ve faiz yaygınlaşan toplum, Allahü Teâlâ'nın azabını hak etmiş olur." [Hakim]

Yukarıdaki ayet ve hadisten de anlaşılacağı üzere, Yüce Mevlam ülkeyi yöneten idareciler ve biz yönetilen halk olarak Allah'ın ipine sınıksız sarılmadıkça hiç şüphe yok ki Yüce Mevlam, başımıza bela ve musibetler göndererek bize Kendi azamet, güç ve kudretini hatırlatmaya devam edecektir.

Hafazanallah.

Depremi bir beşiği sallarcasına Kahramanmaraş ve çevresini sarstığını öğrenmemizin hemen akabinde, Cansuyu

Yardımlaşma Derneği Arama Kurtarma (CAK) olarak 18 kişilik bir ekiple depremin olduğu saatten itibaren aramızda oluşturduğumuz telefon zinciri vasıtasıyla CAK'ta görevli herkesin haberdar olmasının ardından malzeme yüklenmesi ile geçen zamanın ardından kısa zamanda yola koyulduk.

Ekipte yeralan hemen tüm kardeşlerim için de bu yolculuk bir 'ilk' idi.

Kahramanmaraş Göksun'a vardığımızda aralıksız devam eden arkçılar adeta 'arabamızı yer mi yutacak' hissini bizde uyandırdı.

Kahramanmaraş ile Göksun arasındaki 54 km'lik mesafeyi yapılan duble yolun yer yer çökmesi ve yoğun trafik sebebiyle dört saatte aldıktan sonra takriben saat 19'da il AFAD başkanlığına geldik.

Bize görev yeri olarak hemen bir enkaz gösterildi.

Binevler Mahallesi'ndeki görev yerine vardığımızda mahal-
lenin hemen hemen dörtte birinin enkaza döndüğünü
o sokakta ise HAK'ışın ekipleri dışında başta AFAD olmak
üzere hiçbir devlet ricalinin olmadığını üzülererek gördük.

Yeni bir ekibin gelmesiyle birlikte
yerel halkın meraklı, bir o kadar da
çaresiz olan yüzlerine (yiten ümitle-
rine rağmen) bir ümit pırıltısı yansıdı-
ğını farkettim.

İliklerimize kadar işleyen yağmurun
ıslattığı kıyafetlerinizi, yaptığımız bu
güzel işin yüreğimizde ve bedeni-
mizde yaydığı sıcaklık la kuruttuk.

Enkazde yakınlarından algımız bilgi-
ler ışığında çalışmalara başladık.

Enkaz altında ki Suriye'li bir kadını,
üzerlerindeki birinci katı aştıktan sonra ikinci katın altında
bulunan bir çifti, içimizdeki azmin büyüklüğüne mutenakız,
teçhizat eksikliğinden dolayı kurtaramayarak orada bırakıp
tekrar AFAD'döndük.

Yüreğimiz, aklımız ve tüm benliğimiz de enkaz altında kal-
mıştı.

İlk gün böyle geçti.

İkinci gün, enkaz altında bizi bekleyen insanların manevi
çağrılarına kulak verip Amasya AFAD ekibiyle dört gün süre-
cek 'kader birliği'miz başladı.

Bir nasip olarak AFAD'ın nadide ekiplerinden birisi olan bu
ekiple çok güzel çalışmalar yaptık.

Depremi sabaha karşı saat 04:17'de meydana gelmiş
olması da bize çalışırken ilk olarak yatak odasından baş-
lama fırsatını vermesi, başka bir şanstı.

Enkaz altındaki insanların salimen kurtulması için ekipteki
tüm kardeşlerimle dualar okuduk.

Ruhunu teslim edenlere de Fatihalar bağışladık.

Gördüğümüz bir manzarada iki farklı babanın eşi ve çocuğu
için kendi canından geçmesi hepimizi ayrıca duygulandırdı.

Ekip olarak onbir kişinin sağ olarak kurtulmasına vesile

olduk elhamdülillah.

Sağ insana rastlama ümidinin hemen hemen tükendiği
dördüncü gün beş kişi ve gerisinin de ertesi gün yola çık-
masıyla bu görevi bihakkin yerine getirdik.

Elhamdülillah.

Bu çalışmadan çıkarılacak dersler.

* AFAD yetkililerinin dediği gibi (ama
asla aslı da olmadığı gibi)

Ülke olarak arama kurtarmada dünya
birincisi olmak yerine, hemen her dep-
remde yerle yeksan olmayacak, dep-
reme dayanıklı sağlam bina inşaa-
sında dünya birincisi olmak gerek.

* İnşaatların sağlam bir zemine yapıl-
ması elzemdir.

* İnşaat denetimlerinin rüşvetten uzak
bir şekilde liyakatli insanlar eliyle yapılması gerek.

* MEB müfredatında ' Kamu Düzeni ve Ahlakı adı altında bir
ders konması lazım.

* MEB müfredatına ayrıca Afet ve ilk Yardım adı altında bir
ders konması lazım.

Burada Tek devlet, tek Bayrak, tek Millet derken bunun
gereği olarak bu büyüklükteki afetlere de hazırlıklı olmak,
ona göre AFAD kurumunun yeniden şartlara uygun hazırla-
mak gerektiği anlaşılmaktadır.

Tek AFAD kurumu ile müdahale etmek geniş zarar gören
alanlarda yetersiz kalmaktadır.

Zira bu depremde halkımız kenetlenmiş samimi STK'lar
görevlerini elinden geldiği kadar yapmıştır. Bu STK içinde
bulunan Cansuyu ve AGD gibi MİLKO kuruluşlarında işin
hakkını vermiş ve yöre halkının teveccühünü kazanmıştır.
Unutmayalım ki deprem alanının genişliği batıdaki birçok
ülkenin alanı kadardır.

Yüce Mevlam, bu ve benzeri afetleri bir daha bu kadirşinas
milletimize göstermesin.

Bu depremde ebediyete irtihal etmiş olan vatandaşlarımıza
rahmetiyle muamele eylesin, onların taksiratını affeylesin
makamları ali mekanları Cennet olsun inşaallah. Amiin

Fotoğraf Kaynak; Anadolu Ajansı

ENDONEZYA'DAKİ TÜRK ŞEHİTLİĞİ

(Merhum Oğuzhan Asiltürk'ten Bir Hatıra)

MSP-CHP koalisyon hükümetinde İçişleri Bakanı idim. Bazı yetkililerden oluşan bir heyet olarak Endonezya'ya bir ziyaret yaptık. Bakan düzeyinde çok sıcak bir karşılama yapıldı. İlgili bakan ile beraber yürüdüğümüzde, benden hep bir adım geriden geldiğini fark ettim. Yavaşlıyorum, yan yana gelemim diye ama o da yavaşlıyor. Elimi omuzuna koyarak yanıma çekmek istesem de gelmiyordu. Bize büyük bir saygı duyduğu her hâlden belli idi.

Bakan, on binlerce km yoldan gelmenin yorgunluğu üzerimizde iken bize bir teklifte bulundu. Evimde size kendi ellerimle bir ikramda bulunmadan istirahate çekilmenizi istemiyorum, dedi. Çaresiz kabul ettik. Evinde bize kendisi bizzat hizmet ederek ikramda bulundu. Bütün bu yakınlıklara bir anlam da veremiyorduk.

Resmi görüşmelerin yapılacağı yere giderken o bakan bana dedi ki:

-- Efendim Türk şehitliğine ne zaman ziyarette bulunacaksınız?

Şaşıtm kaldım ama belli edemezdim. Demek burada bir şehitliğimiz varmış. Düşünmeye başladım, nasıl olur, ben hiç duymamıştım? Yan gözle bizim seyahatimizde organize ve refakat görevi bulunan dışişleri yetkilisine baktım, bu konuyu sorar bir işaretle bilgi vermesini istedim. O da bana

işaretle, bilgisi olmadığını ima etti. Bu sefer Endonezyalı bakana döndüm "Şehitlik buraya kaç km. uzaklıktadır?" diye sordum:

-- Efendim, 400 km uzaklıktadır. Yollar da düzgün değildir. Bu ziyaretinizi ancak bir günde yapabilirsiniz, dedi. Dedim ki:

-- Yoğun görüşmelerimiz var. Şehitlik ziyareti için zamanımız ne yazık ki yeterli değil. Bu ziyaret için özel olarak gelmeyi düşünüyorum. O zaman zat-ı âlinizle beraber Türk şehitliğini ziyaret ederiz.

Böyle dedim ama bende büyük bir merak oluştu. Yurda dönüşümde konuyu araştırdım. Şu bilgilere ulaştım: 16. Yüzyılın ikinci yarısında Portekizliler oluşturdukları güçlü bir donanma ile gelerek Endonezya'da bulunan Açe Sultanlığı'nı istila etmişler. Katliam ve yağma etmişler. Halktan sağ kalanları köle gibi çalıştırmaya başlamışlar.

Yaptıkları zulmü o kadar ileri boyuta götürmüşler ki hiçbir sebep yokken canlarının istediği kişileri istedikleri anda öldürüyor veya işkence ya da tecavüz ediyorlarmış. Zavallı Açe Müslümanlarının yapacak hiçbir şeyleri olmadığından bu zorbalara itaat ediyorlar, bütün isteklerini mecburen yerine getiriyorlar ve köle gibi hayatlarını sürdürmeye çalışıyorlarmış. Öldürülmekten korktuklarından başlarını bile kaldıramıyorlarmış.

Bir gün uzak yoldan gelen bir ticaret gemisi kıyılarına yaklaşmış. Gemi sahibi güngörmüş iyi niyetli bir insanmış.

Açelilerden ileri gelenlere şu aklı vermiş:

-- Sizi bu zulümden kurtaracak, dünya üzerinde yalnız Osmanlı Devleti vardır. Hem Osmanlı Sultanı da Müslümanların Halifesi'dir. Onlardan yardım istemekten başka çareniz yoktur. Cevap vermişler:

-- İyi ama orası çok uzak bir memleketmiş. Bizim oraya gidip yardım isteme imkânımız yok ki.

Güngörmüş gemici şöyle demiş:

-- Siz bir heyet hazırlayın, benim gemim ile tekrar buraya gelmemi bekleyin. Şu kadar zaman sonra tekrar geleceğim. Sizin heyetinizi İstanbul'a götürebilirim.

Seçilen Açe heyeti böylece İstanbul'a getirilmiş. Tam o günlerde Kanuni Sultan Süleyman Han'ın son Zigetvar seferi varmış. Üstelik Kanuni vefat ettiğinden dolayı da II. Selim Han'ın tahta geçmesi olaylarından dolayı heyet uzun süre Halife Hazretleri ile görüşememişler.

Aylar süren bu zaman kaybından sonra, yeni Padişah ve Halife-i Müslümin, Açe heyetini kabul etmiş. Durumlarını arz etmişler ve yardım talebinde bulunmuşlar. II. Selim Han şöyle demiş:

-- Siz ülkenize geri dönün, inşallah bir çare bulunur.

Açe heyeti hayal kırıklığı içinde ülkelerine dönmüşler. Aradan aylar geçtiği hâlde Portekiz zulmü aynen devam ediyormuş ve onlar Osmanlı yardımından umutlarını tamamen kesmişler.

Bir gün ufukta bir gemi gözükmüş. Kıyıya doğru yaklaşan bu geminin arkasından başka gemiler çıkmış. Sahilde bulunan Portekiz gemileri hemen bu gelen gemilerin üzerine hücum etmişler. Yapılan savaşta Portekiz gemilerinin bir kısmı batmış, bir kısmı da kaçmışlar.

Galip gelen gemiler kıyıya yaklaşınca Açe halkı bu gelenleri de zalim korsanlar sanıp yeni bir katliama uğramak korkusu ile dehşet içinde kalmışlar. Yeni gelenleri karşılayıp önlerinde secdeye kapanarak şöyle diyorlarmış:

-- Efendim ne olur bizi öldürmeyin. Her isteğinizi yaparız!

Bu gelen donanma Halife-i Müslimin'in donanması imiş. Açe heyetini geri yollayan Halife-i Müslimin II. Selim Han, Osmanlı'nın Süveyş kaptanı Kurdoğlu Hızır Hayrettin Reis'e bir ferman göndererek okyanus geçecek kadar güçlü bir donanma hazırlamasını ve Müslüman Açe ülkesine giderek Portekiz kafirinin zulmünü önlemesini emretmiş. Osmanlı

**"Şaştım kaldım
ama belli
edemezdim.
Demek burada
bir şehitliğimiz
varmış."**

donanmasının da iyi bir hazırlık yapması gerekmiş.

Güçlü bir donanma ve içlerinde eğitim subayları, topçular, barut imalatı yapacak ustalar, dökümcü ustaları, hocalar, mühendisler ve askerlerden oluşan 500 kişilik bir mürettebat hazırlanması aylarca zamanı gerektirmiş. Ayrıca donanma ile beraber, erzak, bolca silah, mühimmat, top, tüfek, barut gibi savaş malzemeleri, döküm alet ve edevatı, döküm malzemeleri de donanmaya

yüklenmiş. Bir de tam yola çıkılacağı sırada Yemen'de bir isyan çıkmış, onun bastırılması birkaç ay almıştı. Bunlardan dolayı aylarca sonra gelebilmişler.

Bu gecikmeden dolayı Halife-i Müslimin'in Açe halkından özür dilediğini de beyan etmişler. Açe Müslümanları bunu anladıklarında Allah'a şükretmişler, Halife-i Müslimin'e candan bağlanmışlar.

Endonezyalı Bakan'ın söz ettiği Türk şehitliği işte o savaşta şehit olan Osmanlı askerlerinin medfun bulunduğu şehitlik imiş.

Kurdoğlu Hızır Hayrettin Reis gerekli mühimmatı Açelilere teslim etmiş. Harp malzemeleri üretimini öğretmiş. Asker eğitimini yapmış. Açelilerin kendilerini savunması için gerekli bilgi ve malzeme böylece teslim edilmiş. Ayrıca dönmeden önce Açe'ye bir de sancak hediye etmiş ve geri dönmüş.

Açe hükümdarları bu sancaktan yola çıkarak bayraklarını Osmanlı bayraklarına benzetmişler. Yüzyıllarca Osmanlı'ya bağlılığını koruyan Açe'de hutbeler de yüzyıllarca Osmanlı Sultanları adına okunmuş. Her yıl on binlerce Endonezyalı, hac vazifesini yerine getirmek için Osmanlı'nın hâkimiyetindeki mukaddes beldelelere gelmişler.

Osmanlı'nın bu seferini unutmayan Portekiz ve diğer Haçlı korsanları yüzyıllarca oralara yaklaşamamışlar.

İşte o zaman anladım ki Endonezyalı Bakan bütün bunlardan dolayı bize içten sevgi ve saygı gösteriyor, evine davet ediyor, bir adım gerimizden yürüyerek bize saygısını belli ediyor. Hâlâ bizi Halife'nin adamları olarak kabul ediyor.

Bizim dışişlerinin bütün bu olayları bilmemesi, şehitliğimizden dahi haberinin olmaması cidden beni çok üzmüştü.

İslam Birliği'nin liderliği ve sembolü Hilafet müessesesi, Osmanlı gibi güçlü bir devletin elinde olduğunda bütün dünya Müslümanlarını nasıl koruyup kolladığı da bu örnekle daha iyi anlaşılmaktadır.

FARKLILIKLARIMIZ (ZENGİNLİĞİMİZ)

İnsanların farklı oluşları, tabiatları gereğidir yani fitrat gereğidir. Bütün insanlar farklı yaratılmışlardır. Bireysel olarak değerlendirdiğimizde sekiz milyar insanın tamamı birbirinden farklıdır. O hâlde bu tabii durum en temel zenginlik olarak değerlendirilmelidir.

Toplumsal olarak da bakıldığı zaman aileler, kabileler, aşiretler, ırklar vb. topluluklar hep bir farklılık üzerine kurgulanmışlardır. Bu farklılıkla-

**“Her insan için
ancak çalıştığının
karşılığı vardır**

(Necm suresi, 39).”

rın şekillenmesinde sosyal olguların belirleyici etkileri vardır. Bu olguların en önemlileri olan din, örf, adet ve gelenekler; toplumların ve bireylerin sosyalleşmesinde aynı zamanda dinamizmini geliştirip korumasında çok önemli bir etkiye sahiptir. Bu değerlendirmelerimizi iki temel olgu üzerinden devam ettirebiliriz.

1. Bireysel farklılıklarımız: İnsan biriktir. Hiçbir özelliği ile başkasının aynısı değildir. Bireysel özellikleri-

mizin bir kısmını kalıtım yoluyla elde ederiz. Büyük bir kısmını ise çevremizle kurmuş olduğumuz ilişkilerimiz ve sosyalleşme sürecinde ediniriz. Kalıtımla sahip olduğumuz özelliklerimiz soya çekim yaklaşımıyla ortaya çıkmaktadır. Sonradan edindiğimiz özelliklerimizde ise çevresel etkenler belirleyicidir. İnsan için her gelişim dönemi sürecinde öğrenmelerini kolaylaştıran ve sosyalleşmesini sağlayan model kişilikler ve uygulamalar olmuştur. Özellikle küçük yaş gruplarında (çocuklarda ve ergenlerde) anne babalar ve öğretmenler büyük bir sorumluluk taşımaktadırlar.

Çocuklar ve gençler gelişim dönemi özelliklerinin gereği olarak anne, babaları ve öğretmenleri büyük oranda sorgulamadan otorite olarak kabul etmektedirler. Bu yaş gruplarına doğru modelin sunulmasında sorgulamaya büyük oranda kapalı otorite yaklaşımının davranış kazandırmada üstlenebileceği rol unutulmamalıdır. Anne babaların ve öğretmenlerin etkileşim içerisinde bulunduğu bireylere ilişkin otorite algısı, pozitif yönde yapılandırılabilirse ortama sağlayacağı güven ilişkisi öğrenmeyi kolaylaştıracak gibi bu öğrenmelerin kalıcılığını da arttıracaktır. İnsanlar arası ilişkilerde otorite kavramı iki şekilde değerlendirilebilir.

Bunlardan birincisi onay ve kabul, ikincisi ise haddini bildirme ve dayatma yaklaşımıdır. Onay ve kabul de pozitif yaklaşım vardır. İlişki içerisinde bulunduğumuz birey kendisini güven içerisinde hisseder. İlişkimiz karşılıklı güven içerisinde, sorgulamadan uzak destek içerikli yapıcı eleştiri ile rençide olma ve edilmeye sıfır tolerans ilkesiyle sürdürülmelidir. Diğer otorite yaklaşımında ise bireye haddini bildirme, ayar verme, dayatma söz konusudur. Bireyin düşüncelerinin önemi yoktur. Bu vesileyle ortamda güven-

Çocuklar ve gençler gelişim dönemi özelliklerinin gereği olarak anne, babaları ve öğretmenleri büyük oranda sorgulamadan otorite olarak kabul etmektedirler.

den bahsetmek de mümkün değildir. Bireysel farklılıklarda öne çıkan, ilgi ve yetenek farklılıklarıdır. Bireyler için kapasite sorgulaması yapılamaz. Performans sorgulaması yapılabilir. Çünkü asıl olan bireyin mevcut kapasitesini ne kadar performe ettiğidir.

Allah-u Teala Kur'an'ı Kerim'de "Her insan için ancak çalıştığının karşılığı vardır (Necm suresi, 39)." buyurmuştur. Bu ayet-i kerime emek için açık çek niteliğindedir. Dolayısıyla her bireyin kendisini kanıtlayabileceği bir yetenek alanı mutlaka vardır. Bu alanlarda ortaya konulan emek ve ürünler desteklenmelidir.

2. Toplumsal Farklılıklarımız: Toplumsal farklılıklar, ayrışma ve ötekileşme/ötekileştirme sebebi sayılmama-

lıdır. Toplumu oluşturan yapıların taşıdığı bütün farklılık alanları zenginliktir. Hiçbir farklı oluş öteki olarak ve dışlama gerekçesi sayılamaz. Sosyoekonomik farklılıklar, kültürel farklılıklar, mezhep farklılıkları, farklı gelenek ve görenekler diğer topluluklar için ön kabul gerekçesi yapılamalıdır. Hem bireysel ilişkilerimizde ve hemde toplumsal ilişkilerimizde önyargılarımız büyük iletişim engeli sayılmaktadır. Evrensel kabul ilkeleleriyle çelişmeyen farklılıklar, bireyi ve toplumu geliştiren zenginliklerdir.

Toplumlar sürekli olarak etkileşmek ihtiyacı içerisinde. Bu etkileşme sonucunda olgunlaşmış davranış kalıplarının ortaya çıkması beklenmektedir. Bu toplumsal farklılıklar uzunca yılların derinliklerinde yeşerip olgunlaşmış belki de büyük sosyal dönüşümlerin yaşanmasında insanlık hazinesinin temel taşları sayılmıştır.

Bu gerçek ortada dururken küçük hesaplarla gerek bireysel gerekse toplumsal ayrışmaları sıfır tolerans yaklaşımıyla insanlık belleğinden çıkarmak gerekir. Her bireyin ve her toplumsal yapının benimseyip geliştirdiği farklılık insanlık için zenginlik olarak nitelendirilmelidir.

NE ÇABUK UNUTTUK UZAKTAN EĞİTİMİ

Çok uzak değil, bir iki yıl öncesini tahattur ediniz. Maskeli günler, uzaktan eğitim. Zoom ve EBA'dan ders anlatma ve anlama çabaları, Whatsaptan ödev kontrolleri, EBA veya Zoom'dan derse katılan-katılmayanların devam devamsızlık durumları... Kısa bir zamanda hepsini unuttuk.

Cenab-ı Hak bizlere birçok nimet vermiş. Bunların değerini çoğu zaman elimizden alındığında ya da onlara erişemediğimizde anlıyoruz. Pandemi süreci de farkında olmadığımız birçok nimeti hatırlattı bize aslında.

Bize verilen, elimizde olan ve değerini bilmediğimiz birçok nimet var. Bu nimetler, O'nun rızası dairesinde kul-

lanmak ve şükrünü eda etmek için verilmiş. Şükredersek artar, şükretmeyip nankörlük edersek şiddetli bir ceza bizi bekler.

Ve yine bir vakit Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun eğer şükrederseniz gerçekten size (nimetlerimi) artırırırım ve andolsun eğer nankörlük ederseniz şüphesiz Benim azabım pek şiddetlidir." (İbrahim, 7. ayet).

Pandemi dönemi ile anladık ki maske-siz gezmek bir nimet, eş dost akrabayı ziyaret etmek bir nimet, yaşlıları ziyaret edip ellerini öpmek, hayır dualarını almak bir nimet, tokalaşmak bir nimet, sosyal anlamda günahsız olarak yaptığımız birçok faaliyet bir nimet. Ama

biz bunca nimetin değerlerini bilmedik nankörlük ettik. Özellikle sosyal faaliyetlerimizin çoğunu günahlı faaliyetlere tebeddül ettik. Sokağa, çarşıya çıktığımız anda günahlarımızı ve günah ortamlarını arttırdık.

Bir yıl önceki maskesiz günlerimizi tahattur edelim. Bu yüzden verilen nimetlerin değerini bilip nimet bizdeyken şükrünü eda etmek lazım.

İtalya'da, hastaneden iyileşerek taburcu olan 93 yaşındaki adamdan endüstriyel solunum cihazının bedelinin ödenmesi istendiğinde ağlamaya başlar.

Doktor, "Fatura yüzünden mi ağlıyorsu-

nuz.” diye sorar.

Yaşlı adam, “Hayır, ben ödemem gereken para yüzünden ağlamıyorum, bütün bunları ödeyecek gücüm var. Ne acıdır ki 93 senedir Allah’ın havasını soluyorum ve bunun bedelini hiç ödemedim. Halbuki bir solunum cihazı için bugün, günlük 500 € ödüyorum. Allah’a ne kadar borcum var biliyor musunuz? Bunun için bir kere bile teşekkür etmedim.” der.

Evet değerini bilmediğimiz ve teşekkürünü eda etmediğimiz bir nefes ne kadar değerliymiş, solunum cihazına bağlanınca anladık.

Halit Ertuğrul hocamızın Sason’da anlattığı Covid ve benzeri gribal enfeksiyonların yayılmasında büyük rol oynayan tükürük ile ilgili bir hikâyeyi anlatacağım ama öncesinden sorayım. Bugüne kadar içinizden hiç tükürüğü olduğu için veya tükürebildiği için şükreden var mı?

Türkiye’nin sayılı zenginlerinden bir iş adamı hasta oğlu için hastane koridorlarında gözyaşı döküyormuş. Bir yerde otururken "Hastanız kim, ne hastalığı var?" diye sormuş iş adamına.

-- "Hasta olan benim oğlum ve tek evlâdım. Türkiye’nin sayılı zenginlerindenim ama oğluma çare olamıyorum." demiş. Oğlunun hastalığı tükürük bezlerinin tükürük üretmemesiymiş.

-- "Sizin, bazen hiç düşünmeden tükürdüğünüz tükürüğü üretecek hiçbir zenginlik yok." demiş doktor. İşte bizim için belki aklımıza bile gelmeyen, ama onun eksikliğinde servet harcansa da çare olamayacak bir zenginlik var ağzımızda.

Evet, belki bugüne kadar hiç şükürünü düşünmediğimiz bir tükürük elimizden alınca servetleri harcarsak geri alamıyoruz. Varın diğer nimetleri siz

**Bir yıl önceki
maskesiz günlerimizi
tahattur edelim.
Bu yüzden verilen
nimetlerin değerini
bilip nimet bizdeyken
şükürünü eda etmek
lazım.**

düşünün! El, ayak, kalp, akıl, kulak göz... Hepsi ayrı bir nimet. Peki şükürünü hakkıyla eda ediyor muyuz?

Göz dedim de aklıma geldi:

Cabir b. Abdullah Ensârî’den (RA) rivayet edilen bir hadis-i şerifte der ki Efendimiz (SAV) bir gün yanımıza geldi ve şunları anlattı:

Az önce dostum Cebrail Aleyhisselâm yanımdaydı. Bana şunları anlattı:

– Seni hak peygamber olarak gönderen Allah adına yemin ederek söylüyorum ki Allah Teâlâ’nın kullarından biri, bir tepede tam 500 yıl O’na ibadet etmişti. Bu tepe, enine boyuna 15 metre kareden daha büyük değildi. Dört bir tarafı 4000 fersah uzunluğunda denizlerle çevriliydi. Allah Teâlâ o kimse için

bu adada bir parmak kalınlığında akan tatlı bir su çıkarmıştı. Bu su, dağın eteğinde bir yerde birikiyor, o adam da buradan ihtiyacını karşılıyordu. Aynı şekilde ona bir nar ağacı vermişti. Bu ağaçta her gün bir nar büyüyordu.

Bu adam akşam olduğu zaman suyun olduğu yere geçiyor, abdestini alıyor ve yiyeceğini yiyordu. Ardından kalkıp namazına devam ediyordu. Birgün bu adam Rabbinden, ruhunun secde iken alınmasını, cesedinin toprak olmamasını ve secde hâlinde iken diriltilmesini istedi. Allah (CC) onun dileğini kabul etti ve secdede iken ruhunu aldı.

Cebrâil Aleyhisselâm:

– Biz yeryüzüne her inişimizde ve çıkışımızda onun yanına uğradık ve onun secde hâlindeyken ölmüş bedenini görürdük. Biz ilm-i ilâhî’de (levh-i mahfûz) gördük ki bu adam kıyamet günü diriltilip Allah Teâlâ’nın huzuruna getirilecek. Allah Tebâreke Teâlâ meleklerine:

– Kulumu rahmetimle cennete koyun, buyuracak.

Adam ise:

KENDİMİZİ BULABİLMEK, KENDİMİZ OLABİLMEK

Yönümüzü ne yana çevirsek çevirelim, hangi yöne yönelirsek yönelelim, toprağa doğru yürüyoruz. (Cahit Zarifoğlu)

Eğitimde, adalette ve insanlıkta yönümüz hangi tarafa meyillidir? Yönümüz hangi tarafa meyilliyse biz de o istikametın yolcusuyuz demektir. İnsan hayatında hep bir çaba, hep bir hareket, hep bir mücadele içinde olan bir varlıktır. Hayatta doğru ve güzel olana ulaşmak için çabalayıp durur. Hep bir şeylere yetişme, bir şeylere ulaşma, bir şeyleri elde etme çabası, bir şeyleri

yetiştirme, bir şeyler yapma hevesi ile yaşar. Bu istek ve heveslerin, arzuların, zevklerin, ihtiyaçların, hedeflerin sonu gelmez. İnsan ölür ancak o zaman ihtiyaçları, istekleri biter diyebiliriz ama aslında insan öldükten sonra bile istek ve arzuları bitmez.

İnsan öldükten sonra da kendisi için bir takım isteklerde bulunur. Nefsini terbiye etmeyenın istek ve arzularında bir sınır, bir durak olmaz. Hayatta doğruya ulaşma, iyi ve güzel olanı elde etme çabası hiçbir zaman bitmez. Varlığın gayesi de aslında

iyiye güzele ve doğruya ulaşmaktır. Varoluş iyilik, güzellik, doğruluk ve adalet gibi erdemlere dayanmaktadır. Hayatın temeli adalet ve doğruluk üzerine atıldığı zaman sağlam olabilir, İnsan ancak o zaman hayatında mutlu olabilir. Hak ya da batıl üzerine olan herkesin amacı hayatındaki yegâne emeli doğru ve güzeli elde etmek, mutlu yaşamaktır. Bu da ancak birlikte elde edilebilecek bir sonuçtur.

Günümüzde Müslümanların birlikte hareket etme kabiliyeti yok olmuş gibidir. Çünkü Müslümanların birliği

yapay düşmanlıklar üzerine kurulmuş, ayrılık üzerine kurgulanmış senaryolarla parçalanmış bir durumdadır. Bilgi köklerinden koparılan toplum, mezhepçi ayrılıklar ve etnik ayrışmalarla nereye, hangi yöne gittiğini bilmeden bir karanlığa doğru yürümektedir. Olaylar ve temel sorunlar konusunda nasıl hareket edeceğini bilmemektedir. Kılavuzsuz, rotasız, yelkensiz kalıp dalgalarla alabora olmuş hayat denizinde yalpalayıp durmaktadır.

Hayatın temel meselelerinde ortak tavır alabilme fırsatı her şeye rağmen her zaman vardır. İslami hassasiyeti kendine şiar edinmiş kitleler için tabi ki durum farklıdır. Kendisini başka fikirlerde, duruşlarda ve alemlerde tanımlayan fakat insan haklarına ait temel meselelerde duyarlılık, sorumluluk sahibi olan tüm kesimler birlikte hareket edebilir, birlikte hareket etmelidir. Dünyanın tüm sahipsiz, mazlum, güçsüz bırakılmış ülkeleri, kurulu sömürü ve zalim düzene karşı itiraz ederek birlikte hareket etmelidir. İrkçi emperyalizme hizmet eden kesimleri ayakta tutan sahip oldukları güç ya da servet değil, haklı olanların savrulmuş olmaları kararsızlıkları ve atıl oluşları yani teslim olmuş bir ruha sahip olmalarıdır. Zalim sömürü sistemlerini ayakta tutan güç, mazlum ve mağdurların bu düzeni sorgulamayıp karşısında sessiz durmasıdır. Ezilen toplumlar zihni esareten, ataletten kurtulmadığı sürece işgal ve sömürüden de asla kurtulamayacaklardır. Ne zaman zihni tembellikten kurtulup düşünmeye ve sorgulamaya başlarsak o zaman her şey değişmeye başlar. Öğrenilmiş çaresizlikten kurtulmadıkça hiçbir sorunumuzdan kurtulamayız.

Yalnız değil birlikte olduğumuz zaman

Doğruyu, iyiyi ve güzeli bulabilmek için önce kendimizi bulabilmek, kendimiz olabilmek zorundayız.

zulmü, haksızlığı, esareti ve nefsimizin ilka ettiği vesveseleri imha edebiliriz. Gönüller titremeden güzel şeylerin olacağını tahayyül etmek beyhudedir. Bu durumu Faruk Nafiz Çamlıbel şu dizelerle veciz bir şekilde ifade etmiştir Gövdeler varsa gönüllerden alır cevherini /Yürekler olmazsa bilekler çekmez hançerini. Kendini çaresiz, güçsüz ve umutsuz görenlerin hiçbir çaresi olamaz. Kendini tanıyabilmek için insanın önce kendini muhasebe etmesi ve rabbine karşı mesuliyetlerini tüm benliğinde hissetmesi gerekir.

Hayatta sürekli bir hareket, bir telaş, bir koşuşturma içinde olan insan kendi özgürlüğü için de aynı şeyi yapmadığı sürece esareten kurtulmaz. Süreli değil sürekli olan bir azim

ve mücadeleye ihtiyacı vardır insanın. Mücadelenin sürekliliği damlaya damlaya kayayı delen suyun gücüne benzer, sorunları zaman içinde çözer, verilmeyen hakları elde etmeyi sağlar. Etrafımızdaki sorunları görmezden gelerek onlardan kaçamayız. Bütün zorluklara, bütün engellere rağmen mücadelemizde azmü sebat etmek zorundayız

Doğruyu, iyiyi ve güzeli bulabilmek için önce kendimizi bulabilmek, kendimiz olabilmek zorundayız. Fıtratımız doğrultusunda yaratılış gayemize uygun bir istikamet üzere yürümek hem kendimize hem de etrafımıza fayda sağlayacaktır Toplumların ayağa kalkışı kişilerin fevc fevc şuurlanmasıyla mümkündür. Toplumların attığı çılgınlıklar, feryatlar, haykırışlar çoğunlukla duyulmaz, karşılıksız kalır. Bağırmanın, haykırmayın duymaz kimse. Oysaki çılgıya, naraya koşar herkes. Önce kendimizi ve içimizdeki cevheri keşfedip çelikleşmeli ardından toplumsal sorunlar için her türlü mücadeleye destek olmalı ve katkıda bulunmalıyız. Kendini tanımayan ve rabbine uzak olan kimsenin ne kendisine ne de topluma bir faydası olur.

– Hayır, beni yaptığım ameller sebebiyle cennete koyun, diyecek.

Bunun üzerine Allah Teâlâ meleklerine:

– Kulunun amellerini, kendisine verdiğim nimetlerle kıyaslayın, diye emir verecektir.

Melekler ona verilen nimetlerle kulun amellerini karşılaştırmaya başlayacaklar ve göreceklerdir ki sadece göz nimeti kulun 500 senelik amelini dahi karşılamamaktadır. Bedeninin diğer nimetleri ise karşılıksız kalmaktadır.

Bunun üzerine Allah (CC) meleklerine:

– Kulumu cehenneme atın, diye emir verecektir. Melekler onu cehenneme doğru götürürken adam:

– Ey Rabbim! Beni rahmetinle cennete koy, diye feryat edecektir. Allah Teâlâ meleklerine:

– Kulumu geri getirin, emrini verecektir. Kul, Allah (CC) huzuruna getirilince ona soracaktır:

– Ey kulum! Sen hiçbir şey değilken seni yaratan kimdir?

Adam, “Sensin yâ Rabbi.” diyecektir. Allah (CC):

– Bu senin amelin sayesinde mi oldu yoksa benim rahmetimle mi? diye soracak. O da:

– Bilakis senin rahmetinle, diye cevap verecektir. Allah (CC):

-- Sana beş yüz sene ibadet yapma kuvvetini kim verdi, diye sorar. O da:

– Sen verdin ey Rabbim, diye cevap verecektir. Allah (CC):

– Seni denizin ortasındaki bir adaya yerleştirip tuzlu suların içinden tatlı suyu sana çıkaran, her sene sadece bir tane meyve vermesine rağmen

**Değerini
bilmediğimiz ve
teşekkürünü eda
etmediğimiz bir nefes
ne kadar değerliymiş,
solunum cihazına
bağlanınca anladık.**

sana her gün nar meyvesi ikram eden kimdir? Ben’den ruhunu secdede iken almamı istedin, bunu da senin için yaptım. Peki bunların tümünü kim yaptı, diye sorar.

Adam:

– Sen yaptın ey Rabbim, diye cevap verir. Bundan sonra Allah (CC) şöyle buyurur:

– Bütün bunlar benim rahmetimle olmuştur. Seni rahmetimle cennetime koyacağım. Meleklerim! Bu kulumu rahmetimle cennetime koyun, buyurur.

Bunun üzerine Cebrâil Aleyhisselam der ki: “Her şeyde Allah’ın rahmetinin bir tecellisi vardır.”

(Tenbîhü’l – Gâfilîn, c.1 s.141-142, Tasavvuf Klasikleri)

Evet, 500 yıl ibadet eden adam göz

nimetinin şükrünü eda edemiyor. Varın gerisini siz düşünün. Bu anlamda şu an içinde bulunduğumuz maskesiz günler de bir nimet. Değerini bilip şükrünü eda eder, bize verilen nimetleri isyanda, günahta ve özellikle ekonomik sıkıntıların baş gösterdiği bu günlerde birbirimizi kazıklamada kullanmazsak maskesiz günlerimiz devam edebilir. Amma nankörlük eder de isyanlarımızı arttırarak devam ettirirsek maskeden daha kötü günler de gelebilir.

Bu yüzden nimetlerin değerini daha iyi anladığımız süreçlerde bize verilen bütün nimetleri, verenin uygun gördüğü ölçüde kullanmak, şükrünü sadece “Teşekkür ederim.” demekle değil, verilen nimeti O’nun rızasını kazanacak işlerde kullanmak, nimetlere ettiğimiz nankörlüklere ve verilen nimetlerle işlediğimiz günahlara halis bir tövbe etmek ve bundan sonraki hayatımızı şükrederek yaşamakla mükellefiz.

Cenab-ı Hak bizleri nimetlerin şükrünü hakkıyla eda eden kullarından eylesin. Rabbim kusurlarımızı affetsin. Bizi kendine kul kabul etsin ve emanetini kabzetmek zamanına kadar bizleri emanette emin kılsın, bizleri emanetine ihanet edenlerden değil, emanetini rızası dairesinde kullananlardan eylesin.

Sözün Gücü

**Bu milletin evlatları birbirlerinin
kardeşleridirler. Vatanımız ve milletimiz
bölünmez bir bütündür.**

**Hiçbir milletin kardeşlik bağları bizimki kadar
kuvvetli değildir ve olamaz.**

**Çünkü biz bin yıl aynı inanç için aynı iman ile
siperlerde kardeşliğini yoğurmuş bir milletiz.**

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

54. T.C Başbakanı

29 Ekim 1926-27 Şubat 2011

PEDAGOJİK FORMASYON VE ÖĞRETMEN OLMAK

YÖK'ün aldığı pedagojik formasyon ile ilgili kararları eğitim camiasında gereği gibi karşılık buldu mu bilinmez. Ancak nitelikli öğretmen yetiştirme ile ilgili oldukça fazla görüş, öneri ve tenkitle karşılaşılabilmektedir. Oysa iki konu bir-biri ile ayrılmaz bir bütünlük arz etmekle beraber hem girdi hem de çıktı açısından birbiri ile doğrudan ilgilidir. Bazen biri birinin sonucu olmakla beraber bazen de birbirinin tamamlayıcısıdır.

Yükseköğretim Genel Kurulu'nun (YÖK) 29 Aralık 2022 tarihli toplantısında almış olduğu pedagojik formasyon kararı öğretmen yetiştirme ve planlaması bakımından oldukça önemlidir. Daha önemlisi kısa sürelerde alınan kararların birbiri ile olan çelişkisi daha dikkat çekici haldedir. Bu çelişki önemli bir soruyu da beraberinde getirmektedir: Eğitimin ve öğretmenin istihdamı planlaması iyi yapılamıyor mu?

Yönetimi eğitim fakülteleri dekanları tarafından oluşturulan Eğitim/Eğitim Bilimleri Fakülteleri Dekanlar Konseyi (EFDEK) bu işe yeteri kadar müdahil olamıyor mu, bu kurulda görev alanlar yeterli değil mi ya da bizim bilmediğimiz başka etkenler mi var?

Bir başka mühim soru gerek YÖK gerekse EFDEK eğitimin planlamasında yetkilerini neden tam manasıyla kullanamıyor ya da kullanmıyor?

Konunun uzmanları zaman zaman çeşitli açıklamalarda bulunuyor. Kanaatime göre karar vericiler bunları hiç duymuyor, duymak istemiyor! Üzücü olan burasıdır. Hani bir söz vardır; "uyuma numarası yapanı uyandıramazsınız" işte tam da böyle. Çözüme kapalı bir eğitim yönetimi anlayışı...

Hani bir söz var ya yarım doktor candan, yarım usta maldan, yarım hoca dinden eder diye, işte iyi yetiştiremediğimiz öğretmen de süründürüyor geleceğimizi. Eğitim ciddi bir iştir, gerçek bir beka meselesidir. Eğitimi iskalayan milletler emperyalistlere ancak köle olurlar. Bu nedenle eğitimin temel taşı öğretmenlerin iyi yetişmesi son derece hayati bir meseledir.

YÖK'ün almış olduğu karara baktığımızda birçok sakıncalı durum ile karşı karşıya kalmaktayız. Öyle tahmin ediyorum ki bu karar da yakın zamanda uygulamadan kaldırılacaktır, diğerleri gibi; yap-boz!

Pedagojik Formasyon Eğitiminin SEÇMELİ DERS olarak alınabilmesi (Öğretmenlik Meslek Kanunu, Madde 3/1) "Öğretmenlik, eğitim ve öğretim ile bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir" ifadesini bulduğu uzmanlık eğitimi ciddiyeti ile bağdaşmamaktadır. Bu yönü ile telafisi güç sonuçlar doğurabilme potansiyeline sahiptir. İvedi olarak önlemi alınmalıdır.

Ülkemizde eğitimin niteliğini artırmak için öncelikle öğretmenlerin niteliğinin artırılması gerekirken öğretmenlik Uygulaması dersinin 1 yarıyla indirilmesi vahim bir hatadır. Okulda görmüş olduğu teorik dersleri uygulayarak öğretmenlik nosyonunu geliştirileceği uygulamanın artırılmasına çalışırken böyle bir ifadeyi eğitimciler olarak anlamakta zorlanıyoruz.

YÖK'ün üniversitelere gönderdiği öğretmen yetiştirme programında 40 AKTS ders bulunmaktadır. Oysa halen uygulanmakta olan Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programı, her yarıyıl 30 AKTS olmak üzere toplam 60 AKTS ders içermektedir. Pedagojik Formasyon Eğitimi Programının toplam kredisinin azaltılması anlaşılır gibi değildir. Acaba hiçbir şey olamıyorsan öğretmen ol anlayışı artık çok bilimsel bir görüş olarak mı kabul ediliyor. Öğretmen yetiştirme eğitiminde bilinmeyen yeni bir metot mu keşfedilmiş ki üçte bir çalışmak ile öğretmen olunabilecek. Eğer böyle ise YÖK'ü şimdiden kutlamak lazım!

Hele Pedagojik Formasyon Programındaki derslerin uzaktan eğitimle yapılması çağ açan bir dahiyane buluş olmalı. Her ne kadar mektupla öğretmen yetiştirme başarısına yaşıtan bir ülke olsak da! Belki de yakında uzaktan eğitimle doktor ve mühendis bile yetiştireceğiz.

Pedagojik Formasyon Programında yer alan Öğretmenlik Uygulaması dersi için mevcut mevzuata göre her 6 öğrenciye 1 Uygulama öğretmeninin atanması gerekmektedir. Uygulama Öğretmeni olarak atanacak öğretmenin de Uygulama Öğretmenliği Sertifikasına sahip olmalıdır. Hangi öğrencilerin hangi Uygulama Öğretmeninin gözetiminde uygulama yapacağı ve Uygulama Öğretmeninin yapacağı değerlendirme, Bakanlığın sistemine dijital olarak girilmektedir. Ayrıca bu öğrenciler Uygulama Öğretim Elemanı tarafından da okullarda izlenmekte ve değerlendirilmektedirler. Bu işlemlerin oldukça özenli bir biçimde planlanması ve yürütülmesi gerekmektedir. Halen Türkiye genelinde öğretmen yetiştiren lisans programlarında yaklaşık 30.000, Pedagojik Formasyon Eğitimi Programlarında da yaklaşık 65.000 olmak üzere toplam 95.000 öğrenci için MEB okullarında Öğretmenlik uygulaması dersi planlanmış ve yürütülmektedir. YÖK'ün yeni kararı sonrasında bu sayı en az iki kat artacaktır. Yaklaşık 300.000 öğrenciye MEB okullarında Öğretmenlik Uygulaması yaptırmak gerçekçi görünmemektedir. Hatta bu kadar öğretmen adayının okullarda Öğretmenlik Uygulaması için derslere katılması ve ders anlatmasının, okullardaki eğitimin niteliğini olumsuz yönde etkileyebilecektir. Öğretmenlik Uygulaması dersinin gereği olarak, öğrencilere MEB'e bağlı okullarda uygulama yaptırmaya imkanlarının sınırlılığı öğretmen kalitesini olumsuz etkileyecektir.

İslam'ın farklı topraklara yayılmasıyla birlikte fıkıhla birlikte hemen hemen eş zamanlı olarak kelim ilmi de ortaya çıktı.

Eğitim Fakültelerinde öğretmen yetiştirme lisans programlarını Yükseköğretim Kurumlarına Giriş (YKS) Sınavlarında ilk 300.000 kişi arasında girebilenler tercih yapabilmektedir. Fen Fakültesi veya Edebiyat Fakültesi gibi fakülteleri tercih edenler arasından sadece bu sıralama puanına sahip olanların pedagojik formasyon eğitimi için başvurabilmeleri gerekir. Oysa YÖK tarafından alınan karara göre isteyen herkes pedagojik formasyon derslerini seçmeli olarak 2. Sınıftan itibaren alabilecektir. Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programına başvuru ve kabul şartları eşitlik ilkesi ile çalışmaktadır, eğitim fakültesi öğrencilerinin hak kaybına neden olmaktadır. Öğretmen olmaya karar vermiş çalışkan bir idealist öğretmen ile bir şey olamıyorsan bari öğretmen ol anlayışına sahip bir öğretmeni aynı kategoride değerlendirmek mesleğini severek yapan-yapacak olan öğretmeni derinden yaralamaktadır. Meslek ahlakı ile de uyumsuzdur.

Ayrıca bu kararın eğitim fakültelerindeki akademisyenler tarafından ifade edildiği gibi gerek yeterli sayıda hoca bulma konusunda da sıkıntı yaşanacak olması gerekse mevcut öğrencilerin almış oldukları not ve mezuniyetleri ile ilgili sorunlar taşınması bakımından iyi bir planlamanın yapılmadığının açık bir göstergesidir.

Bütün bu nedenlerden dolayı Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programının kapsamının, başvuru koşullarının ve uygulamanın nasıl yapılacağını, YÖK ve Milli Eğitim Bakanlığı ile birlikte gözden geçirilmesi ve uygulamaya eksikliklerin giderildikten sonra konulması daha faydalı olacaktır kanaatimi ifade etmeliyim.

Ta 1848 yılından başlayarak amacı sadece öğretmen yetiştirmek olan okullar açarak zengin bir birikime sahip necip bir milletin evlatları olarak günümüz modern ülkesinde öğretmen yetiştirme sorununu aşamamış olması da düşündürücüdür.

Ümit ediyorum ki karar vericiler almış oldukları bu hatalı ve yanlış karardan bir an evvel dönerler, doğru bir karar alırlar.

DEPREM SONRASI OKULA DÖNÜŞ

Öğretmenler ve okulla ilgili diğer yetişkinler sakinliğini, sükûnetini koruyarak, normalleşmeye geçişi kolaylaştıracak tavırlar sergileyerek öğrencilere örnek olmalıdır ve onlara güven duygusunu, olumlu davranışları yansıtabilmelidir.

Tüm tabiat olayları Allah'ın bilgisi dahilindedir. Bilim ve hikmetle tedbir alınız. İşini güzel yapmak anlamına gelen "tedbir almak" İslam'ın emridir ve dini bir görevdir. Afet öncesinde, afet esnasında, afet sonrasında yapılacaklarla ilgili öğrencilere bilgi verilmelidir.

Çocukların yaşanan deprem felaketiyle ilgili tecrübelerini, duygu ve düşüncelerini sınıfta anlatması, yazması veya resmetmesi gibi yöntemler denenebilir.

Çocukları bu süreçte iyi gözlemlemeliyiz. Korkmuş, neşesini kaybetmiş, dalgın veya çok üzgün çocukları tespit etmeliyiz. Depremden, olumsuz duygulardan ve düşüncelerden etkilenmiş bu çocukların psikolojik yardım alması sağlanmalıdır.

Deprem nedeniyle kayıp yaşayan sınıflar, kayıplarıyla ilgili yas sürecini yaşamalıdır. Çocukların duygularını açığa vurması, acılarını yaşamaları, kayıplarına dua etmeleri vb. yapılmalıdır. Bu yas süreci birkaç gün sürebilir.

Deprem bölgesinden sınıfımıza gelmiş öğrencilerin diğer öğrencilerle kaynaşmasını sağlayacak ortamlar oluşturulmalıdır. Yaş grupları dikkate alınarak sınıfa gelmiş depremzede öğrencinin istiyorsa hikayesini sınıfa anlatması da sağlanabilir.

Okulda depremle ilgili fırsat ve farkındalık eğitimleri yapılmalıdır. Öğrencilerin kendilerini güvende hissetmesini sağlayacak önlemler alınarak uygulaması yapılmalıdır. Tehlike avı oyunu, deprem tatbikatları bunun bir yoludur.

Sınıf içinde depremle ilgili korkuyu ve kaygıyı azaltmak için nefes egzersizleri, oyunlar, başka egzersizler ve etkinlikler yapılabilir. Öğrencilerin rutine dönmesi için bu tür çalışmalar önemlidir.

Olumlu duyguların oluşturulması, güven duygusunun artırılması için dayanışma, birliktelik, yardımseverlik, mücadele ve öğrenme isteği gibi duygulara odaklanma sağlanmalıdır. Öğrencilerin yaşadıkları olumsuz duygulardan ve kaygılardan uzaklaşması için bu çok önemlidir.

BÜTÜN ÖĞRENCİLERİMİZE VE ÖĞRETMENLERİMİZE BAŞARILAR DİLERİZ

Hayat Suyu

Ebü Hüreyre radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre,
Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

"Müflis kimdir, biliyor musunuz?" diye sordu.

Ashab:

- Bizim aramızda müflis, parası ve malı
olmayan kimsedir, dediler. Rasûlullah
sallallahu aleyhi ve sellem:

"Şüphesiz ki ümmetimin müflisi, kıyamet
günü namaz, oruç ve zekat sevabıyla gelip,
fakat şuna sövüp, buna zina isnad ve iftirası
yapıp, şunun malını yiyip, bunun kanını döküp,
şunu dövüp, bu sebeple iyiliklerinin sevabı
şuna buna verilen ve üzerindeki kul hakları
bitmeden sevapları biterse, hak sahiplerinin
günahları kendisine yükletilip sonra da
cehenneme atılan kimsedir" buyurdular.

(Müslim, Birr 59)

EN SEVGİLİYE ARMAĞAN: İSRA VE MİRAC

Hiz. Abdullah b. Abbas'tan (ra) nakledildiğine göre, Resulullah (sas) şöyle buyurdular:

“Dikkat edin! Ben Habibullahım, Allah'ın en sevgili kulum. Övünmüyorum (hakikati bildiriyorum). Yine ben, gelmiş ve gelecek bütün yaratılmışların en şerefli siyim. Bunu övünmek için söylemiyorum.” (Tirmizî, Menâkıb:1; Dârimî, Mukaddime:8)

Hiç şüphesiz, Yüce Allah'ın en sevgili kulu Sevgili Peygamberimizdir. Allah'ın salât ve selâmı O'nun üzerine olsun. Seven sevdiğini hediye ve ikramlarla mutlu etmek ister. Noksanlardan münezze olan Yüce Rabbimizin (c.c) de, En Sevgili Kuluna (sas) birçok ikramlarda bulunmuş; çeşitli hediyeler ihvan etmiştir. Öyle ki Kur'an'da; Duhâ, İnşirah ve Kevser gibi bazı sûreleri, özellikle bu En Sevgili Kuluna (sas) ikram ve teselli olmak üzere indirmiştir. Yine Kur'an'da O'nun (sas) ömrüne yemin etmesi, geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlamakla şanını yüceltmesi ve en üstün şefa'at makamı olan “Makam-ı Mahmud” u vermesi ise Allah'ın (c.c), Sevgili Elçi'sine (sas) olan sayısız lütuflarından sâdece birkaçıdır. İşte bu hediye ve ikramların en

müstesna olanlarından birisi de İsrâ ve Mirâç mucizesidir.

İsra ve Mirâç mucizesinin Sevgili Peygamberimize (sas) Mekke döneminin sonlarında hicretten yaklaşık bir yıl önce ihvan edildiği, kabul edilen en sahih görüştür. Bu kutsi yolculuğun Recep ayının yirmi yedinci gecesi vuku bulduğu da Müslümanlar arasında genel kabul görmüştür. Hayat ve dava arkadaşı sevgili eşi Hz. Hatice'yi (r.a.) ve hak yolda en büyük destekçilerinden amcası Ebû Tâlib'i kaybettiği hüzn yılından sonra Yüce Allah, Habibini (sas) teselli etmek istemiştir. Bunun yanı sıra İsra ve Mirâç, Sevgili Peygamberimizin (sas) Mekkelilerce dışlandığı, destek sağlamak amacıyla gittiği Taif'te de ağır hakarete uğradığı; fakat Yesriblilerle Akabe'de buluşup ümit tohumlarını yeşerttiği bir dönemin hemen peşinden gerçekleşmiştir. Böylece hüzn bulutları iyice dağılmış; müjdelilerle dolu yeni bir aşamaya geçilmiştir.

“Gece Yürüyüşü” anlamına gelen İsra olayı, Efendimiz (as) bir gece Kâbe'deki Hicr veya Hatîm mevkiinden alınıp Burak adlı bir binitle Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya götürülüşünü ifade eder. Bu olay Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılır:

lır: “Kulunu bir gece, kendisine ayetlerimizden bazısını göstermek için Mescid-i Haram’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa’ya götür-en Allah’ın şanı pek yücedir. Şüphesiz ki O her şeyi işiten, her şeyi bilendir.” Miraç ise Peygamber Efendimizin (sas) Kudüs’ten alınıp yedi kat göklere yükseltilmesi hâdisesine denir. Efendimiz’e (as) İsrâ ve Miraç yolculuğunda Cebrail (as) refakat etmiştir. Bu kutsi yolculukta Sevgili Peygamberimiz (sas) birçok harikuladeliğe şahit olmuş, bolca manevi ikramlara kavuşmuştur. Hiç şüphesiz bu yolculuğun en büyük manevi ikramı, Efendimiz’in (as) Yüce Rabbimizle buluşmasıdır. Kaynaklarımızda İsrâ ve Miraç’ın ayrıntılarıyla ilgili çok değerli bilgiler bulunmaktadır. Dileyen oralara müracaat edebilir.

İsrâ ve Miraç’ı Doğru Anlamak

İsrâ ve Miraç yolculuğuyla alakalı olarak belirtmemiz gereken iki nokta vardır. Bunlardan birisi, İsrâ ve Miraç mucizesinin bize kesin haber yani mütevatir olarak olarak nakledilmiş olduğudur. Kur’an’da, İsrâ hadisesine delâleti kesin olan bir ayet mevcuttur. Necm sûresinde de Miraç’a işaret eden ayetler vardır. Dolayısıyla İsrâ ve Miraç mucizesinin inkârı kişinin imanına zarar verir.

İkinci olarak, Hz. Peygamberin (sas), İsrâ ve Miraç mucizesini uyanırken, ruh ve bedeniyle birlikte yaşadığı gerçeğidir. Eğer bu yolculuğun rüyada ve sâdece ruhen yaşandığı öne sürülecek olursa, bu olayın bir mucize oluşu ve kâfirlerin karşı çıkışları izah edilemez. Çünkü bir kişinin rüyasında böyle bir yolculuk yapması her zaman mümkündür ve mucize olarak adlandırılmaz. Ayet ve hadislerin gösterdiği gerçek de budur.

En Sevgilinin (Sas), Ümmetine Armağanları

Yüce Allah İsrâ ve Miraç’ı, En Sevgili Kuluna (sas) bir armağan olarak vermiş ve O’nu (sas) ümmetine armağanlarla göndermiştir. Sahabeden Hz. Abdullah b. Mes’ûd (r.a), bu armağanları şöyle anlatır: “... Resulullah’a Miraç’a çıkarıldığı gece üç şey verilmiştir: Beş vakit namaz verilmiştir. Bakara sûresinin son ayetleri (Âmenerrasûlû) verilmiştir. Ümmetinden Allah’a şirk koşmayanların büyük günahları affedilmiştir.” Hz. Abdullah b. Mes’ûd (r.a), Allah’ın bu üç şeyi hiçbir Peygambere vermediğini söylemiştir. İşte bunlar, Allah’ın biz kullarına En Sevgili Kulu (sas) vasıtasıyla

**İsrâ ve Miraç
mucizesi bize
kesin haber
yani mütevatir
olarak olarak
nakledilmiştir.**

gönderdiği birbirinden kıymetli hediyelerdir. Bize düşen, bu hediyelerin değerini bilerek hakkını yerine getirmektir.

Hediyenin Şükürü

En basit bir hediye bile teşekkür hak ederken Miraç hatırası olan paha biçilmez manevî hediyeler şükür gerektirmez mi? Elbette ki gerektirir. Peki bu şükür nasıl olmalıdır? Öncelikle namaz hediyesini ele alalım. Miraç’la ilgili hadislerde mütevatir olarak bildirildi-

ğine göre başlangıçta elli vakit olarak farz kılınan; fakat daha sonra Allah’ın kullarına rahmeti ve en sevgili kuluna (sas) ikramı olarak beş vakte indirilen namazı gözümüz gibi korumalı, asla ihmâl etmemeliyiz. Kurtuluşumuzun olmazsa olmaz şartlarından birisi de huşuyla kılınan namazlarımızdır.

Miraç’ın çok değerli hediyelerinden bir diğeri de ülkemizde yatsı namazlarından sonra okunması âdet haline gelmiş olan Bakara sûresinin son iki ayetidir. Âmenerrasûlû diye bilinen bu ayetlerde Peygamberin ve müminlerin şahsında, kesin ve kapsamlı inanç sahibi olmanın önemi vurgulanır. Ayrıca, Allah’a itaat kararlılığı göstermenin; kulluk edebine uygun olarak O’ndan (c.c) bağışlanma dilemenin; rahmet ve yardımına sığınmanın yolu öğretilir. Sevgili Peygamberimiz

(sas) bir Hadis'lerinde, "Kim geceleyin Bakara süresinin son iki ayetini okursa, o iki ayet ona yeter" buyurmuştur. Öyleyse bizlere düşen görev her gece bu ayetleri okumak ve bize gösterdiği kurtuluş yolunu izlemektir.

Miraç'la gelen çok değerli bir hediye de Allah'a şirk koşmadan ölenlerin bağışlanacağı müjdesidir. Ehl-i sünnet inançına göre, ne kadar günahı olursa olsun, Allah'a şirk koşmadan iman üzere ölenler er veya geç mutlaka Cennet'e girecektir. Ya Allah onları affedecek ya da günahlarının cezasını cehennemde çekip öyle Cennet'e gireceklerdir. Bu, gerçekten çok büyük bir ikramdır. Öyleyse bize düşen şirk konusunda çok hassas olmak ve imanımızın üzerine âdeta titremektir. Bugün nazar boncuğu, muska, tılsım, türbe ziyaretlerinde ölüden yardım isteme, düşünmeden ve pervasızca insanı küfre götüren sözler sarfetme ve Allah'tan başkasını hüküm koyma mevkisinde kabul etme gibi birçok yolla maalesef insanlar şirke düşmektedir. Halbuki Müslüman, Allah'ın şirk üzere ölenleri affetmeyeceğini bilerek bunlardan şiddetle kaçınmalıdır.

Miraçla İlgili Bazı Şüphelerin Aydınlatılması

Miraç hadisinde belirtildiğine göre Sevgili Peygamberimize, tarifi imkânsız ilâhî vuslatta önce elli vakit namaz farz kılınmıştır. Onun bu Rabbani hediyeyle ümmetine her dönme teşebbüsünde Musa (as) karşılaşması ve Onun tavsiyesiyle tekrar tekrar ilâhî huzura çıkması ve ümmeti hesabına elli vakti indirmesi için Rabbe niyazda bulunması bazı hadîdini bilmezlerin diline dolanmıştır. Sevgili Peygamberimizin birkaç defa Yüce Allah'ın huzuruna çıkması ve böylece namaz vakitlerinin beşe inmesi onlara göre bir çekişme ve pazarlığı hatırlatmaktadır(!) Yine onlara göre bu olayda Hz. Musa'nın müdahalesi, Onun Son Peygamberden üstün olduğu imajı vermektedir(!) İşte onlar bu gerekçelerle, birçok âlime göre mütevatir kabul edilen ve hemen bütün âlimlerin de sahih kabul ettiği bu olayı bir çırpıda reddederler. Onlar bu tutumlarıyla akli düşündüklerini ileri sürseler de aslında olayları yorumlamakta ne kadar sığ kaldıklarını göstermiş olurlar. Şöyle ki, herhangi bir olayı önceden yaşamış kimselerin tecrübelerini aktararak o olayı yaşamayı muhtemel diğer insanlara tavsiye ve uyarıda bulunmalarının bir üstünlük davranışı olduğunu sanıyorlar. Tecrübe sahibi kimselerin uyarılarını dikkate alan akıllı ve mütevazı kimseler de onlara göre alçalmış oluyor(!) Meselâ bir has-

Miraç hadisinde belirtildiğine göre Sevgili Peygamberimize, tarifi imkânsız ilâhî vuslatta önce elli vakit namaz farz kılınmıştır.

taya elli doz ilaç uygulayıp onu tedavi etmek isteyen bir tıp profesörüne, o hastaya daha önce uzun müddet o ilaç tedavisini uygulamış olan sıradan bir doktorun tecrübesine dayanarak tavsiyede bulunması ve hastanın elli doz ilacı kaldıramadığını söylemesi nasıl o doktoru profesörden üstün konuma getirmiyorsa Hz. Musa (as) da elli vakit namaz hakkında insanlarla ilgili tecrübesini aktarıp onların bu namazı kılmayacaklarını söylemesi, Onun Son

Peygamberden üstün olduğunu göstermez. Hastasını daha önce tedavi etmiş bir doktorun tavsiyelerini dikkate alması nasıl bir profesörü küçültmez, bilakis tecrübelerle değer veren akıllı bir kimse olduğunu gösterirse, Hz. Musa'nın tecrübesini ve tavsiyesini dikkate alması da Sevgili Peygamberimizi küçültmez, tam tersine yüceltir. Allah'ın salat ve selamı bütün Peygamberlerin üzerine olsun.

50 Vakit Namaz

Namazın önce elli vakit farz kılınıp, sonra Sevgili Peygamberimizin peş peşe müracaatlarıyla beş vakte kadar inmesi ve bu beş vaktin elli vakte denk sayılmasında iki yönlü hikmet-i ilâhî düşünülebilir: Bunlardan birisi Peygamberimizle, diğeri de biz ümmetiyle ilgilidir. Olayın Peygamber Efendimize bakan yönünde, Onun naz makamında Yüce Rable defalarca vuslat fırsatı elde edip bir kulun erişebileceği en büyük mutluluğu defalarca yaşamayı hikmeti vardır. Yüce Allah En Sevgili kuluna işte böylece büyük bir ikramda bulunmuştur. Burada ümmet-i Muhammed'in hissesine düşen hikmet de iyi tefekkür edilmelidir. Anlaşıldığına göre burada, namazla temsil edilen kulluğun hakkının bütün hayatı kaplaması olduğu hatırlatması vardır. Çünkü bir günde elli vakit namaz kılınması demek, günün tamamının namazla geçirilmesi demektir. Kullar hayatları boyunca başlarını secdeden kaldırmaları, yine de Allah'ın sayısız nimetlerinin şükrünü eda etmiş olmazlar. Hamdolsun Rabbimize ki bizim az ibadetimizi şükürümüz için yeterli sayıyor ve attığımız her adımı kendi rızası ve iradesi istikametinde atmamızı da ibadet kavramına dâhil ediyor. Öyleyse bize düşen namazı angarya değil, baş tacı ve göz nuru bilerek özenle ve huşuyla kılmaktır.

Rabbim bizleri Miraç'ın mesajını doğru anlayıp kurtuluşa eren kullarından eylesin. Ümmet-i Muhammed'i (sas) Kudüs ve Mescid-i Aksa'nın özgür olduğu mutlu kandillerle kavuştursun. Âmin.

CANBAYLAR®

www.canbaylar.com.tr

50
AYA VARAN
TAKSİT
DOLARA
İNAT

Sabit Fiyat

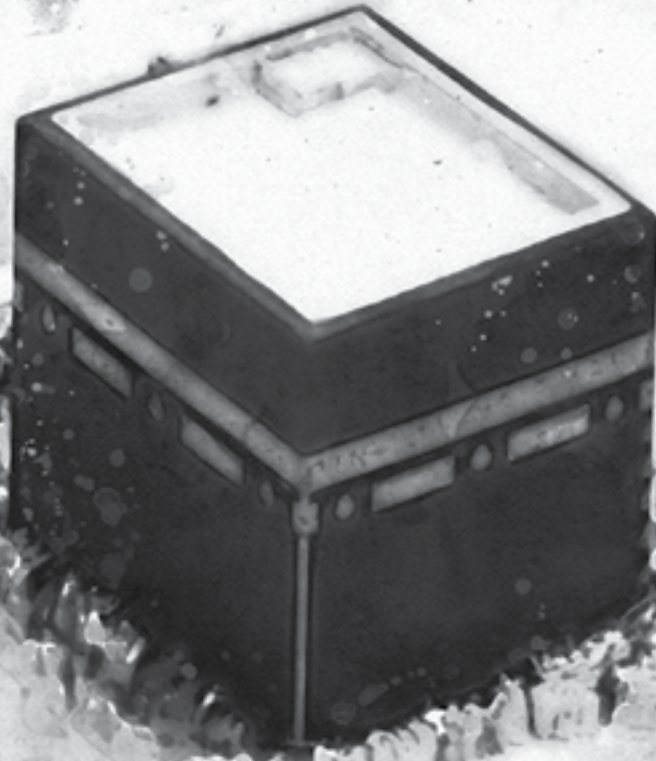
Kredi Yok

Kefil Yok

Faiz Yok

0422 311 0 311 ☎ 0549 401 94 94

TÜRKİYE'DE BİR İLK: MEKKE FETHİ RESİM SERGİSİ

Tüm çalışmalar bir hayalin ürünü olur. Her başarının altında hayaller yatar. Peygamberlerin, devlet büyüklerinin tarihlerine baktığımız zaman bu tür örneklerle çok karşılaşırız. Yıllar önce hayal ettiğim fikirlerimi birçok toplantıda yüksek sesle dile getirdim. Allah'a hamdolsun bu fikirlerimi, bu düşüncelerimi günümüzde tek tek hayata geçirmenin mutluluğunu ve heyecanını yaşıyorum adeta. Bu hayallerimden biri de Anadolu Gençlik Derneği (AGD) Genel

Merkezi Kültür ve Sanat Komisyonu tarafından hayata geçirildi. Bu hayalim Mekke'nin Fethi temalı karma resim sergisiydi. Malatya'da düzenlenen Mekke'nin Fethi kutlama programı çerçevesinde karma resim sergisi de gerçekleşti. Sergiye AGD Genel Başkanı Salih TURHAN, Malatya yerel yöneticileri, basın mensupları ve bini aşkın sanatsever katıldı. Genel Başkanın mehteran takımı eşliğinde salona girdiği ve Türkiye'de ilk defa Mekke'nin Fethi nedeniyle düzen-

lenen resim sergisi 31 Aralık gecesi Malatya'da görkemli bir şekilde açıldı. Fetih Programı öncesinde açılışı yapılan sergiye yoğun bir ilgi vardı. Sergiyi, Anadolu Gençlik Derneği Kültür Sanat Komisyonu üyesi ve El Sanatları ile Resim Sanatı Koordinatörü, aynı zamanda da serginin küratörü olarak ben yaptım. Sergi hakkındaki izlenimlerimi, düşüncelerimi siz değerli okuyucularıyla da paylaşmak istiyorum. AGD Kültür Sanat Komisyonu geçtiğimiz yıl genel merkezde ve Anadolu'da

hayata geçirildi. Bu komisyona Türkiye Geneli El Sanatları ve Resim Sanatı Koordinatörü olarak beni görevlendirdiler. İş, sanat olunca yoğun da olsam hayır diyemezdim. Bu komisyonun en büyük hedefi ise gençlerin ve sanatçıların milli ve manevi değerlere bağlılığı çerçevesinde yöresel ve ulusal sanat etkinliklerini AGD çatısı altında gerçekleştirmektir. Bunun için de Mekke Fethi temalı sergi için Anadolu'nun her bir ilinden bir ressam tarafından yapılan tabloların, bizlere ulaştırılmasını planlayıp projelendirip bu eserleri talep ettik. Çok şükür Mekke'nin Fetih günü olan 31 Aralık gecesi Malatya ilimizde yapılan Mekke Fethi programında bu tabloları sergiledik. Sergimiz, Genel Başkanımız Sayın Salih TURHAN'ın, AGD üyelerinin ve sanatseverlerin coşkulu katılımı ile gerçekleşti. Bu sergide ressamlarımızın Mekke Fethi temasını işlemesi resim sanatı için ayrı bir önem ve anlam teşkil etmektedir. Sergi, katılımcılardan tam puan aldı. Kurdelesi heyecanlı ve coşkulu bir şekilde mehteran takımı eşliğinde kesildi. Sergi Malatya Kongre Merkezi Salonunda yapıldı. En çok da gözlemlediğim şey, sergiye yoğun bir ilginin olması ve katılımcıların birçoğunun da ısrarla tabloları satın almak istediğini belirtmesi çalışmanın amacına ulaştığının göstergesiydi. Bana göre serginin çok tutulmasının temel sebeplerden biri de Mekke, Kâbe temalarının göz önünde olması ve oraya gelen kitlenin inançlarına hitap etmesiydi. İzleyicilerin arasında sanata uzman bir bakış açısıyla bakanların da değerlendirmelerini alırken eserlerin plastik açıdan oldukça güçlü olduğunu vurguladılar. Canlı ve Türkiye'de bir ilk olan Mekke Fethi temalı resim

Canlı ve Türkiye'de bir ilk olan Mekke Fethi temalı resim sergisinin ileride farklı çalışmaların öncüsü olacağının da kanısındayım.

sergisinin ileride farklı çalışmaların öncüsü olacağının da kanısındayım. Milli görüş camiasının yarım asırlık geçmişinden ilk defa resim sanatına modern bir şekilde değer verilmesi, sahiplenilmesi ve bu faaliyetin hayata geçirilmesi bana göre İslami camia için ciddi bir yeniliktir. Nasıl ki Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethettikten sonra Bellini ailesini saraya davet edip kendi portresini çizdirmesi bir devrim ise milli görüş camiasında da sanatla ilgili yapılan böyle çalışmalar da denk bir devrimdir.

Değerli okuyucularım, serginin açılışında bir konuşma yapan Genel Başkan Salih TURHAN, katılımcılara "gençlerimizin yararına olan ve gençlerimizin önce ahlak ve maneviyat açısından gelişmesini sağlayacak olan sanatı, bundan böyle aktif olarak gençlerin yararına kullanılacağız." diye seslendi. Türkiye'de ilk defa Mekke'nin Fethi Temalı bir resim sergisi yapıldığından dolayı genel başkan, sergiyi organize eden Kültür Sanat Komisyon Başkanı sayın Fatih EVYAPAN'a ve yönetimine, özelde şahsıma teşekkür etti. Sergiye katkılarından ve desteklerinden dolayı başta AGD Genel Başkanı sayın Salih TURHAN Bey'e, AGD Kültür

Sanat Komisyon Başkanı sayın Fatih EVYAPAN ve yönetimine müteşekkirim. İnşallah bundan sonra da sanatsal faaliyetlerimizde benzer çalışmaları hayata geçireceğiz.

POPÜLER KÜLTÜRÜN YENİ DAYATMASI: FENOMENLER

İnsan dünyaya gözlerini açtığı andan itibariyle öğrenmeye, etkilenmeye, korkmaya, sevinmeye başlar. Bu duyguları öğrenmesi ve yaşaması dünyanın bir getirisi. Bu duyguları yine insanlarla tecrübe ederiz. Başta ailemiz olmak üzere arkadaşlarımız, bulunduğumuz toplum, sosyal medya vb. kişi ve araçlar bizleri olumlu veya olumsuz etkilemektedir. Bu etkileşimler hayata bakış açımızı, fikir dünyamızı, zihin haritamızı, kelimelerimizi, inançlarımızı, zevklerimizi, korkularımızı hülasa insanı insan yapan tüm parçalarımızı oluşturur. Bizi biz yapan bu yetilerimizi hayatın içinde nasıl ve ne şekilde kullanmamız gerektiğini yine bu dünyada öğreniyoruz. İşte bu hayat havuzuna atlamayı ve nasıl yüzeceğimizi bizlere öğreten, cesaret veren çevremizde bulunan insanlardır. Bu kişileri biz farklı tanıyor onlara

farklı kavramlar ile sesleniyor olabiliriz. Kendilerine rol model, Örnek, İdol, Mentor, öncü, Lider, ilham kaynağı denen bu kişiler istikametimizi etkileyenlerdir. Bunlar kişi, kurum veya bir fikir olabilir. İslam fitratı üzerine doğan bir çocuğu hak ile batıl istikametine yönlendirenlerdir bu kişiler.

Rol model, bir kişinin ya da bir kurumun, başkalarının davranışlarını, tutumlarını ve değerlerini taklit etmelerine neden olacak bir örnek anlamına gelmektedir. Çocukların daha ilk zamanlardan başlayarak yetişkinlerin davranışlarını öğrenmeleri ve taklit etmeleri rol modellerin insan üzerindeki etkisini bir kez daha gözler önüne çıkarmaktadır. Çocukların ilk ve en önemli rol modelleri anne ve babalarıdır. Anne ve babanın davranışları, olaylara karşı tutumları ve verdikleri değerler çocukların kişiliklerini

ve karakterlerini şekillendirir. Sosyal becerilerini şekillendiren de arkadaşlardır. Aile ve arkadaşlar kendi insani yapılarını kısmen bilinçli veya bilinçsiz bir şekilde çocuğa aktarırken Medya çocukların algılarını, dolaylı olarak kişiliklerini istedikleri gibi değiştirebilirler. Medya günümüzde insanın fitrat sınırlarını zorlayan en önemli unsurdur. Bu bağlamda çocuklar için sağlıklı rol modellerin seçilmesi gerekmektedir. Ancak sağlıklı rol modellerin ortaya çıkmasını engelleyen en önemli etken ise popüler kültürdür.

Çocuklar üzerinde olumsuz etkiler oluşturan popüler kültür kendi oluşturduğu fenomenler ile sunduğu içerikleriyle çocukların davranış, tutum ve değerlerini etkileyebilir ve yönlendirebilirler. Bu müdahaleler çocuklarda Sosyal izolasyona, cinsel içeriklere karşı karşıya kalmalarına, uyku bozuk-

luklarına, şiddete, kişilik ve duygusal bozukluklara neden olmaktadır. Bu olumsuzluk girdabından çocuklarımızı sadece örnek, sağlıklı, fıtrata uygun rol model olabilirsek, fıtrata ve Kur'an-a uygun önder şahsiyetler yetiştirebilirsek veya bu değerleri taşıyanları arayış içinde olup gün yüzüne çıkartabilirsek kurtarmış oluruz.

Popüler kültürün ürettiği fenomenlerin çocuklar üzerinde ki etkilerinden biraz daha bahsetmekte fayda vardır. Çocuklar fenomenler aracılığı ile sunulan bütün içeriklere maruz kalarak gerçek hayattaki ilişkileri sosyal ve duygusal gelişimleri olumsuz etkilenmektedir. Topluma faydalı olmak yerine daha çok takipçi, daha çok reklam ve daha fazla kazanç kaygısıyla ortaya çıkan ürün veya kişiler çocukların ruhsal ve bedensel ihtiyaçlarını gündem dışı edebilmektedirler. Bu süreçte çocukların örnek aldığı fenomenler gibi olma istek ve çabası çocuklarda strese neden olmaktadır. İslam, peygamberimiz ile insanların ulaşabileceği hedefi koyarken bu hedefin ulaşılabilir olduğunu vurgulamıştır. Peygamberimiz İslam'ı eksiksiz olarak yaşayabilmiş ise onunla aynı seviyede olamasak bile Allah'ın hoşnut olduğu seviyeye çıkabileceğimizi İslam bize söylemektedir. Bu güven insanda daha fazla Peygamberimizi örnek alıp bu yolda çalışma, gayret etme gücünü ve huzurunu veriyorsa aynı zamanda popüler kültürün ortaya çıkardığı fenomenlerin sunduğu hedeflerin ulaşılmasının çok güç olması insanda umutsuzluğa, strese neden olmaktadır. Fenomenlerin sunduğu yapay dünyanın ahlaki normları olmadığı gibi arada filizlenen ahlak fidanları boy vermeden yok edilmektedir. Milyonlarca takipçisi olan fenomenlerin içki içmesi, kumar oynaması, cinsellik konuşulması, sigara içilmesi uyuşturucunun övülmesi normal bir

Sağlıklı rol modellerin ortaya çıkmasını engelleyen en önemli etken ise popüler kültürdür.

davranış gibi görünmesine, çocukların bunlara meylini kolaylaştırmasına neden olmaktadır. Bu fenomenlerin girdabına kapıldığı halde bu davranışları sergilemeyen çocuk ve yetişkinlerde son tahlilde bu davranışları normal kabul ederek bu anlayış temelleri üzerinde yuvalarını kurabilmektedirler. Bunlar ile birlikte sunulan ütöpik dünyanın gerçek dünya ile bağdaşmadığını çocuklar gerçek hayatla yüzleştiklerinde görmektedirler. Ancak bu durumda geç kalınmış, aile fertleri arasında huzur kalmamış, kişilikler ve toplumlar bozulmuş, çarpık zihniyetli kuşaklar ortaya çıkmış olur. İşte bu bataklıktan çocuklarımızı kurtarmak çağın çözümleri ile değil çağlar üstü ilahi dokunuş ile olmalıdır.

Çağın getirdiği bazı farklılıklar beraberinde kendi kültürel kodlarını da getirir. Bu farklılıkları doğrulayacak, teyit

edebilecek bir turnusol kâğıdına, bir kılavuza ihtiyaç vardır. Bunu yapabilecek olan, çocuklarımızı popüler kültürün kapitalist zihin hapishanesinden kurtaracak olan sadece İslam'dır. Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'inde rol modellerin, yani önder şahsiyetlerin kimler olduğunu bizlere ayetler ile açıklamaktadır. Önder şahsiyetlerin Peygamberler(Nisa Suresi 59.), Allah'ın seçkin kulları(Fetih Suresi 29.) olduğunu söylemektedir. Bunun yanında önder şahsiyetlerden bahsederken kullandığı adaletli(Maide Suresi 8.), sabreden ve Allah'a sığınan(AL-i İmran Suresi 200.-Yusuf Suresi 18.-A'raf Suresi 200.), Allah'a ve ahiret gününe inanan (Bakara Suresi 62.), Allah'a karşı gelmekten sakınan (AL-i İmran Suresi 102.) ve kötülüklerden kaçınan(Nahl Suresi 90.)doğru sözlü(Ahzap 70-71) gibi kavramlar bizlere çocuklarımızın karşısına çıkaracağımız kişi,kurum veya fikirlerin neler olması gerektiğini açıkça söylemektedir.

Bizlere düşen İslam'a, fıtrata ve Kur'an-ı Kerim'e uygun önder şahsiyetler olmaya çalışmak ve önder şahsiyetler yetiştirmektir. Çocuklarımızın karşılarında olan popüler kültürün fenomenlerinin yerlerini Müslüman önder şahsiyetler almasını gerçekleştirmek çağlar üstü bir sorumluluktur.

BESMELE NEYİ DEĞİŞTİRİR Kİ?

Benim adım Arda. 15 yaşımdayım. Büyüklerin ifadesine göre delikanlılık çağında, eğitimcilere göre ergenlik çağında, rehberlik öğretmenine göre kimlik arayışı içindeki bir gencim. Sizin anlayacağınız duygularımı ve düşüncelerimi düzene koymaya çalışın karmaşık bir bireyim.

Duygu ve düşünce durumumu nasıl düzeltirim diye düşündüm ve bir bilene sormak gerekir diye büyükle-

rime sordum. Sizlere büyüklerimden aldığım cevapları yazmak istiyorum.

“Besmelesiz iş köksüz olur.” ve “Allah’ın adıyla başlamayan her söz ve iş bereketsizdir sonuçsuzdur.” hadislerini söyleyip besmeleyle başlarsan sorunları çözersin dediler. Dersin başına oturdum. Besmele çektim. Sevmediğim fizik dersini sever hâle, anlamadığım felsefeyi anlar hâle gelmedim. Sonuçlar fizik notu

da felsefe notunda zayıf.

Besmeleyle başla, sofram bereketlensin, dediler. Ailecek besmele çektik. Soframızdaki bir ekmek iki ekmek olmadı. İşe başlarken besmele çek, işin kökleşsin, bereketli olsun, dediler. Ekonomik krizler nedeniyle babam borçlu bir adama dönüştü. Sınavlara girerken besmele çek, konsantren artar dediler. Besmele çektim yine kaydırmışım ve “değildir”leri

görmemişim.

Şimdi söyleyin bana besmele neyi değiştirir? Görünen sonuç köksüzlük ve hüsrân.

Yaşanan gerçekler sonucu düşünce ve duyguları karışan milyonlarca genç karmaşıklığı ifade eden Arda'ya teşekkür ederim. Bu konunun dini noktasını anlatmak isterim.

Hayat karmaşasında tutunacak dal arayan genç,

Bu yakarışlar senin çığlıklarına cevap veremeyen biz büyüklerin dikkatsizliği. Biz de senin gibi büyüklerimizin sözlerini anlamadan bir yaşam geçirdik. Büyüyünce anladık ki bana bunları söyleyen büyüklerimiz de aslında dinini tam anlamamış ya da ifade etmeyi bilmemişti. Aynı çığlıkları atan biri olarak senin çığlıklarına cevap vermeyi boynumun borcu olarak görüyorum.

Ey genç, hayatında bir şeylerin değişmesi isteğinin başlangıç adımı, kendini değiştirmektir. Kendini değiştirmek kendini tanımakla olur. Kendini tanımak için duygularını ve düşüncelerini düzenlemen gerekir. Düzenlemek için hareketi başlatmak gerekir.

Hareketi başlatan insandır. İnsanı harekete geçirense bilinçtir. Bilincin insandaki karşılığı düşünceden önceki duygusal arayıştır. Bu arayış, insanda düşünceyle birleşerek bilinçlilik oluşur. Bu bilinçlilik niyettir. Niyet doğru, iyi ve güzel olursa insan doğru, iyi ve güzel olur. İnsan niyetini belirleyip işin başlangıcını besmele ile taçlandırırsa ahireti de güzel olur.

Besmele iç dünyasında fırtınalar kopan gençlerin sakin bir denize yel-

Hareketi başlatan insandır. İnsanı harekete geçirense bilinçtir. Bilincin insandaki karşılığı düşünceden önceki duygusal arayıştır.

ken açmasıdır. Düşünce dünyasının besmele denizinde sakince yola çıkması, dünya denizinin her zaman sakin olacağı ve insanın karaya çıkacağı anlamına gelmez.

Seçilen işler yapılan hareketler ve bunların sonuçları olasılıklı bir evrende farklı olasılıklarla karşılanır. Somut âlemdeki fırtınalara insanın dayanabilmesi, zihni duygusal etkilere uzak tutarak dengede kalabilmesi niyetin doğru, iyi ve güzel noktada kalabilmesi yani besmeleyle umuda bağlı olmasıdır.

Besmele başlangıçtır. Süreç ve sonuç değildir. Besmele niyeti olumlu,

umudu canlı tutmaktır. Başlangıcın doğru, iyi ve güzel olması, insanın bilincini doğru noktada tutmak içindir.

Sonuçlar süreçlerle alakalıdır. Süreçte olması gerekenler sabır, sebat, bilgi ve konsensüstür. Besmele sonuçları ve süreci değiştirmek için değil, insanın dünya fırtınasının etkisine açık olan zihni ve duygularını fırtına etkisinden uzak tutmak içindir. Bu nokta bireyin somut âlemdeki bilinçliliğinin ahirete yansıdığı, dünyasının ahiretinin denge noktasıdır.

İnsan her zaman aynı noktada sabır, sebat gösteren bir varlık değildir. İşin başında söylenen besmele niyeti düzeltmek, istikamet verip tekrar insanı harekete geçirmek içindir.

Besmele bir bilinçliliktir. İnsan için ahiret bilinçliliği, dünyada ise umudun kaynağıdır. Her ektiğin besmele bir tohumdur. Sabırla ve sebatla sularsan dünyada yeşermese de yüreğinde yeşerir. Ahirette ise mutlaka meyve verir.

Her nefesin bir hayat ve bir besmele olması umuduyla.

DÜNYAYA AT GÖZLÜĞÜ İLE BAKMAK: METAVERSE EVRENİNDE BİZİ NELER BEKLİYOR?

"Metaverse"ı daha iyi tanımamız için biraz tarihin tozlu sayfalarına gidelim. Metaverse kavramı ilk olarak yazar Neal Stephenson tarafından 1992 yılında yazılan bilim kurgu romanı "Kar Kazası"nda kullanılmıştır. Bu kitapta insanlar, distopik bir gerçeklikten kaçmanın yolu olarak çevrimiçi dünyadaki dijital kişiliklerini kullanıyor. Metaverse, kelime anlamı olarak "Evren Ötesi" anlamına gelmektedir.

Biraz daha basitleştirilmiş bir ifade ile açıklayalım. Metaverse evreni, gerçek ve sanal yaşam arasındaki sınırı kısmen ortadan kaldırır. Yani şöyle ki artık

"yapay zekanın elinde sürekli güncellenecek bir dünya"dan bahsediyoruz. Geçtiğimiz günlerde sosyal medya platformu olan Facebook'un kurucusu ve yöneticisi Mark Zuckerberg, şirketinin ismini Meta olarak güncelledi. Bu isim ile şirketin Metaverse yatırımını bariz bir şekilde ortaya koyduğunu belirten Zuckerberg, "yeni platformun daha sürükleyici olacağını, insanların sadece ona bakmakla kalmayıp deneyimin içinde olacağı somut bir internet olacağını" da ekledi: Bu evrene giriş yapmak için VR (sanal) gözlükler kullanılmak zorunda.

Peki gelgelelim Metaverse'de neler

yapılıyor? Uzaktan yakından herkesi ilgilendiren ve merak uyandıran bir soru. Hemen cevaplayalım. Arazi satın alma, kendi VR deneyimini oluşturma, özelleştirilebilir avatar oluşturabilme, gerçek ve sanal ürünler satın alabilme, konserlere ve fuarlara katılma, sanal gerçeklik oyunları oynama, NFT aracılığıyla yatırım yapmak...

Göze ve kulağa hoş gelen özellikler barındırsa da Metaverse dediğimiz bu sanal evrenin alt yapısındaki amaç, insanları robotik kodlama yaparcasına fiziksel ve psikolojik olarak dengelerini değiştirmek. Dolayısıyla geliştirilen bu süreç insanı yapay zekaya bağımlı hâle

getirecek. Düşünsenize işyerinden, okula, hastaneden, çarşıya, gerçeklikten uzak sanal evrende bir hayat. Şaka gibi değil mi? Hayal gücünün sınırlarını gerçekten zorluyor.

Evet bunun olacağını iddia eden Zuckerberg çalışmalarına başladı ve şu anda kısmî olarak bu süreci yönetiyor. Dünyada bu denli ses getiren Metaverse projesi, Suudi Arabistan'da da dikkat çekmiş olsa gerek ki Kâbe'nin baş imamı olan Abdurrahman Sudeysi'nin açılışını yaptığı sanal ziyaret girişimi ile dijital evrende artık hac ve umre ibadeti yapılabilir hâle gelecek. Bu kutusal topraklar Metaverse aleminde de ziyaret edilebilecek. Sudeysi'nin de bizatihi onayladığı bu proje Meta şirketinin iş birliği ile gerçekleştirildi. İbadeti ve ibadethaneyi sanal âleme taşımamanın ne kadar doğru bir girişim olduğu tartışılır.

Web 3.0 olarak adlandırılan bu yeni internet çağında geleneksel olarak tanımladığımız bir çok çalışma modeli değişecek. Bu çerçevede sağlık yönünden ise; birebir görüşerek hastanın fiziksel olarak incelenmesi yerine, verilerin incelenmesi şeklinde güncellenecektir. Metaverse'de muayene, hastanede doktorlar yerine, milyonlarca hastayı tanıyan yapay zekâ algoritmaları tarafından gerçekleştirilecektir. Yapay zekânın insafına kaldık desenize? Sağlık çalışmalarına yönelik dijital ikizlerin bir biçimi ise organların ve kas gruplarının ikizlerinin oluşturulmasıdır.

Devasa şirketlerin sanal evrende yer alabilmek, reklam stratejilerini bu alanda uygulayabilmek ve her şeyden önemlisi var olabilmek adına Metaverse yatırımlarına ciddi ölçüde bütçe ayırdıkları aşikâr. Görünen o ki günümüzde teknolojiyi aktif bir

Ortaya bir icat çıkarmak, insanların faydalanabileceği bir şeyler üretmek bunlar oldukça önemli gelişmeler ve olması da gerekiyor.

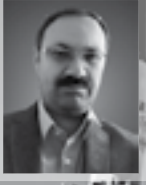
şekilde kullanan şirketler ve iş insanları çevrimiçi müşterilerinin bulunduğu bu yeni mecrada pazar paylarını artırmaya ve hedeflerine katlayarak ulaşmaya devam edecek. Hızla gelişen bu dünyada artık çağa ayak uydurmak bir hayli zorlaşıyor.

Gelişim ve üretim tabii ki de çok iyi bir şey. Ortaya bir icat çıkarmak, insanların faydalanabileceği bir şeyler üretmek bunlar oldukça önemli gelişmeler ve olması da gerekiyor. Ama çıkarların uğruna insanları bir denek olarak kullanan ve bu düstur ile üretilen her bir fikir ve üretim ne yazık ki topluma kısa sürede rahatlık gibi gözükse de uzun vadede kalıcı hasarlar bırakıyor. Bunun örneğini bariz bir şekilde içinde bulunduğumuz dünyada da görüyoruz.

Sosyal medya platformlarının kısa vadede vermiş olduğu, anlık dolaşım hazzının yanında uzun vadede bıraktığı kalıcı yıkımı tahmin bile edemiyoruz. Bu süreçte üzerimize düşen uyanık olmak ve uyanık kalmak. Matrix filmde aslında bu sanal uyutmanın sonunda insanlığa uyan mesajı veren distopik bir film. Hatta filmin özeti ve insanlığın içine düşebileceği bu tehlikeyle ilgili Malcolm X'in şu cümleleri ilaç niteliğinde "Bütün uyuyanları uyandırmaya bir tek uyanık yeter!"

Her yeni olana merak Metaverse dünyası içinde geçerli. Şu anda İstanbul dahil birçok şehrin yerleşim planları gerçeklikten uzak bu sanal evrende bir bir satılmaya başlandı bile. Bu sanal evrende çok ciddi akıl almaya-cak paralar dönüyor. Keza NFT eserleri de bir hayli öyle. Platformlarda yerini bulan her türlü çizim, portre, illüstrasyon vb. eserler milyon dolarlara satılmaya başlandı. Bunun faydaları ve zararları elbette tartışılır.

Hiçbir şeyin objektif olarak görünmediği, tekdüze bir bakış açısı sağlayan, realiteden uzak sanal bir evrende deyim yerindeyse "at gözlüğü ile bakmak" ne kadar da mantıklı? Bekleyip göreceğiz ama at gözlüğüyle değil akıl ve kalp perdesinden süzerek mümince bir ferasetle.

YERYÜZÜNDE PEYGAMBER KOKULU BİR MABET MESCİDİ NEBEVİ

“Benim şu mescidimde kılınan bir namaz, Mescidi Haram haricinde diğer mescitlerde kılınan namazlardan bin kat hayırlıdır.” Hz. Muhammed (sav)

Bağlılığın, vefanın, sadakatin ve paylaşmanın şehri... Hicretin ve bekleyişin şehri...

Ensar'ın ve Muhacir'in şehri Medine...Peygamber'in ve İslam'ın şehri Medine...

ŞâirNâbî, 1678 yılında, devlet adamları ile beraber Hac seferine çıkar. Kâfile Medîne'ye yaklaşırken Nâbî'nin içi kıpır kıpırdır. Heyecandan uyku uyuyamaz. Kâfilede bulunan bir paşanın ayağını, Medîne-i Münevvere'ye doğru uzatarak uyuduğunu görür. Bu durumdan çok müteessir olur ve şu naatı yazar.

"Sakın terk-i edebden kûy-ı mahbûb-ı Hudâdır bu
Nazargâh-ı ilâhidir Makâm-ı Mustafa'dır bu
Habîb-i kibriyâ'nın hâbgâhıdır fazilette
Teveffuk kerde-i arş-ı Cenâb-ı Kibriyâdır bu
Mürâât-i edeb şartıyla gir Nabî bu dergâha Metâf-i
kudsiyândır bûse-gâh-ı enbiyâdır bu"

Tercümesi şöyle:

Cenâb-ı Hakk'ın nazargâhı ve O'nun sevgili peygamberi

Hazret-i Muhammed Mustafâ'nın makâmı ve beldesi olan bu yerde edebe riâyetsizlikten sakın!

Burası, Allah (cc)'ın sevgilisinin ebedî istirahatgâhının, türbesinin bulunduğu yerdir ve fazilet bakımından Cenâb-ı Hakk'ın arşının bile üstündedir.

Ey Nâbî, bu dergâha edep kâidelerine uyararak gir! Burası, meleklerin etrafında pervâne olduğu ve peygamberlerin (eşiğini) öptüğü mübârek bir makamdır.

Sabah namazına yakın kâfileMedîne'ye yaklaşırken Nâbî, yazdığı naatin Mescid-i Nebî'nin minârelerinden okunduğunu duyar. Heyecanla müezzini arar, bulur. Bu naati kimden nasıl öğrendiğini sorar. Müezzin, “Bu gece Allah Rasûlü -sallâllâhu aleyhi ve sellem- rüyâmızda bize; Ümmetimden Nâbî isimli bir şâir beni ziyarete geliyor. Bu zât bana son derece aşk ve muhabbetle doludur. Bu aşkı sebebiyle onu Medîne minârelerinden kendi naati ile karşılayın!” buyurdu. Biz de bu emr-i nebevîyi yerine getirdik...” der. Bun duyunca Nâbî, hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başlar. Peygamber aşığı, Medine sevdalısı birçok kişinin duygu halidir bu. Her hacının Mekke'ye gitmeden önce birkaç günlüğüne de olsa uğrayıp Peygambere selam verdiği, kokusunu teneffüs ettiği beldedir Medine ve Mescidi Nebevi. Hacıların, Allah'ın beytinde onun huzuruna çıkmadan önce, adeta Peygamberin

huzuruna çıkarak ruhunu arındırdığı, ondan onay aldığı bir mekandır Mescidi Nebevi.

Tarihçe

Hz. Peygamber, Medine'ye hicretten sonra gerçekleştirdiği ilk iş Kuba Mescidi ve akabinde Mescidi Nebevinin inşası olmuştur.

Kuranı Kerimde adı geçmese de Tevbe Suresi 108. Ayetteki " ilk günden takva üzere kurulan mescid" ifadesinin Mescidi Nebeviyi kastettiği belirtilir. Mescidi Haramdan sonra en kutsal ikinci mekan olduğu da alimler tarafından ifade edilir. Ancak İmam Malik ve bazı alimler de Peygamber efendimizin oraya defnedilmesinden dolayı Mescidi Nebevinin daha faziletli olduğunu bildirirler.

Yıl miladi 622, günlerden Cuma... Medine sokaklarında salına salına vakarla yürüyen bir deve Kusva... Yeryüzünün en şereflişini, en sevgilisini sırtında taşımış ve şimdi de onun beytinin yerini belirlemek için memur kılınmıştı. Kendisine ilham edilen menzile doğru yürümektedir. Kim bilir belki de kulaklarına Hz Peygamberin şu duası da ilişmektedir. " Rabbim! Beni mübarek bir menzile kondur. Şüphesiz konaklatanların en hayırlısı sensin." Kusva, Malik bin Neccarogullarının evlerinin önünde hurma kurutulan bir meydanda çökünce Efendimizin evinin yeri de mescidin yeri de belli olmuştu. Yaklaşık 1,5 metre derinliğinde kazılan temellere ilk taşı Peygamber efendimiz koymuştu. Kerpiç yapımında ve duvarların yükseltilmesinde bizzat peygamber efendimiz de çalışmıştı.

Miladi Eylül 622 başlanılan yapı Nisan 623 yılında tamamlanmıştı. Yaklaşık olarak 35 m eninde ve 30 m genişliğindeki ilk yapı, taş temel üzerine kerpiç duvarlı, üç kapılı ve üzeri hurma yapraklarıyla örtülü bir yapıydı. Kiblesi önceleri Kudüs'e bakarken Mescidi Harama çevrildikten sonra o yöndeki kapı kapatılmıştı. Onun yerine Kuzey yönünde başka bir kapı daha açılmıştı. Günümüzde Mescidi Nebevinin 41 ana girişi bulunmaktadır.

Mescidin Doğu duvarının Güney kısmına Hz Aişe ve Hz Sevde için iki ayrı oda yapıldı. Daha sonraları sayıları dokuza çıkan Peygamber eşlerinin odalarının bir kapısı mescide açılıyordu. Ayrıca mescide bitişik olarak hurma yapraklarıyla örtülü bir gölgelik yapıldı ki burada çoğunlukla bekar muhacirler konaklıyordu. Daha sonraları buraya Suffe kalanlara da Ashabı Suffe denilmiştir. Başta Hz. Ebu Hureyre olmak üzere birçok İslam alimi bu Suffe mektebinde yetişmişti.

Memlükler döneminde Hücre- saadetin üzeri ahşap bir kubbe ile örtüldü.

Hicretten sonra Müslüman nüfusu artınca mescid küçük gelmeye başladı. Hayber'in fethinden sonra Mescid enine 20 m, boyuna 15 m eklenerek genişletilmiş ve kapılardan biri de hanımlara tahsis edilmişti. 3,5 m yüksekliğindeki tavanı 35 ahşap sütun taşımaktaydı.

Hicri 17. Yılda Hz Ömer Mescidte büyük bir restorasyon yaptırdı. Kible yönünden 5m, batı yönünden 10m, kuzey yönünden de 15 m genişletilerek mescidin eni 60 m ye boyu ise 70 m ye çıkarıldı. Hz Osman döneminde, Hicri 29.

Yılda mescid 170x130 ölçülerinde genişletilmiş duvarları da yükseltilmişti. Hz Osman'ın bu yenileme için kendi malından 10 bin dirhem harcadığı rivayet edilir. Miladi 707 yılında halife I. Velid eski yapıyı değiştirerek Peygamber Efendimizin Hücre-i saadetini de içine alan daha büyük bir yapı inşa ettirdi. Bu mescid 84x100 m genişliğinde taş zeminli ve taş sütunlu bir yapıydı. Peygamberin eşlerine ait odalar da bu dönemde istimlak edilerek mescide dahil edilmişti. Emevi sanatının bir özelliği olarak duvarları Bizans'tan getirtilen mozaiklerle süslenmişti. Avlu, bir galeri ile çevrelenmiş ve her köşesine minareler dikilmişti. Abbasiler döneminde mescid genişletilmiş ve 20 kapı eklenmişti.

Memlükler döneminde Hücre- saadetin üzeri ahşap bir kubbe ile örtüldü. Sultan Kayıtbay tarafından, Hicri 888 yılında yenileme ve tezyinatı yapılmış ve var olan ahşap kubbenin yerine Hücre-i saadet, daha büyük bir kubbe ile örtülmüştü.

HadimülHarameyn unvanını kazanan Osmanlı padişahları döneminde ilk imar faaliyetleri Kanuni tarafından başlatılmıştır. II. Mahmut tarafından 1817-1837 yılları arasında imar ve yenileme çalışmaları yapıldı. Sultan Kayıtbay zamanında yaptırılan kubbenin yerine taştan yeni bir kubbe yapıldı. Üstü kurşunla kaplanarak yeşile boyandı. Osmanlı döneminde en büyük imar faaliyeti Sultan Abdülmecid zamanında gerçekleştirildi. Ravza-i Mutahhara, üç mihraplar, minber ve Süleymaniye minaresi hariç tüm mescid yeniden tanzim edildi. Kuzey tarafına bir abdesthane yapılarak genişletildi. Güney tarafındaki namaz yeri enine doğru iki misli büyütüldü ve küçük kubbeler ile kaplandı.

Suudiler döneminde 1949- 1955 yılları arasında büyük çapta genişletme çalışmaları yapıldı. Mescidi Nebevi tarihinin en büyük genişletme ve imar faaliyetleri 1984-1994 yılları arasında gerçekleştirildi. Yapıya 82 bin metre karelik bir alan eklenerek genişliği yaklaşık 98 bin metre kareye çıkarıldı. Minarelerinin sayısı 10 a çıkarıldı.

İNSAN DEĞİŞİR Mİ?

İnsan değişir mi? Değişmeli mi? Bu değişim hangi yönde ve nasıl gerçekleşmeli? Hani eşimizin değişmesini bekleriz. Çocuklarımızın değişmesini aslında uslanmasını umarız. Beraber çalıştığımız insanların, aynı sosyal ortamı paylaştığımız kişilerin değişmesini bekleriz hep. Acaba onlar da bizim değişmemizi bekliyorlar mı?

Bu yazıda; değişme, gelişme ve öğrenme kavramları üzerinde duracağız. Ancak yazı içinde sıklıkla kullanılan, aslında hepimizin bildiğimizi zannettiğimiz temel kavramları bir kez daha tanıyacağız. Nedir bu kavramlar: mizaç, karakter ve kişilik.

Mizaç: Tabiat, yaratılış, huy, fitrat anlamında kullanılmaktadır. Kişiliğimizin genlerimizden gelen doğal bir parça-

sıdır. Örnek vermek gerekirse insan içe dönük veya dışa dönük olabilir. Ağır ya da tez canlı olabilir. Mizaç kişiliğimizi ilk önce belli eden yanıdır. Değişmesi çok çok zordur.

Karakter: Kişiliğin aile, toplum, kültür gibi etkileşimler sonucunda oluşan özellikleridir. Karakter, kişiliğin ahlaki yanıdır. Saygılı olmak, yardımsever olmak, hoşgörülü olmak gibi özellikler karakterimizi yansıtır. Genetik olmadığı için farklı aşamalardan geçerek olgunlaşır ve yetişkinlikte son hâlini alır.

Kişilik: Mizacın çevresel faktörlerle etkileşimi sonucunda ortaya çıkan eylem, duygu ve davranış tarzlarının tümüdür. Bu yüzden, kişiliği sadece genetik mirasın bir ürünü

olarak değerlendiremeyiz. Kişilik, aynı zamanda bir kişinin etrafında gerçekleşen çevresel etkilerin de bir sonucudur. Kişilik, bireyleri birbirinden ayıran bir şeydir, yani her bireyin kendine has özelliği budur. Kişilik özelliği, kalıcı, alışılmış, yineleyen davranışların toplamıdır ve zaman içinde tutarlıdır.

Mizacı bir ceviz tohumuna, karakteri ceviz ağacının kalın kollarına, kişiliği ise ağacın tamamına benzetebiliriz. Bir ceviz tohumundan armut elde edemeyiz. Tohum potansiyelimizi teşkil eder. Tohum, toprak ve iklim etkileşimi ile ortaya çıkan ağaç ise kişiliğimizdir.

“İnsan değişir mi?” derken neyi değiştireceğimizi, hangi faktörün değişme-

sini beklediğimizi artık biliyoruz. Yani eşimizin mizacının değişmesini beklemek hayal kırıklığı olur. Çünkü mizaç genetikdir, doğuştan gelir, fitrattır yani. Ama karakter üzerinde çalışabiliriz ve sonucunda kişilik üzerinde olumlu neticeler elde edebiliriz.

Zihinlerimizi çok karıştırmadan önce kendi nefsimizde sonra çevremizde yapmak istediğimiz, değişimle elde etmeyi düşündüğümüz noktalara bakalım derseniz. Örneğin içedönük evladımızı, asosyal diye şikâyet edip sosyal bir kişilik olmasını sağlayabilir miyiz? İş arkadaşımızın hoşgörülü olmasını sağlayabilir miyiz?

İçedönük evladımızın fabrika ayarları ile oynayıp dışa dönük yapamayız, bu fitrattır. Ama içedönük evladımıza, sosyal bir ortam içerisinde yaşama fırsatı verip çevresindeki insanlarla sağlıklı ve etkili iletişim kurmasını öğretebiliriz. Aslında bu değişimden ziyade öğrenme ve gelişimdir. Öğrenme ve gelişim tam da üzerinde durmak istediğim kavramlardır. Çünkü öğrenme ve gelişim hem kendi nefsimizde hem de çevremizde gerçekleşme imkânı ve ihtimali olan çabadır.

Mizaç dediğimiz fabrika ayarları yani fitratı cıvıl cıvıl olan bir insanı sakinleştirebilir miyiz? Dışa dönük mizacı içinde yaşatmakla birlikte, bulunduğu ortamda nasıl davranmasını öğretebiliriz. Bu onu susturmak, dizginlemek değildir. Kişi içinde dışa dönük hâlini devam ettirir ama rastgele ortamlarda olur olmaz şakalar yapmamayı öğrenir.

Çevremizde bazı insanlar için, karakter, kişiliği ifade eder. Aslında insan karakterli, kişiliği ya iyi olur ya da kötü olur. İyi karakterli ve kötü karakterli insanlar vardır. Yani hoşgörülü, saygılı, cömert insanları iyi karakterli olarak nitelerken; saygısız,

**Mizaç dediğimiz
fabrika ayarları
yani fitratı cıvıl
cıvıl olan bir insanı
sakinleştirebilir
miyiz?**

hasetlik yapan, cimri insanları da kötü karakterli olarak niteleyebiliriz.

Mizaç değişmez diyoruz ama gençliğinde hoşgörülü, cömert tutum sergileyen bazı insanlar, yaşlandığında tam zıddı tutum içine girebiliyor. Peki, bu nasıl oluyor? Aslında çok güzel bir soru olur bu gözlem. Yaşlılığında hoşgörüsüz, saygısız, cimri tutum sergileyen insanlar, gerçekte gençken de bu hâllerini iç dünyalarında yaşıyorlar. Bu olumsuz mizaç gençken de var aslında. Sadece gençliğin verdiği güçle bu huylarını baskılıyorlar. Bu baskılama sonucunda duygu ve davranışlarını daha kontrollü yaşayabiliyorlar. Yaşlılıkta duygu ve davranışları baskılamak için güçlü irade ortaya çıkmıyor maalesef. Biz de insanlar yaşlandıkça sıtkı daralıyor, hoşgörüsüz oluyor. Eli sıklaşıyor, cebinde akrep var gibi paraya daha düşkün oluyor zannediyoruz. Yani insanın özünde var olmayan bir huy sonradan ortaya çıkmıyor.

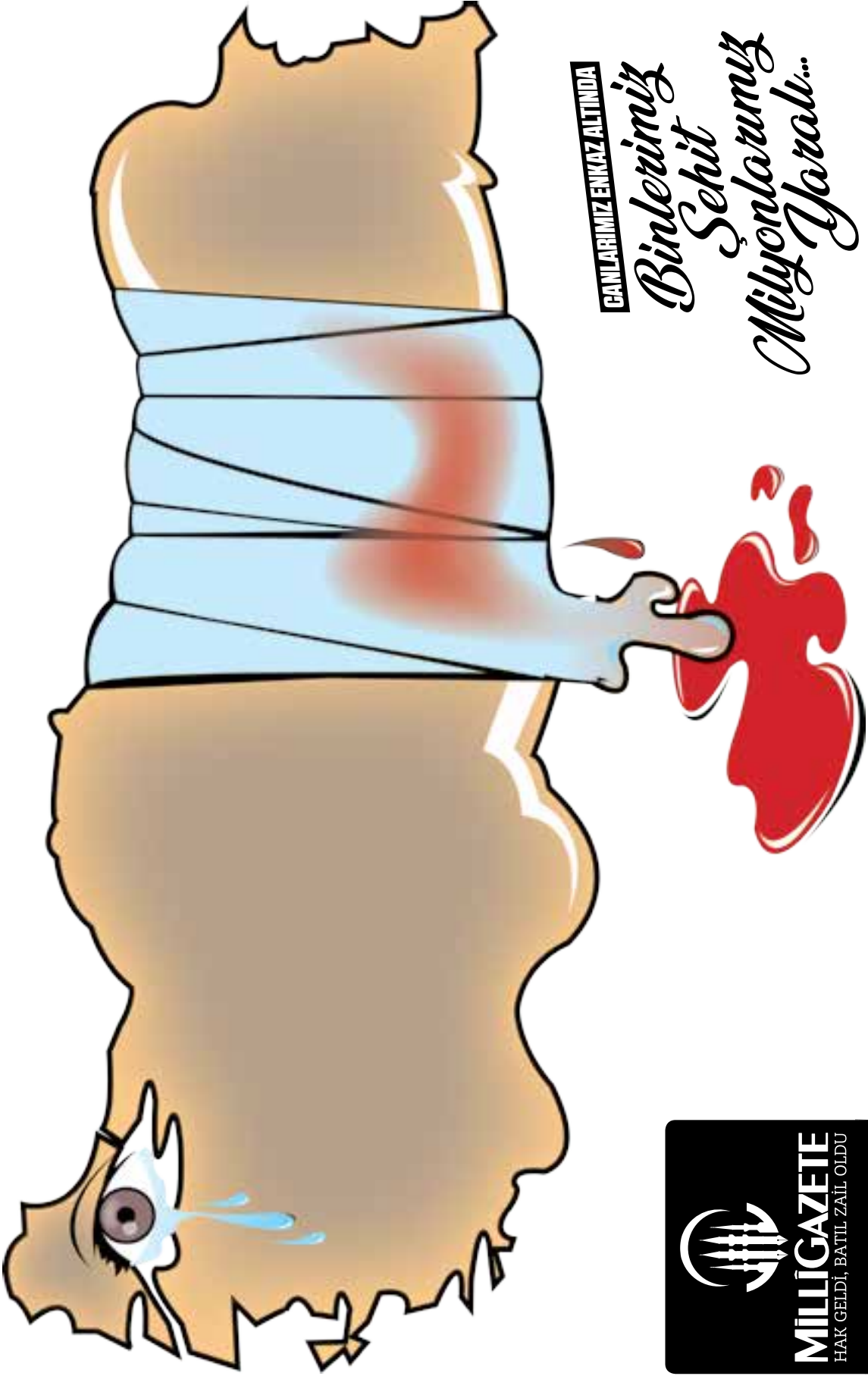
Tam da bu örnek üzerinden güzel bir yere varabiliriz. Her bireyin gençliği ve yaşlılığı aynı tutumlar çerçevesinde yaşanmıyor. Bazı insanlar gençken de saygılı yaşlılığında da saygılı olabiliyor. Ama bazı insanlar da gençken cömert yaşlandığında cimri olabiliyor. Yani mizaç, bazı insanlarda değişime uğrarken bazı insanlarda olduğu gibi kalıyor mu?

Mizacın değişmediğini, kalıtsal olduğunu ifade etmiştik. Bazı insanlar iradeleri güçlü olduğu dönemlerde olumsuz bazı huyları baskılayıp çevrelerine tam tersi görüntü verdiklerini ifade ettik. Bazı insanlar ise olumsuz huylarının kendilerine ve çevrelerine verdiği zararı görerek bu yönlerini terbiye etmeyi öğreniyorlar. Bu terbiye çabası gerçekten takdire şayandır. Örneğin mizacında hasetlik var. Ama herkese verenin Rabbimiz olduğunu idrak ediyor. Hasetliğin -haşa- Rabbimizin adaletine karşı çıkmak olduğunu düşünüyor ve bu yönünü düzeltmeye çalışıyor. Cimrilik yönü olan bir insan, nefsinin infak ederek terbiye ediyor. Infak ettikçe cimrilikten kurtuluyor.

İnsanın niyeti sağlam olduğunda olumsuz duygu ve düşüncelerden sıyrılıp iyiye, güzele, doğruya, Hakk'a, hakikate ulaşmaya niyet edince ve bu rotada yol almaya başladığında Rabbimizin desteği fazlasıyla geliyor. Niyet hayır olunca akıbet hayır olur inşallah diyoruz.

Bize düşen nefsimizde, ailemizde ve çevremizde, iyinin, doğrunun ve Hakk'ın egemen olması için gayret etmektir. Mizacı yaratan Rabbimiz, kişiliğin mayasına karakteri de eklemiştir. İyi hâl üzere yaşayıp iyi hâl üzere emaneti Rabbimize teslim etme gayreti içinde olmak Müslümana yakışan bir tutumdur.

İnsan değişir mi? İnsan değişmeli mi? İnsan öğrenerek gelişmeli. Öğrenmek ve gelişmek, yaşam serüveni içinde gayretimiz olmalı. Sürekli başkalarını değiştirmek için çabalayıp duruyoruz ya. Keşke değişime ve gelişime ilk önce kendi nefsimizden başlayabilsek. Niyetimizi, duruşumuzu, bakış açımızı ve davranışlarımızı geliştirmeye başladığımızda yalnız olmadığımızı göreceğiz. İyilik de bulaşıcıdır. Ayrıca iyilik hem insanı hem Rabbimizi sevindirir.

CANLARIMIZ ENKAZ ALTINDA

*Binlerimizin
Şehit
Milyonlarımızın
Yaralı...*

MİLLÎGAZETE
HAK GELDİ, BÂTİL ZÂİL OLDU

HİCRİ 18 RECEP 1444
9 ŞUBAT 2023 PERŞEMBE

Her piliç Erpilic değildir

Ne eniz Bol Olsun

neseccay.com.tr

f @ t /neseccay

